

KALKI 16.7.89 கு. 2.

கல்கி

தும்ரி, வேண்டிய
கிலைகளைக்
கொள்ளையாடிக்கிரார்கள்...

அற்புத நறுமணம் :ஃப்ரெஸ்கா.

இப்போது! ஃப்ரெஸ்கா
மிசக் குறைந்த விலையிலே.

ரூ. 3.24

உள்ளூர் வரிசை தனி
எடை 75 கிராம்

இசைக்கப்பட்ட மற்றும் தீவ திறவுகனில் கிடைக்கும்
மட்டாக உள்ளவரை இவ்வாறு உண்டு

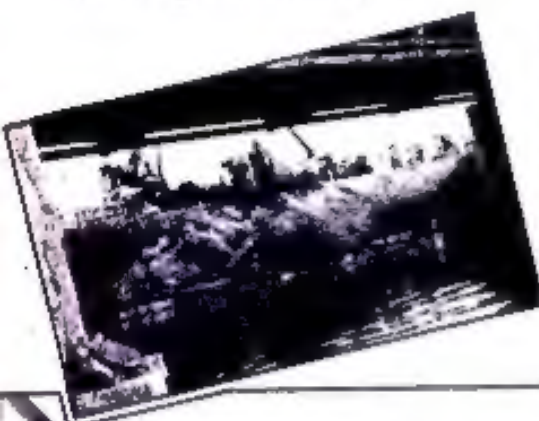
கொந்தான்

கூடத்த மாதம் மணலிலில் 44 - ஆம் நம்பர் பல்லவன் பல் கால்வாயில் விழுந்து இருபத்தேழு பேர் இறந்தார்கள் அல்லவா! அந்த பள்ளை ஓட்டிய யுனாவுர் பெயர் எம். சுப்பிரமணிய. தலைலில் உள் காலங்க கூடலும், கையில் வேசை அடிபுடலும் உயிர் தப்பிய அவர் ஸ்டான்லி ஆல்பர்த்ரிசில் போலீஸ் காவலுடன் சிபிசைசை பெற்று வருகிறார். விபத்து பற்றிப் பேச ஆரம்பித்ததுமே கண்களில் நீர் அணை கட்டிக் கொண்டது சுப்பிரமணியுக்கு.

பட்ட இனத்தைச் சேர்த்தவன். முன்பு அ.தி. மு. க. ஆட்சியில் வேலை வாங்கித் தருவதாக ஒருவர் என்னை ஏமாற்றி இரண்டாவிரம் ரூபாய் பறித்து விட்டார். கவர்னர் ஆட்சியில்தான் எனக்கு இந்த வேலை கிடைத்தது. யுனாவுர் பறித்திப் பள்ளியில் மூலாவிரம் கட்ட வேண்டியதாகி விட்டது. பறித்தி முடிந்தவுடன் தன்னிட லாரிப்போட்டை டிப்போவில் சேர்த்தேன். டிபு. சர்வீஸ் பஸ்களை ஓட்டி இருக்கிறேன். சீட்டிக்கு வந்து மூன்று சம்பளம்தான் வாங்கிவிடுக்கேன். நான் டெம்பரரி யாக இருப்பதால், எந்த ரூட்டியல் யுனாவுர் இல்லையோ அந்த ரூட்டியல் ஓட்டச் சொல் லார்கள்."

"விபத்து நடத்த போது நீங்கள் குடித் திருத்ததாகவும், முறையற்ற வகையில் லாரியை ஓவரிடேச் செய்ததாகவும் சொல் றார்கள்?"

"ஜலயியோ... ஸார், எனக்கும் ஏழு குழத் தைகள் இருக்கு. அதுங்க சாட்சியாகச் சொல் றேன். அப்படி யெல்லாம் ஏதும் கிடைப்பது. அந்த பள்ளை முதல் நான் மதியம் எழுத் தேன். மணலிலில் பல்லுக்கு ஸரட் தாகட்ட. பள்ளை எடுக்கும் போதே பிரேக்

புதுச்சேரி நகரில் விபத்தான டிபு. சர்வீஸ் பஸ்

"எனக்குச் சொத்த ஸர் திருத்தணி" அருகில் உள்ள நெயிலி கிராமம். வயது முப்பத்தைந்து முடியப் போகிறது. ரொம்ப வருஷமாத் திணக்கவியாகவும் லாரி டிரைவர் ராகவும் வேலை செய்தேன். நான் தாழ்த்தப்

நானும் இந்த விபத்தில் இறந்திருக்கக் கூபதா?"

ஆலில் இருபது. நான், 'பண்ணை சரி பண்ணிக் கொடுங்க' என்று டைம் கீப்பரிடம் கேட்டேன். மெக்கானிக் தாற்காலிகமாக ஏதோ சரி பண்ணி வைத்தார். அரை மணிதோடுதான் வண்டியை எடுத்தேன். மறுநாள் பகல் பதினொரு மணிக்கு மண்ணிலிருந்து செண்ணைக்கு வரும் டிரிப். வரும் போது வளைவான பாதை ஒன்று வரும். அதன் முடியில் பாலம் ஒன்றிருக்கிறது. வளைவில் வந்து பிரேக்கை அழுத்தி, வேகத்தைக் குறைத்து, பஸ்ஸைப் பாலத்தின் மீது நிறுப்ப நினைத்த போது, பஸ்ஸின் வேகம் குறைவவில்லை. என்னால் பஸ்ஸைக் கண்டிரோலுக்குக் கொண்டு வர முடியவில்லை. விளாடிகளில் பஸ்கால்வரையில் விழுந்து விட்டது.

"கஷ்டப்பட்டு ஜன்னல் வழியாக வெளியே வந்தேன். எனக்கு அடிபட்டதை யும் மறந்து நான்கைந்து பேரைக் காப்பாற்றினேன். மரணம் அடைந்த நான்கு பேரை வெளியே எடுத்தேன். இதற்குள் ஒருவர் 'யார்டா டிரைவர்?' என் பொண்ணு பிழைக்கவேண்டா. உன்னைக்குளோஸ் பண்ணிடுவேன்'னு சத்தம் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். அப்போது நான் பயத்து நடுங்கி விட்டேன். தயவு வேண்டியாக என் கூடம் பெய்லாம் சேலும் சகதியுமாக இருந்ததால் யாராலும் என்னை அடைபாளம் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. பிறகு ஒருவழியாகக் காயம் பட்டவர்களை ஏற்றிச் சென்ற ஜீப்பில் ஏறித் திருவொற்றியூர் போஸ்ட்ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று விஷயத்தைச் சொன்னேன்.

"விபத்து நடந்த தினத்துக்குச் சரியாக ஒரு மாதம் முன்புதான் நிருப்பதி சென்

தென், வேண்டுமென்கா க மொட்டை போட்டுக் கொண்டேன். மண்ணிலின் தாவி உட்பட என் முதல் மாதச் சம்பளத்தை அப்படியே கண்டியில் போட்டேன் (கண்ணத்தின் மீது கண்ணீர் வழித்தோடுகிறது). இந்த மாதம் சம்பளம் வரவில்லை வேளாங்கண்ணி செயல்படாமல் என்றிருந்தேன்.

"நான் 240 ரூட்டி செந்தால்தான் வேலையில் நிரந்தரமாகிவருவார்கள். ஆதுவரை எந்தெந்த ரூட்டிய டிரைவர் இல்லையோ அங்கே போடுவார்கள். அதனால் சில நாட்கள் எனக்கு ரூட்டி கிடைக்காமல் கூடப் போகும். ரூட்டி செஞ்சு நாட்களுக்குத்தான் சம்பளம். அதனால்தான் கூடிய வரையில் ரூட்டியை விட்டு விடுவதில்லை" என்று சொல்லும் சுப்பிரமணியன் பெரிய அபயமும் (வயது 17) மனைவியும், கட்டட வேலை - கூலி வேலை செய்து வருகிறார்கள். மற்ற ஆறு குழந்தைகளும் கார்ப்பரேஷன் பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐம்பது ரூபாய் வாடகையில் ஒரு குடிசை வீட்டில் மூலக்கடை அருகில் குடி இருக்கிறார் சுப்பிரமணியன்.

ஆஸ்பத்திரிக்கு வருவார்கள் இவரது கட்டியுக்கு அருகில் வந்ததும், "இவன் தானா... அந்த டிரைவர்? இவன் சாக விடே... பொண்ணுக்கண்டுட்டானே!" என்று இவர் காதுபட முணுமுணுத்துக் கொண்டு போகிறார்களாம். "இந்த மாநிலியான சொற்களைக் கேட்பதற்குப் பதில் தானும் அந்த விபத்தில் இறந்திருக்கலாம் வார்..." என்று துக்கத்தில் முகத்தைக் கவிழ்த்துக் கொள்கிறார் சுப்பிரமணியன்.

சத்திப்பு: நவது நிருபர்
படங்கள் - நன்றி: தினமலர்

ஃணாக்கி கிடமர்களை,
சுருங்கள்! சுருங்கள்!

கல்வி பரப்புவதையே தம் வாழ்வின் வேலையாகக் கொண்டு பிரச்சாரம் செய்து வந்தவர் பிரான்சிஸ் பார்க்கர். ஒரு பெண்மணி அவரை அணுகி, "நீங்கள் வயதாரும் என் குழந்தைக்கு எப்பொழுது, நான் கல்வி கற்பிக்கத் தொடங்கலாம்?" என்று கேட்டாள்.

கூடவே, பிரான்சிஸ் பார்க்கர், "ஆடகடானே! என்னுடன் பேசிக் கொண்டு இங்கு நிற்காதீர்கள்! ஓடுங்கள் வீட்டுக்கு! ஏற்கெனவே நீங்கள் இருவரும் விணாக்கி விட்டீர்களே!" என்று விரட்டினார்!

நன்றி: "படியுங்கள் கவையுங்கள்"
தகவல்: ஏ. வெகதாம்பாள்.

பாவும் பாவையும்

(விந்தன் நாவல் அல்ல; விந்தையான உண்மைக் கதை)

டாக்டர் என். கார்த்திகேயன் சொல்
கிறார்:

நான் அப்போதுதான் சைதாப்பேட்டையில் இனியக் துவங்கியிருந்தேன். என்னிடம் சிசிச்சைக்கு வருகிறவர்களை வெறும் நோவானிகளாக மட்டும் நான் பார்க்கவில்லை. எனக்கு ஒரு புது நண்பர் கிடைத்த உணர்வோடு பழகுவேன். அது அவர்கள் மனச்சுமையை இறக்கி வைத்து, அதனாலேயே அவர்களுடைய நோய் ஓரளவு குணம் பெறக் கூடும் என்பது ஒரு டாக்டர் என்ற முறையில் எனக்குக் கிடைத்த அனுபவம்.

அன்று என்னிடம் சிசிச்சைக்காக வந்தவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவன் அந்தப் பெண், கூச்சப் பாவமும் குறிய்ப்புப் பாவமும் நிறைந்தவன். முகத்திலேயே துணைக்காட்டியும் ஏராளமான சோகம் கப்பிரியுப்பதைக் காண முடிந்தது. வயது சுமார் இருபத்தைந்து இருக்கலாம். முகம் வெளிநிப் போயிருந்தது. என்ன கேல் என்று ஊகிக்க முடிந்தது.

"உடம்புக்கு என்னம்மா?" என்றேன். அவன் பேசவில்லை. அடியுதட்டை மடக்கிக் கடித்துக் கொண்டான். கண்களில் நுபுக்கென்று கண்ணீர் நிரையிட்டது.

"சொல்லேன்டி!" பின்னாலிருந்து ஓர் அதட்டல்.

நிமிர்ந்து பார்த்தேன். அந்தப் பெண்ணுடன் வந்திருந்தவளை அப்போதுதான் கவனித்தேன். அரை நரையோடிய தலை. அந்த முகத்திலிருந்து அருவையையும் நிஷ்டிரைதையும் கண்டதும்... நிச்சயம் அந்தப் பெண்ணின் மாமியார்தான் அவள் என்று புரிந்தது.

மனக்கூசும் துணுக்கென்று அவன் மீது எழுந்த சிந்தனை அடக்கிக் கொண்டேன். "அபாரியுண்டானே?" என்று அவளிடம் அமைதியாகக் கேட்டேன்.

மாமியார் முகத்தில் மென்மென் ஒரு தம்பிக்கை ஒளி பரவியது. என்னைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு அழாத குறைவாக முணுமுண்டான். "டாக்டர்மயா, நான் என்னென்று சொல்லட்டும். இவ எனக்கு ஒரு பேரலையோ பேத்தியையோ பெத்துக் குடுப்பா, அதை நான் மடியிலே போட்

டுட்டுத் தாவாட்டுவேண்டி நம்பிக்கையே அத்துப் போச்ச சாமி..." என்று ஒப்பாரி வைத்து மூக்கைச் சித்திப் போட்டான் அவன்.

"ஏம்மா... ஏன் இதைப் போய் இந்தனை பெரிசுபடுத்துறீங்க? இது ரொம்பச் சாதாரண விஷயம். இப்ப போனா என்ன? அடுத்த வாட்டி தங்கிடும்... கவலைப்படாதீங்க." நான் மெல்லிட்டுக்குத் தயாரானேன். "நீங்க கொஞ்சம் வெளியே இருங்க."

தூறும்... ஒவ்வொரு வாட்டியும் அப்படி தம்பிக்கிட்டுத்தான் போறேன். அந்த மகமாயி கண்ணைத் திறக்க மாட்டேங்கறானே! மாமியார்க்காரி முணுமுணுத்துக் கொண்டே வெளியேறினாள்.

"ஒவ்வொரு வாட்டியும்..." இது எனக்கு வித்தியாசமாகப் பட்டது. இதற்கு என்ன அர்த்தம்?

அந்தப் பெண் வாயிலாக ஏதாவது தெரிந்து கொள்ள முடியுமா? அது வாய் திறந்து பேசுமா? "உன் பேர் என்னம்மா?"

"தூணடி!" தலைகுனித்துச் சொன்னது.

"உங்க மாமியாருக்கு உன் மேலே ரொம்பக் கோவம் போலிருக்கு..." நிலைமையைச் சகஜப்படுத்த முயன்றேன்.

"இருக்காதா பின்னே?"

"ஏன் அப்படிச் சொல்றே? அப்படி நீ என்ன பெரிய தப்புச் செய்துட்டே?"

அவன் பொருமியெழுந்தான். "ஒண்ணா ரெண்டா? இது நாலாவது டாக்டர், ரெண்டு மாசம் முணு மாசம். அதுக்கு மேலே தாங்கறதில்லை. சலைஞ்சி போயது... புண்ணை பெற வக்கில்லாத மலயுண்ணு பேரெருத்தாலும் பரவாயில்ல டாக்டர், நான் குறை குறையாய்ப் பெத்து வழிச்சப் போட்டிருக்கேனே... நான் என்ன பாவம் செய்தேன் டாக்டர்?" என்று கேட்டுவிட்டுத் தலைத் தலையாய் அடித்துக் கொண்டான்.

அவனை எப்படித் தடுத்து நிறுத்துவது என்று தெரியாமல் சற்றுத் திணறினேன். "இதோ பாரம்மா, உடம்புக்குவாற தெல்லாம் பண்ண பாவத்தாலன்னு ஆரிட்டா, அப்பறம் எங்களைப் போல டாக்டர்களுக்கு என்ன வேலை? உனக்கு இனிமே அபார ஷன் ஏற்படாமச் செய்யணும். அதுக்கு நான் மருத்து கொடுக்கிறேன். முயற்சி

பண்ணிப் பார்ப்போமே!"

சற்றே நம்பிக்கையோடு அவன் என்னை நிரிர்ந்து பார்த்தான். அந்தக் கபடு குதில் வாத வேதனை முகத்தைப் பார்க்கப் பரிதாபமாய் இருந்தது. மருத்துவத்துறையில் குறுவிய கால அனுபவமே உன்ன எனக்கு. அந்தக் கேஸ் அப்போதைக்கு ஒரு புதிதாகவே இருந்தது. இவ்வளவு அளவுக்கு முயன்று தான் பார்ப்போமே என்ற கதிரியத்தில் சிவிக்ஸைவைத் துவங்கினேன்.

ஒரு வாரம் போல் தினமும் வந்து மருத்துவ வாய்க்கிக் கொண்டு போனான் ஜானகி. பூரண குணம் பெற்றான். நிறைவுப் பால் சாப்பிடும்படி பரிந்துரைத்து அனுப்பினேன்.

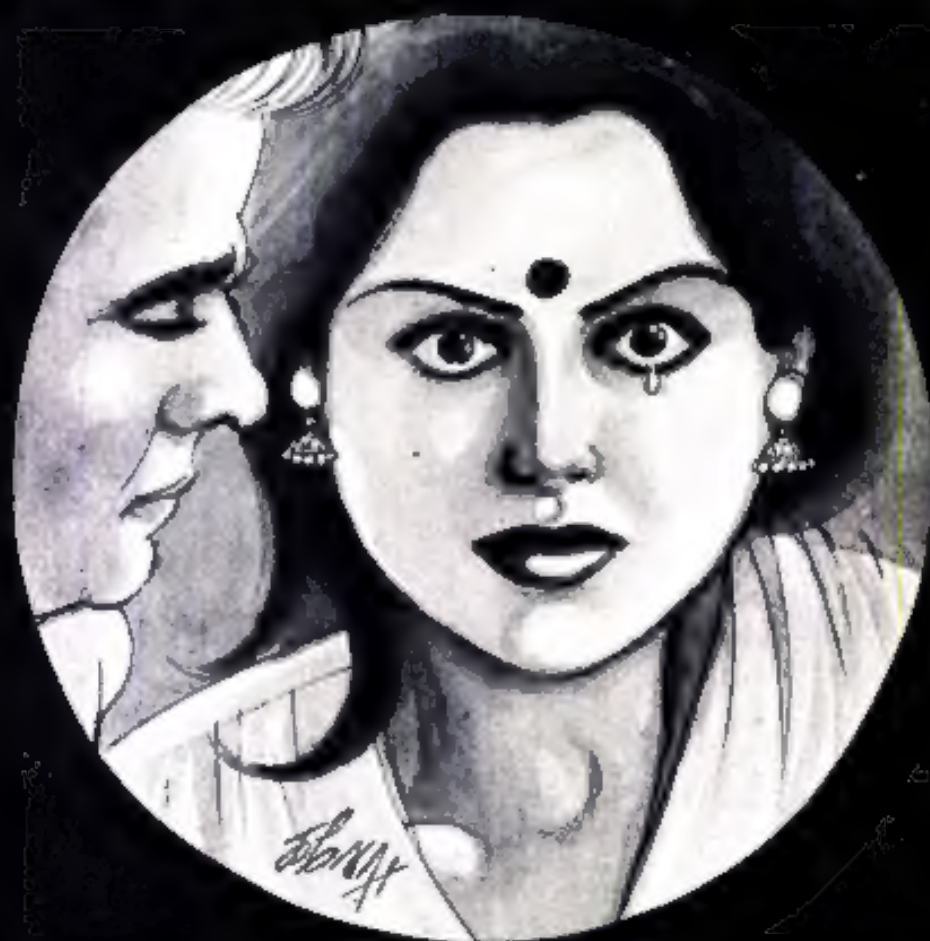
இரண்டு மூன்று மாதங்கள் சென்றன. என்னைப் பார்க்க வந்தான். இடித்து பொடிப் பொடியாய்ப் போனது போல் தோற்றம். பிரயோஜனமில்லை. அபார ஷன்!

இந்த முறை நான் கணலை மனைவி இருவரையும் ஒரு டி.ஜி.ஓ.ஹிடம் டெஸ்ட்

பண்ணிக் கொண்டு வரும்படி அனுப்பினேன். வந்த ரிப்போர்ட்டை வைத்துப் பார்த்த போது இருவரும் பரிசீலிக்கி ஆல்ரைட் என்று சொல்லும்படிதான் இருந்தது. ஜானகிக்கு ஹட்டர் சத்து நிறைந்த டானிக் வகைகளை எழுதித் கொடுத்தது. "இதைச் சாப்பிட்டு வா. நானாவட்டத்தில் சரியாய்ப் போய்விடும். உங்கன் இரண்டு பேர் உடம்பிலும் எந்தக் குறையும் இல்லையே!" என்று சொல்லியனுப்பினேன். என் தம்பிக்கையில் இடி விழுந்தது.

மறுபடியும் வந்து விட்டான் ஜானகி. இந்த முறை அவன் வழக்கத்துக்கு அதிகமாக அழுது தீர்ந்து விட்டான். "டாக்டர், மாமிவாரி பேசுவதைத் தாங்க முடியவில்லை. தெய்வ குத்தம்னு சொல்லி விட்டேன். மந்திரவாதிங்களையெல்லாம் வர வசூல்க்கப் பூசை போட்டார்கள். மருத்துக்கும் தக்கவை; மந்திரத்துக்கும் தக்கவை. டாக்டர், எனக்கு ஏதாவது விஷம் கொடுங்கவேண்டும்." என்று பித்துப் பிடித்தவன் போல் பிதற்றினான்.

ஒருவழியாக அவளுக்குத் தேவதல் சொல்லி, அப்போதைய நிலைக்கு மருத்து

ஐழிபிஐ-முதலீட்டுப் பத்திரங்கள் முதலீட்டு ஆதாய வரி விலக்குப் பெற ஒரு கவர்ந்திடும் வழி

- ஆண்டு முழுவதும் சமனிலையில் கிடைக்கும்.
- வருமான வரிச் சட்டம், 1961, பிரிவு எண் 54E-ல் கீழ் முதலீட்டு ஆதாய வரி விலக்கு.
- செவ்வ வரிச் சட்டம், 1957, பிரிவு எண் 5(1)(xxvi)-ல் கீழ் செவ்வ வரி விலக்கு.
- வருமான வரிச் சட்டம், பிரிவு எண் 80-டன் கீழ் வருமான வரி குறைப்பு.
- ஆண்டொன்றுக்கு 9% விகிதத்தில் ஆறு மாதத்திற்கொரு முறை வட்டி வழங்கப்படும்.
- முதலீடு செய்தவர் விரும்பினால் 3 ஆண்டுகட்கான மொத்த வட்டியும் தள்ளுபடி முறையில் முன்னதாகவே ஒரே நேரத்தில் வழங்கப்படும்.
- எவ்வித வரியும் வட்டி வழங்கும்பொழுது கழிக்கப்படமாட்டாது.
- வெளியூர்க் காரோலகன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அவற்றை மாற்றுவதற்கான செலவை ரூபிஜ் ஏற்றுக்கொள்ளும்.

Sobhagya-2/89 Tamil

பெற்றொண்டு விவரங்களுக்கு அலுவலகத்திலுள்ள ரூபிஜ் ஆலோசனை அலுவலர்கள் அல்லது மாநிலத்திற்கு எழுதுங்கள்
தின்னாடண்டரியல் செவ்வலம்மெண்ட் பாய்க் ஆப் இந்தியா
ரூபிஜ் டவர், 6ம் பிளேட், கோவை, பம்பாய் 400 025

குங்குமம்

14.7.89 இதழில் ஆரம்பம்

சுஜாதா பதில்கள்

கேள்வி பதில்கள்....
சூடும், சுவையும்
கலந்த பதில்கள்.

ரஜினிகாந்த் அனுபவங்கள்

புதுமைகள்
நிறைந்த தொடர்.

மட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

காதல் ஒத்திகை

கிண்கிண்ப்பான
தொடர்கதை

கொண்டும் அந்த ஆன்மீகிட்ட பால் வாங்கா திருக. பாக்டெட் பால் வாங்கிக்குங்க.
அவன் முகத்தில் குழப்பம். "டாக்டர்... எனக்கு அந்தப் பாக்டெட் பால் வாசம் பிடிக்கறதில்லை..."

"நீ பாலே சாப்பிட்டாலும் பரவா மில்லை. அந்த முழுசாமி கொடுக்கிற பாலை மட்டும் குடிக்காதே! குடிச்சே... நீ ஆபுசுக்கும் முழுக் குழந்தைக்குத் தாயாக முடியாது."

குடிக்கவேண்ணா குழந்தை முழுசா மிற்றுமா டாக்டர்?"

"சத்தியமா திற்கும். நான் அதுக்கு உத்தர வாத்தம்."

"எப்படி டாக்டர் சொல்றீங்க?"

"நான் சொல்றேன். நம்பு" என்று மட்டும்நான் அந்தப் பெண்ணிடம் சொல்ல முடிந்தது என்னால்.

ஆனால் ஒரு சமுதாயப் பிரச்சனா உணர் போடு உங்களுடம் என்னால் காரணத்தை விளக்க முடியும்.

ஆக்டிவின் இஞ்செக்ஷன் போட்டு. அபரிமிதமாகப் பால் கறக்கும் ஆசையில் பட்டணத்துப் பால்காரர்கள் பலர் இந்தக் கொடுமையைச் செய்து வருகிறார்கள். இந்த ஆக்டிவின் என்ற மருத்தின் குணம் கருப்பைவைச் சுருக்க வைப்பது. இதைப் பிரசவ நெருக்கடியில் அரிதாக உபயோகிப்பார்கள்.

இந்த மருத்து கறவை மாட்டுக்குப் புதுத் தினால் இருக்கிற பாலைப் பிழிந்து வெளி யேற்றும். அது அந்த வாலில்லா ஜிவானைக் குரூரமாகக் கொடுமைப்படுத்துவதாகும். இந்தக் கொடுமையைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று அரசு எத்தனையோ நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டிருக்கிறது. அதையும் மீறி இன்னும் சில இடங்களில் இந்த ஆக்டிவின் நடமாடிக் கொள் ளுகிறதது. இதனால் மாடு இளைத்து ஆபுன் குறைந்து அநியாயமாய் அகால மரணமடைபும்.

இந்த உண்மைகளைப்பெயர்வாம் பால்கார முழுசாமிவிடம் அந்தரங்க சுத்தியோடு நான் எடுத்துச் சொன்னதன் விளைவு: அப்போதே அவன் மடியிலிருந்து சிரிஞ்சை எடுத்துத் தன்மையைச் சுற்றி விசிவெறித்தான். "சத்தியமாய் இனிமே என் மாட்டுக்கு ஊசி போட மாட்டேன் சார். அதைப் பார்த்தா நான் எத்தனை பாலும் செய்பதென்று மனக் கறுத்திட்டே இருக்கும். அதனால் அதை விட்டுட்டு வேற மாடு வாங்கப் போறேன்," என்று வெளியேறினான்.

அது சரி, அந்தப் பாலில் கலந்து வந்த ஆக்டிவின் பாதிப்புத்தான் ஐனாவின் கருப்பைவைச் சுருக்கிக் குறைப் பிரசவங் களாய்ப் பிதுங்கின என்று என் ஊகம் சரி தானா?

நூற்றுக்கு நூறு சரிதான். அடுத்த ஆண்டு ஜானெரி ஓர் அழகிய ஆண் குழந்தைக்குத் தாயாகி, அவன் மாமியார் மடியில் போட்டு அவரது மானாவாரியான பாராட்டைப் பெற்றான்!

(பெயர்க்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன. டாக்டரிடம் கேட்டு எழுதியவர்: என். ராஜ்மி.)

"இன்று மாடுமே உங்களுக்கு வந்துக் கொடுக்கவைக்கறதுக்காக உங்க மாடுனா ஜரவிய என்னிடமே நீங்க வந்துக் கேட்கறது கொஞ்சம் கூட தன்றாக இல்லை!"

— வனிதா செல்வப்பா.

"மெடிசுக் காலேஜிலே சேருகிறதா, இல்லை, எஞ்சினீயரில் காலேஜிலே சேரு கிறதா என்று சஞ்சலப்பட்டுக்கிட்டே இருந்து... கூடடெயிலே... வேலைக் காலே ஜிலேயே சேர்ந்துட்டேன்... — அட்டெ ண்டரோ...!"

— பெ. கலாசாமி.

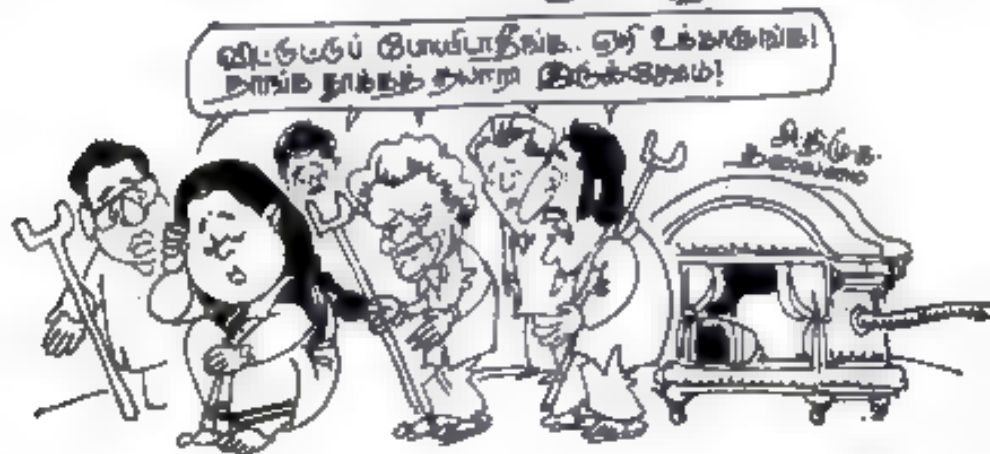

எழுத்தாளர்: வழுக்கத்துக்கு மாறா என் கதைமையப் பாராட்டிப் பல வாகனங்கள் கடிதம் எழுதியிருக்கிறதாச் சொல்றீங் களே. ஆச்சரியமா இருக்கு!

பத்திரிகை ஆசிரியர்: அந்தக் கடிதங்களில், உங்க கதைகளில் இடம்பெறும் சத்திப் பிழை, எழுத்துப் பிழை எல்லாம் அப்படி அப்படியே இடம் பெற்றிருப்பது எனக் கும் ஆச்சரியமாத்தான் இருக்கு!

— கஜம்.

கல்கி

1989 ஜூலை 16
மலர் 47 இதழ் 30
உக்வ ஆடி 1

இருபத்தி எட்டாவது மந்திரிசபை!

இருபத்தி ஏழாவது நடவடிக்கை மந்திரிசபையில் மாற்றம் செய்திருக்கிறார் ராஜீவ் காந்தி. இப்போது வெளியாகியிருப்பது இருபத்தெட்டாவது பட்டியல்! ஒரு தேர்தல் முடிந்து பதவிக்கு வந்து, அடுத்த தேர்தலுக்குள் மிக அதிகமான அளவில் மந்திரிசபை மாற்றம் செய்தவர் என்ற முறையில் நிச்சயம் ராஜீவ் கிண்டல் புத்தரத்தில் இடம் பிடிப்பார். தப்பித் தவறி இடம் மாருக்காவது ஏதாவது சந்தேகம் இருக்குமானால், அவர்கள், அடுத்த தேர்தல் வர இன்னும் சில மாதங்கள் அவலாசம் உண்டா என்பதையும், 'மேலும், மாற்றங்கள் தேவைப்படுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்' என்று ராஜீவ் உறுதிப்படுத்தவும் எண்ணிப் பார்த்து நிம்மதி பெறலாம்!

இருபத்தியேழாவது மந்திரிசபை மாற்றத்தை அறிவித்த தினமணி பத்திரிகை, மேலும் சில கவராய்வுமான புள்ளி விவரங்களையும் தருகிறது:

1. மத்திய மந்திரிசபையில் மாற்றம்	27
2. மத்திய மந்திரிசபையில் சேர்க்கப்பட்ட மற்றும் நீக்கப்பட்ட மந்திரிகள்	93
3. கடந்த நாலரை ஆண்டுகளாக ஒரே இயக்கத்தில் இருக்கும் அமைச்சர்கள்.	3
4. மாற்றப்பட்ட மாநில முதல்வர்கள்	19
5. முதல்வர் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டு மத்திய மந்திரிசபையில் சேர்க்கப்பட்டவர்கள்...	4
6. மத்திய மந்திரி பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டு முதல்வராக்கப்பட்டவர்கள்...	10
7. பதவிக்காலம் முடியும் முன்னதாக மாற்றப்பட்ட ஆளுனர்கள்	14
8. பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்ட அ. இ. ஈ. ச. பொதுச் செயலாளர்கள்	19
9. மாற்றப்பட்ட பிரதேச காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர்கள்...	43

இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் உணர்த்துவது என்ன?

1. நமது பிரதமருக்கு ஒரு இடமான உள்மூலம், உறுதியான செயல்பாடும் இல்லை.

2. தலைவர்களை, நிறைமையாளர்களைத் தேர்த்தெடுத்து, அமைச்சர்களாக நியமித்து, அவர்களைக் கைத்திரமாக இயக்க அனுமதிக்கும் மனப்பான்மை அவருக்கு இல்லை. எந்த ஓர் அமைச்சருக்கும் தற்பணியாற்றத் தேவைப்படும் குறைந்தபட்ச அவலாசத்தை அளிக்கும் பெருத்தன்மைகூட அவருக்கு இல்லை.

3. காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் ஐந்தாய்கம் இல்லை. அதனால் உட்பூசல் அதிகரிக்க, மாநில முதல்வரை மத்திய அமைச்சராகவும், மத்திய மந்திரியை மாநில முதல்வராகவும் பந்தாட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ராஜீவுக்கு ஏற்படுகிறது.

4. காங்கிரஸ் தாக்குத் தான் எல்லா மாநிலங்களிலும் பலவீனப்பட்டு வருகிறது. பிரதேச காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர்களையும் அ. இ. ஈ. ச. கமிட்டி பொதுச் செயலாளர்களையும் அடிக்கடி மாற்றிக் கொண்டிருந்தால் ஏதோ ஓர் அற்புதம் நிகழ்ந்து அவர்கள் எப்படியோ நிலைமையை அபிவிருத்தி செய்து விடுவார்கள் என்று நம்புகிறார்.

5. ஆளுனர்கள் கைத்திரமாகத் தங்கள் மனச்சாட்சிப்படி இயக்க அனுமதிக்க ராஜீவுக்கு மனமில்லை. மத்திய அரசின் ஏஜெண்டாக அவர்கள் இயக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்.

6. கருக்கமாகக் கூறுவது எனில், எதேச்சாதீனதாரப் போக்குடன் கூடிய துக்கம் ஆட்சியை நாம் அடைந்திருப்பதாகச் சொல்லலாம்.

'எல்லாம் சரி, ஆனால் இவரை விட்டால் ஆட்சிக்கு வரக்கூடிய தேவிய முன்னணி என்ற தெய்விக்காய் மூட்டை என்னத்தை உருப்படியாகச் சாதித்துவிடப் போகிறது?' என்று நெறுவரை கேட்டு வந்தவர்கள் கூட இனி, 'எந்த ஆட்சியும் இந்த ஆட்சியை விடத் தேவலாம்' என்று கருத வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு வருகிறார்கள்!

கும்பிட வேண்டிய சிலைகளைக் கொள்ளவாழ்க்கிறார்கள்...

* திருடர்களிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட சிலைகள்...

இணைய பெருமான் கோவில் என்
தழைக்கப்படும் இந்த கோயிலில், நேற்றி
ரவு கொள்ளைவர்கள் புகுத்து, காவ
லாளியைக் கொன்று உற்சவ மூர்த்திக
ளான திருமங்கையாழ்வார், ஸ்ரீதேவி
சிலைகளையும், உண்டியல் பனைத்த
டி அபகரித்துச் சென்றனர். குற்றவாளி
களைக் கண்டுபிடிக்கத் தீவிர முயற்சி
மேற்கொள்ளப்பட்டது.

திருச்செங்கோடு அருகே லிட்டம்
பாளையம் கிராமத்தில் தடந்த இந்தத்
திருட்டுப் பற்றிய செய்தி, டெலிபிரீண்டர்
வர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட உன்ன குற்றப்
பிரிவு போலீஸ் கண்காணிப்பாளர் பஞ்சாப
கேசர் கையில் தூண்டுதல் அன்று பட
படத்துக் கொண்டிருந்தது. முகத்தில்
ஆழ்ந்த போசனை செய்வதற்கான அறி
குறிகளையுடைய தோக்கடிக்கிறார்
பஞ்சாபகேசர்:

"பார்த்தீர்களா... திருமங்கையாழ்வார்
அன்னதானம் செய்வதற்காகக் கொள்
னக்காரராக இருந்து மனம் மாறி பத்தி
மார்க்கத்தில் சென்றதாக வரலாறு
உறுகிறது. இங்கே என்னடா என்றால்
திருமங்கையாழ்வாரையே கொள்ளை
யடித்து லிட்டார்கள்!"

அடுத்த ஒரு மணி நேரத்தில் கொடுக்க
வேண்டிய ஆலோசனைகளை பெய்லாம்
தமக்குக் கீழ் பணியாற்றுவோருக்குக்
கொடுத்து லிட்டும் கேள்விகளைச்
சந்திக்கத் தயாரானார் பஞ்சாபகேசர்.

ஒரு கோயிலில் சிலை திருட்டு
போனால் உடனடியாக என்ன செய்ய
வேண்டும்?"

"உள்ளூர் போலீஸ்தான் முதலில் வழக்
கைப் பிடிவு செய்து விசாரிக்கும். திருட்டு
போன சிலைகளின் படங்களும், சிலை
களைப் பற்றிய விவரங்களும் தொல்
பொருள் அதிகாரிகள், சி.பி.ஐ. அதிகாரி
கள், கஸ்டம்ஸ் அதிகாரிகள் ஆகியோருக்கு
அளிக்கப்படும். உள்ளூர் போலீஸினால்
குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் திருடர்களைக்
கண்டுபிடிக்க முடியாவிட்டால் வழக்கு
மாதிரி குற்றப் பிரிவுக்கு மாற்றப்படும்.
சிலைத் திருட்டைக் கண்டுபிடிப்பதற்கா
கவே நயிந்தாடு போலீஸில், தனி அமைப்பு
இருக்கிறது. எத்தனை ஆண்டுகள் ஆனா
யும் திருடப்பட்ட சிலைகள் எங்கே இருக்
கின்றன என்று புலன் விசாரித்துக் கொண்
டேயிருப்போம். இருக்கிறீடம் தெரிந்து
லிட்டால் உடனே திரும்பக் கொண்டு வர
தலாடிக் கை எடுப்போம்."

"சிலைத் திருடர்களின் நோக்கம் என்ன?
எப்படிக் கடத்துகிறார்கள்?"

"தமிழ் நாட்டில் உள்ள கோயில்களில்,
குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் - கலை
துணுக்கம் மிக்க சிலைகள் ஏராளமாகக்
கோயில்களில் இருக்கின்றன. மேலைநாடு
களில் உள்ள பெரிய பணக்காரர்களோ,
அல்லது சிறை, நோட்டீஸ் நிர்வாகிகளோ
இந்தச் சிலைகளை வாங்கி, வரவேற்புறா
களில் அழகுக்காகவும் பெருமிதத்துக்காக

உருப் பிட்டு உருவாக் கெனியார் உருவாக்க
வருபது

உருப் பிட்டு உருவாக் கெனியார் உருவாக்க

உருப் பிட்டு உருவாக் கெனியார் உருவாக்க
வருபது

உருப் பிட்டு உருவாக் கெனியார் உருவாக்க

மும் வைத்தியர்கள். வண்டனிலும், அமெரிக்காவிலும் பல நூலியர் பிழைப்புகள் இருக்கின்றன. இளவரும் இந்த சிவன்களை வாங்கியும் விற்றும் கலப்பார்கள். பண்டம் பண்ணுவதென்றால், சிலை வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வது பெரும்பாலும் பம்பாய் வழியாகத்தான். புத்தகக் காட்டுகளுடனே அல்லது, சமீபத்திய ஸ்காலினன் கொடுக்களுடனே செடுத்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். இந்தச் சிவன்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றாலும், திருப்பட்டையாத்தால், எவ்வளவு பண்டம் கொடுத்து வாங்கப்பட்டவையாக இருந்தாலும், கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் ஒரு கால

கூட, நீதியிட்டுப் கொடுத்து விட தீர்ப்பு என்னும்.

“வெளிநாடுகளில் இருக்கும் திருப்பட்டையாத்த சிவன்களை எப்படி கண்டுபிடிக்கிறார்கள்?”

“உருவாக்குக பத்திரம் துரராஜர் சிவன்களை எடுத்துக் கொள்வாரும். பலவாறு வங்குக்கு முன், நன்றாக மாவட்டம், பத்திரம் திருப்பட்டையாத்த துரராஜர் சிவன்கள் பம்பாய் வழியாக வண்டனுக்குச் சென்று, ஒரு காலம் எண்ணெய் திறுவனத்துக்கு விற்றபாடு விட்டது. சில வாகு வங்குக்குப் பிறகு சிவன்களைப் பானித் செல்வதற்காக அந்த திறுவனம், வண்டனுக்கு அனுப்பியது. அங்கே ஸ்காலினாந்து வார்டு போலீஸார் கண்ணில் பட்டு விட்டால் துரராஜர், அவ்வளவுதான். தகவல்கள் பறத்தன. இந்திய வாகு கமிஷன் மூலமாக

66 நன்றிக் குறவன் தன்ம இவன் படைத்தவனாக இருக்கிறான். ஆகவே இவ் குறவன் கைவலிக் குறவன் படைத்தவனாக இருக்கிறான். பந்தா விரத்தின் குறவன் அகாலாத தானிய படைத்தவனாக இருக்கிறான். வட்டத்தில் குறவனே உருவமான அநிய படைத்தவனாக இருக்கிறான்.

— தலைவர்: எம். ஆர். கம்பிரமணி
எம். கொடியக்கல் அந்த-வாதிருக்

அந்தச் சிலை பத்தரில் இருந்து திருடப் பட்டதுதான் என்று உறுதி செய்கப்பட்டு லண்டன் கோர்ட்டில் வழக்குப் பதிவு யிற்று.

“லண்டனுக்கு வார்டு போனில் தங்கு உதவ வேண்டிய அவசியம் என்ன?”

“உயர் தாடுகை குத்துக்கொண்டு போனில் பணிகில் உதவிக் கொள்வதற்காக ‘இன்டர் போல்’ என்ற அமைப்பு இருக்கிறது. எவ்வகைத் துறவாளிகளைப் பற்றிய ரகசியங்களைப் பரிமாறிக் கொள்வது அவர்கள் தாடு விட்டு தாடு சொல்லும் பிடிக்க உதவி செய்வது போன்றவற்றுக்குத்தான் ‘இன்டர் போல்’ அமைப்பு இருக்கிறது.”

“வெளிநாட்டு கோர்ட்டுகளில் ‘சிலை தமித்தாட்டல்’ ரேகித்ததற்கு” என்று எப்படி நிறுத்திக்கொள்ள?”

“பத்தரில் சிலை திருடும் வகை, பிடிபட்டாலும் தற்சென்றுத் தெரிவித்துத் தான் போலோம் என்று சிலைத்துக் கொண்டிருப்பான். அவன் தூதகத்தில் வெளிநாட்டுப் பயணம் என்று இருந்தால் யாரி நன்றி முடியும்? சிலையைத் திருடியவன் தாடு அளவை அடைவானம் காட்ட முடியும்? ஆகவே திருடியவர்களை வண்டிக்குரை, அகலது வழக்கு தடைபெறும் வேறு இடங்களுக்குரை அழைத்துச் செல்விடுவோம்! அவர்கள் அறிவித்ததைப் பார்த்திருக்கோ! பல சமயங்களில், சம்பந்தப்பட்ட கோனிலில் குருக்களை அழைத்துச் செல்வதும் உண்டு.

“செம்பனார் கோனிலில் எட்டு சிலைகள் திருடு போனில் திருடப்பட்ட சிலைகளை அடைவானம் காட்ட குத்தகதவா குருக்கள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டார் சிலையைப் பார்த்ததும், குருக்களில் சந்திதாதுத் துக்கு அளவே இல்லை” என்றுவது தாடுகள் ஆனாலும் காணாமல் போன குத்தகதவையத் தாய் கண்டுபிடித்து விடுவான். அது போல இவை எங்கள் கோனில் சிலைகள் தான் என்பதில் எங்களுக்கு சந்திதம் இல்லை” என்று ஆனந்தக் கண்ணிர் பெருக்கினார் குருக்கள்!

“திருடப்பட்ட சிலைகளுக்கு விசயவைய வார் திரிணயம் செய்வது?”

“உலோகம் மதிப்பில் சிலை குதறவாக இருந்தாலும் உடவுளுக்கு யாரி ரேட் குறிப்பது? கைவலனார்வுடன் படைக்கப்பட்ட இந்தச் சிலைகளை முதலில் திருடியவளுக்குத் தந்தது அல்லது ஆகிரம் ரூபாய் சிலைத்

தாய் அறிவும். பல கைகள் மாற்றிச் செல்லும் போது விசய ஏறிக் கொண்டு போகிறது. பத்தரீ நடராஜர் சிலையை கடைநாண்மைப் திருவனம் 31 வட்டம் ரூபாய்க்கு வாங்கிவிடுக்கிறது. சிலபுரம் நடராஜர் சிலை கடைவொக அமெரிக்காவில் அது கோடி ரூபாய்க்கு விற்ப்பப்பட்டது. சிலை உள்ளிற் மதிப்பு எவ்வது உலோகத்தின் மதிப்பு அல்ல. கைவத்திறனில் மதிப்பு. அத்துடன் அதன் தொகையையும் ரேகித்து கொள்கிறது. சமீபத்தில் வாடிக்கப்பட்ட சிலைபெனில் அது எவ்வளவுதான் கைவ ரேகித் திக்கொக இருந்தாலும் மதிப்பு குறைவதான். ஆகவேவான் வடிவங்களுக்கு விசய அறிக்கிக்கும் தமித் தாட்டுக் கோனில் உள்ள சிலைகளின் மதிப்பு கிட்டத் தட்ட ரூபாயிரம் கோடி ரூபாய்! தற்போது சிலைகளைத் தவிர பழங்கால நிர்ப்பகளை யும் கோனில்களில் ‘அபேஸ்’ செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ஸ்ரீரங்கம் கோனிலில் தஞ்சை குவிப்பகளைத் திருடிய குடும்பம் ஒன்று பிடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

“சிலையை உருக்கித் தக்கத்தை எடுப்பதாகக் கூறுகிறார்களே?”

“சிலர் தங்கம் இருக்கிறது என்று தப்பிச் சிலையை அபகரிக்கின்றனர். ஆனால் பத்தரீ லோகம் சிலைகளில் கூட ஒரு குண்டு மணி தங்கம் இருக்குமா என்று எந்தே மமோ திருடர்கள் பலர் அநியாமமாகக் கண்ட, காது, மூக்கு, வயிறு, மாப்பு என்று பல இடங்களில் சிலையை அதுத்து கரைத் துப் பார்த்திருக்கின்றனர். தங்கம் இருந்தால் தாடுவீ கெட்டக்கும்! சிலை பழாவதுதான் திரை வாயில்! சமீபத்தில் ஒரு சிலையைக் கைப் பற்றிய போது 31 இடங்களில் அதுக் கப்பட்டிருந்தது!”

கடைவொக குதறப் பிரிவு, இங்கம் பெட்டர் துணாக் துணராதி பெட்டி அறித்தார்

“1912-ம் ஆண்டில் தொல்பொருள் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி துது ஆண்டு களுக்கு முற்பட்ட கைவ துத்துக்கம் மிக்க ஒரு சிலையைவொ பொருளையொ குறவன் கைத்துக் கொண்டிருந்தான் அனாத் பற்றின விவரத்தை அவர் அரசுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் அப்படி தெரிவிக்காதபடிச்சத்தில், சிலையைக் கைப்பற்றப்படுவதுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தண்டனையைச் சந்திக்கவும் வேலாம். ஒரு சிலையின் பழமையைக் கண்டுபிடிக்கத் தொல்பொருள் திருணர்கள் எங்களுக்கு உதவுகிறார்கள்.”

“சிலைத் திருட்டைத் தடுப்பது எப்படி?”

“சிலைகளைப் பெரும்பாலும் வெளி நாட்டினர்கள்தான் வாங்குகிறார்கள். தமது தொல்பொருள் சட்டத்தை இந்நியத் தாதர கெங்கள் பரவலாக விளம்பரப்படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் உடத்தல் சிலை களுக்கு மார்க்கெட் குறைவும்.”

— பரிணம்
படங்கள் உதவி: காவல் துறை.
அட்டை வண்ணப்படம்: வேகதர

பொயஸ்
கார்டன்

ஜெ.யின் மனச்சோர்வுக்குக் காரணம் என்ன?

67 வயதும் ஜோராக ஒரு முறை கை நட்டுங்கள்! தமது அஞ்ஞாத வாசத்தை முடித்துக் கொண்டு வெளிப்பட்டு விட்டார், ஜெயலலிதா! அதுமட்டுமல்ல, தமது கட்டுத் தலைவர்கள் சிலரைத் தமது இயல்புக்குக் கொண்டு வந்ததே நயிமுகம் செய்த தவப்பயன் என்று கருதி, அ. தி. மு. க. தொண்டர்கள் மெய்நிலைத்துப் போயிருக்கிறார்கள், கட்சி அழுவலகம் எங்கே ஒடிப் போகிறது? அங்கு வரவேண்டிய நேரத்தில் தலைவர் வராமலா இருப்பார்! கே. கே. எஸ். எஸ். ஆகும் திரு. நாவுக்கரசும் இப்போது போயஸ் தோட்டம் இயல்புதல் நடந்த கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளா விட்டால் என்று இன்னும் எத்தனையோ கூட்டங்கள் நடக்கப் போகின்றனவே, அவற்றில் கலந்து கொண்டால் போயிற்று! ஜெயலலிதாவைச் சந்தித்துத் திருப்பிய தலைவர்களும் உற்சாகமாகக் காணப்படவில்லையென்றால் தான் என்ன? இவர்களுடைய உற்சாகமா முக்கியம்? தலைவரின் உற்சாகமல்லவா முக்கியமானது!

அதற்கும்தான் பஞ்சம் போயிருக்க

கிறதே! 'ஜெயலலிதாவுக்கு மனச்சோர்வா? வீரத்தியா? என்று பத்திரிகைகள் கேள்விகளை எழுப்புகின்றனவே!' என்றால் பத்திரிகைகளுக்குத் தெரிந்தது அவ்வளவுதான்! அவருடைய உடல் நலமின்மைதான் அவர் உற்சாகமின்மைக்குக் காரணம் என்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள். முற்றிலும் தவறு! அமெரிக்க ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்ட், தமது நாற்பதாவது வயதில் போனியோ காரணமாக ஒரு காலில் இயக்கத்தையே இழந்தார் என்பதும் ஊன்றுகோலுடன் நடந்தே சமாளித்து மிகத்தான் சாதனைகளைப் புரிந்தார் என்பதும் ஜெயலலிதாவுக்குத் தெரியாதா என்ன? அத்துடன் சூப்பீட், ஸ்டீடுவன் அப்படி என்ன பெரிய வீஷ்மமா?

தேர்தலில் வென்று ஆட்சி அமைக்கலாம் என்று எதிர்பார்த்ததில் ஏற்பட்ட ஏமாற்றம் சோர்வாக மாறியிருக்குமோ எனில், அப்படியும் இருக்க முடியாதுதான்! ஜனநாயகத்தில் ஆட்சி அமைப்பதைவிடவும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற பொறுப்பை வகிப்பது முக்கியமானது! அந்தப் பெரிய பொறுப்பை மக்கள் தனக்கு அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதை உணராதவரா புரட்சித் தலைவரே! அதனால் சோர்வுக்கு அது ஒன்றும் காரணமாக இருக்க முடியாது.

யினவுண்டிருந்த கட்சியை ஒன்றாக இணைப்பதற்கு நல்லது என்று உணர்ந்து செயல்பட்ட போது நேற்று வரை தம்மைத் தாறுமாறாகத் திட்டியவர்களைக் கூடக் கட்சியில் சேர்த்துக் கொள்ள தேர்த்தேர்ப்பதால் ஜெயலலிதா மனம் சோர்ந்து போயிருக்கிறாரா என்றால் அப்படியும் இருக்க முடியாதுதான். தனி நபர்களை விடக் கட்சி முக்கியம் என்பதும் தம்மைத் தாற்றியவர்கள் தம்மிடம் அடிபணிந்தால் அவர்களுக்குத்தான் தலைகுனிவே நவீர தமக்கு அல்ல என்பதும் அவருக்குத் தெரியாதா என்ன?

தூண்கி அரசியலிலிருந்து விடைபெற

செம்மலன்

உணவு உண்டபின் எச்சிவ இவை
களை வேலைக்காரர்கள் பக்களாலிற்
குப் பக்கத்திலேயே போட்டிருந்தார்கள்.
மாவலையில் பக்களாவைக் கற்றி வந்த
மகாத்மாவிற்கு இது அருவருப்பாக
இருந்தது. தம் துணை ஸ்ரிடத்தில் சாத்தி
வைத்தார். நாமே குவிந்து, தெறிக்கிட்டுத்
எச்சிவ இவைகளை எடுத்துச் சுத்தம்
செய்து ஆரம்பித்தார். அதைப் பார்த்துக்
கொண்டிருந்த அணைவருக்கும் பவமும்,
பிழும், துக்கமும் உண்டாயின. மணவிக்
குமாறு சாத்தினிகையைக் கெட்டுக் கொண்
டார்கள். அணைவரும் சேர்ந்து சில
நிமிடங்களில் அந்த இடத்தைச் சுத்தம்
செய்து முடித்தார்கள்!

— இ. க. அவினாசலிங்கம் எழுதிய
'நான் கண்ட மகாத்மா' விலிருந்து.
— "சேலம் சக்திக் கனல்."

றுத்தப்பிப் போய்விட்டாரே, தம்மால் முடிய
வில்லையென என்ற ஏக்கம்தான் ஜெயலலிதா
வின் உற்சாகக் குறைவுக்குக் காரணமா?
அவ்வாறு இருக்கவே முடியாது! தேர்தலில்
தூண்கி அடைந்த படுதோல்விக்கும் பிர
தான எதிர்க்கட்சியாக விளங்கும் அளவுக்
குத் தாம் பெற்ற வெற்றிக்கும் இடையில்
மனைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வித்தியாசம்
இருப்பதைச் சிந்தனைச் செல்வி அறியா
தவரா? மேலும் இரு அணிகளும் ஒன்று
சேர்ந்தது இடைத்தேர்தலில் மகத்தான

வெற்றி பெற்றுத் தரவில்லையா?
ராஜினாமா கடிதம் அம்பலப்படுத்தப்
பட்டதும், பின்னர் சட்டமன்றத்தில் ஏற்
பட்ட அறிவியல் ஒருவேளை மனச்சோர்வை
ஏற்படுத்தியிருக்கலாம்தான். ஆனால் அதன்
மறுபக்கமாக மக்களிடம் தமக்குக் கிடைத்த
அளவிட முடியாத விளம்பரத்தையும் அறு
தாபத்தையும் கணக்குப் போட்டுப் பார்வை
தெரியாதவர் அல்லாம், ஜி. ஆர். அரவியல்
யாகிக!

அ. தி. மு. க. வின் கணக்கு வழக்குகள்
பற்றி எழுந்த கேள்விகள் ஒருவேளை
சோர்வுக்குக் காரணமாக இருக்கலாமோ
என்று யோசிப்பதில் அர்த்தமில்லை. ஏனெ
னில் இதைவிடப் பெரிய நிலையுடையவை
வேறு பல கட்சிகளில் இருப்பதாகக் குற்றச்
சாட்டுகளை உள்ளன. அதைப் பற்றி யாரும்
எப்போதும் கவலைப்பட்டதாகவே தெரிய
வில்லை! இந்த விஷயம் தேற்றைய எய்.பி
வும் இன்றைய எம். எல். எயுமான தெரிக்குப்
புரியாமல் போகாது.

பிறகு என்னதான் ஜெயலலிதாவின்
கணக்கின்மைக்குக் காரணம்? ஒருவேளை...
ஒருவேளை... நடராஜன் - சகிலா தம்பி
வின் ஆளுமையிலிருந்து அவரால் விடுபட
முடியாமல் இருப்பதாகக் கூறப்படும் குற்றச்
சாட்டுக்கள்தான் அவருடைய மனச்சோர்
வுக்குக் காரணமா?

ஐயல்யோ! அதைப் பற்றிப் பேசலாமா -
எழுதலாமா? உமக்குப் போதாத வேளை
தான்! அவதூறு வழக்குப் போடப்படும்!
ஜாக்கிரதை!

ரமணி சத்திரவின் புகழ்பெற்ற நாவல்கள்

பயல் திவா	ரூ 25
நிச்சனைய ரதி என்று	ரூ 11
என் உயிரே எண்ணம்மா	ரூ 10
இது ஓர் உதயம்	ரூ 8
மெய்வுத் திறந்தது சதுர	ரூ 20
சுதவெனும் சோகவையிலே	ரூ 20
மயங்குகிறான் ஒரு மாது	ரூ 20
வெள்ளையனின் எத்தனை நிறங்கள்	ரூ 25
என் கண்ணில் பாம்புவழங்குதோ	ரூ 20
மாவே, மாவே, மாவே	ரூ 15
விடியவைத் தேனும் பூபாளம்	ரூ 15
தொடுகொடுகள்	ரூ 15
பூக்காரற்	ரூ 14
கண்ணென் கண்ணிரிய	ரூ 15
மதுமதி	ரூ 10
நினைப்பதெல்லாம் நடந்து விட்டால்	ரூ 9
ஒரு கல்யாணத்தின் கதை	ரூ 10
நாதகர ஓசையிலே	ரூ 10
வாவணியா	ரூ 12
ஒரு மலர்	ரூ 12

அனூராதாரமணன் நாவல்கள்

தூரிகை சிறைக்குள் ஒரு சோஜாப்பூ	ரூ 12
தேவையான புத்தக விவரவுடன் பதிவுத் தபால் செலவுக்கு ரூ 5 சேர்த்து 18.00	
இங்கும்	1000

காதலின் தீ ஒரு சாலிசம்	ரூ 14
நீயும் நானும் நினைந்தால்	ரூ 16
வரம்தா வந்தா	ரூ 18
கண்ணை காத்திரு	ரூ 14
அந்தப்புர சரங்கம்	ரூ 15

ராஜேஷ் குமார் நாவல்கள்

கவிதா தவர் கடைசித் தேரு	ரூ 12
இன்று இறப்பு விழா	ரூ 16
தூதர்தம் ஐரோகக்ஷன்	ரூ 20
உலிம் வீழ்ச்சி	ரூ 18
எங்கேயும் எப்போதும்	ரூ 15
நான் உன்னோடு, நீ வாரோடு	ரூ 18
ஒரு பெண்ணை மரணம்	ரூ 13
இந்து இனி இல்லை	ரூ 17-50

முதல் தரமான ஜோதிட நூல்கள்	
ஜோதிடக் கலைக்கோ	
A.M. பின்னையின்	
ஜோதிடக் காலஞ்சிவம் 1 பாகங்கள்	ரூ 24
ஆயன் பலம் அறிவு எப்படி	ரூ 4
நட்சத்திரங்கள் மூலம் எதிர்கால	
பலம் அறிய வழிகள்	ரூ 7
குழந்தைப் பாக்கியம் உண்டா?	ரூ 6
புதிய மனவடி சாஸ்திரம்	ரூ 4

கீல்கி ஆகஸ்ட் 6^{ம்} ஆண்டு மலரில்

அமரர் கல்கி நினைவுச் சிறுபொருள்
பொருளில் ரூ.1500 பரிசு வழங்கும்
குதல் பரிசாகக் கதை

பாலகுமாரன்

எழுதும்

**இரண்டாவது
கூரியன்**

வெதாடர்களை ஆரம்பம்

பேரோட்டிலுள்ள உழவர் தகர்த்
வசித்து வந்த மங்கைபர்க்கரசி. கடந்த
25.3.83 - இல் இறந்து போய் விட்டார்.
தனது புடைவையைக் கொண்டு தாக்குமாட்
டிக் கொண்டு தானே தற்கொலை செய்து
கொண்டதாக மங்கைபர்க்கரசியின்
கணவர் அருள்வேலுவும் அவரைச் சார்ந்த
தவர்களும் கூறுகிறார்கள். ஆனால் மங்கை
பர்க்கரசியின் தந்தை ராமலிங்கமோ, அது
தற்கொலைவல்ல; புதுத்த வீட்டுக்காரர்
களாகச் செய்யப்பட்ட கொலைதான் என்று
கூறுகிறதாகக் சொல்கிறார். எது உண்மை?
நேரில் சென்று விசாரித்தோம்.

மங்கைபர்க்கரசியின் தந்தை ராமலிங்கம்
சொன்னார்:

"என் மகனுக்கும் அருள்வேலுவக்கும்
83-இல் கல்வாணம் நடத்தது. முப்பது
பவுன் நடை போட்டேன். கடவுள், மெத்தை,
பீரோ, பாத்திரம், பண்டம்... என்று எதிலும்
குறையில்லாமல் சீர் செய்தேன். மொத்தம்

* மங்கைபர்க்கரசியும் அருள்வேலுவும்...

மங்கைபர்க்கரசியின் மரணம்

— ஒரு கிராம றிபர்பார்ட்

எனக்கு தான்கு பெண்கள். மூவருக்குக் கல்
யாணம் முடிந்து விட்டது. மங்கைபர்க்கரசி
இரண்டாவது பெண். மற்ற இரண்டு
பெண்களின் புதுத்த வீடுகளிலும் கார்
உண்டு. அவர்களின் சொத்துக் கார அது.

"ஆனாலும் மாப்பிள்ளை அருள்வேலு,
மங்கைபர்க்கரசியிடம், 'உங்கப்பனைக் கார்
வாங்கித் தரக் சொல்லு' என்று கொடுமைப்
படுத்த ஆரம்பிச்சார். அதோடு 'ஐயாவிரம்
வாங்கிக்கிட்டு வா... பத்தாயிரம் வாங்கிக்
கிட்டு வா' என்று அடிக்கடி என் வீட்டுக்கு
அனுப்புவார்கள். நானும் நம்முடைய
பெண்ணுக்குத்தானே செல்கிறோம் என்று
இதுவரை ஐம்பத்தைத்தாயிரம் ரூபாய்வரைக்
கூட கொடுத்துக்கிறேன்.

"முதல் பேரன் பிறந்த போது பத்துப்
பவுனில் நடை போட்டாக்தான் தங்கள் வீட்
டுக்கு அம்முத்துச் செல்வோம் என்று
மங்கைபர்க்கரசியின் கணவர், மற்றும் மாம
னார், மாமிமார் ஆகியோர் பிடிவாத
மாகக் கூறினார்கள். ஆறாம் போட்டு அனுப்
பினேன். இரண்டாவது பேரன் பிறந்த
போதும், அதே மாதிரி ஐந்து பவுன் போட
வேண்டியதாகிற்று. இது தவிர, பொங்கல்,
பொய்ளி என்னும் இதுவரை ஐந்து பவுன்
போட்டிருக்கிறேன்.

"இத்தனை செய்த பிறகும்கூட என்
மகனளித் தொடர்ந்து கொடுமைப்படுத்த

தீரிகிறார்கள். ஒழுங்காகச் சாப்பிட்டக்
கூட விடுவதில்லை. கடைவியாக, வியாபார
அபிவிருத்திக்கு வேண்டுமென்று சொல்லி
என்னிடம் இரண்டு வட்ட ரூபாய் வாங்கி
வர வேண்டுமென்றும் அதோடு நான் சூடி
விடுக்கும் வீட்டையும் அவர்கள் பெயருக்கு
எழுதித் தரக் சொல்ல வேண்டுமென்றும்
இல்லையானால் அவனைக் கொன்றுதுக்கில்
போட்டு விடுவதாகவும் மிரட்டினார்கள்
எனும். இதைவெல்லாம் என் மகன்
என்னிடம் வந்து சொல்லி அழுதான்.
அப்படி வந்து சொல்லிய இரண்டாம்நாளை,
அவன் தாக்கில் தொங்கிச் செத்து விட்ட
தாகச் செப்தி வந்துவிட்டது...

"உங்கள் மகனைக் கொலைதான் செய்து
விட்டார்கள் என்று எப்படி கூறுகிறாயாக்
சொல்லுகிறீர்கள்?

"மூன்று வயதிலும், ஒரு வயதிலுமாக
இரண்டு ஆண் குழந்தைகளை வைத்திருக்
தும் தாய் ஒத்தி எப்படித் தற்கொலை
செய்து கொள்ள நினைப்பாள்? அதோடு
என் பெண்ணின் கால்கள் இரண்டையும்
கட்டிப் போட்ட நடவடிக்கையும், கழுத்துப்
பகுதியில் தகக்குறிகள் பித்த நடவடிக்கை
வும் உண்டேன். அவளுடைய தோடைப்
பகுதியில் அடித்துக் கன்றிப் போயிருத்
ததை என் மகனவி் பார்த்திருக்கிறான்..."

"உங்கள் பெண்ணை தனது மாணம் தற்

விதவையானவரின் தாயைப் பற்றித் தோசி மகப்பட்ட ஆட்டித் தகவலரிடம் மறு...

கொண்டவரின் என்று கடிதம் எழுதி எவ்வித குப்பதாகச் சொல்கிறார்களே?

"அது அவன் எழுதிய கடிதமே இல்லை. அவன் எப்போதுமே 'மயங்கையர்க்கரசி' என்று இங்கிலிஷில்தான் கூகியெழுத்துப் போடுவான். இந்தக் கடிதத்திலே 'மயங்க' என்று தமிழில் போடப்பட்டிருக்கிறது. பத்தாவது படித்திருக்கும் என் மகன் 'என் காய்க்கப்பறம் என் குழந்தைகளை அப்பா விடம் விற்றவய்யு' பிழையோடு எழுதுவானா? எனவே இது நிச்சயம் கொண்டவரின். அதனால்தான் தான் கொடுத்த பணத்தைவும் நன்களையும் பேரக் குழந்தைகளின் பெயரில் பெயரளிட செய்வ வேண்டுமென்று சொல்கிறேன்." என்றார் ராமலிங்கம்.

மயங்கையர்க்கரசியின் கணவர் அருள் வேலுவிடம் விசாரித்த போது, "செத்துப் போனவ செத்துப் போயிட்டாங்க. மாட்டிக் கிட்டு முழிக்கிறது தாங்க. அவ ஜாதகமே அப்படியப்பட்ட ஜாதகம். பொய் ஜாதகம் கொடுத்து ஏமாத்திக் கல்யாணம் பண்ணிட்டாங்க, என் மாமனார் சிறிய அளவிக்

துவளி விவாபாரம் பண்ணவர். அலரிவிட்டப் போய் எப்படி ஜாபாரம், பத்தாயிரம்மூன்று கால்கிட்டு வரச் சொல்லுபோம்? இரண்டு வர்ச ரூபாய் கேட போம்? எங்க ஜாதியில் பொண்ணு செத்ததுக்கப்பறம் பத்தாயிரத்துப் பண்ணி தியாயம் வாங்கித் தர்றவர்களைத்தான் பார்த்திருக்கோம். இப்படியா பத்திரிகைகள் விஷயம் வர்ற மாடுரி கேலயமா நடந்துக்கிறது? அவ காலற துக்கு ரண்டு மாசம் முன்னாடி கூட அவங்க வீட்டு எல்லார் கூடவும் இருவண்ணாமலை, காஞ்சிபுரம்மூ ஜாபியா டீர் போடுவன். பணம் செலவு செஞ்சேன். ரண்டு பசங்க இருக்கிற பொண்ணைக் கொல்ல யாருக் குங்க மனசு வாரும?" என்றார்.

அருள்வேலு தந்தமாய் இருக்கும் உழவன் நகருக்கு வரும் முன்பு ராமலிங்கம் வீட்டிற்கு அருளிலேயே மூன்று வாடுங்கன் குடிவிருத்தார். அங்கு சென்று மற்றவர்களை விசாரித்த போது, "மயங்கையர்க்கரசி ரொம்ப நல்ல பொண்ணுங்க. அருள்வேலு அவங்கம்மா பேச்சை மீற மாட்டாரு. அந்தம்மா மயங்களைக் கொஞ்சமாலா படுத்திச்சு? சம்பந்தி வீட்டு மனுஷா பொண்ணைத் தேடி வந்தாக் கூட வீட்டுக்குள் கூப்பிடாம வாசலில் திக்க வெச்சேதான் பேசுவாங்க. மாயியார் கொடுமை தாங்காம மயங்கை திறைய முறை அழுதிருக்கு. மயங்கையின் ஞாத்தனார் புருஷனுக்கு அம்மை வந்து என் பார்வை போயிடுச்சு. அதனால் அவரும், ஞாத்தனாரும் இலங்க விட்டதான். அதனால், என் பொண்ணு வாழ்வே போயிடுச்சு. உனக்கு மட்டும் எதுக்கடி புருஷனோடு தனிப் படுக்கை?" என்று மயங்கையை அவ மாயியார் புருஷன்கிட்டேயிருந்து பிரிச்சே வெச்சாங்க..." என்றார்கள்.

போலீஸ் தரப்பு உள்பட பல்வேறு தரப்புகளையும் விசாரித்த நமக்கு, மயங்கையர்க்கரசியின் மரணத்தின் கீழ்க்கண்ட சந்தேகங்கள் எழுந்தன.

1. மரணம் நிகழ்ந்தது 25.3.89 - ஆம் தேதி. போஸ்ட்மார்ட்டல்திற்குப் பிற்பாடு கொண்டு செல்லப்பட்டது 26.3.89 - ஆம் தேதி. போஸ்ட்மார்ட்டலம் நடத்ததோ 28.4.89 - ஆம் தேதி! இந்த ஒரு மாத கால இடைவெளிக்குக் காரணம், போஸ்ட்மார்ட்

டம் செய்யும் இரு டாக்டர்களில் ஒருவர் பதினாந்து நாட்கள் விடுப்பில் இருக்கிற தான் என்று போலீஸ் தரப்பில் கூறப்படுவதாக நம்ப முடியவில்லை.

2. மங்கையர்க்கரசி எழுதி வைத்ததாகச் சொல்லப்படும் கடிதம் பற்றிப் பார்வை மகஜர், கைப்பற்றுதல் மகஜர் ஆகியவற்றில் எதுவுமே குறிப்பிடப்படவில்லை. தேரடி யாக மேவதிகாரிகளிடமே அருள்வேலு மற்றும் அவரது தந்தை, தாய்மாமன் ஆகியோர் இக்கடிதத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது உண்மைக் கடிதத்தானா? அது என்ற சந்தேகத்தை உண்டாக்குகிறது.

3. மங்கையர்க்கரசி தூக்குப் போட்டுக் கொண்டதாகச் சொல்லப்படும் அறைமுகம் ஒரு வுடுவின் உதலிவீதியில் தாமராவே தூக்குப் போட்டுக் கொண்டிருக்க முடியாது. ஆனால் அங்கே வுடுவ் ஏதும் இருக்கதாகத் தெரியவில்லை.

4. தூக்கில் தொங்கிய மங்கையர்க்கரசி வை, வெளியில் சென்று கொண்டிருந்த ஒரு நபரின் உதலிவோடு இறக்கிவதாகச் சொல்லும் அருள்வேலுவின் பெற்றோர் அந்த நபனரப் பற்றிய தெளிவான விவரங்களைக் கொடுக்க மறுப்பதென்?

5. கடத்த 31.3.82 அன்றே ரகசியப் பரிசோதனைக்காகப் பிரேதத்தின் பாகங்கள் கொண்டுவரும் செய்வான்க்கும் அனுப்பப்பட்டிருந்தும் இன்னும் அதன் முடிவுகள் வராததன் காரணம் என்ன?

6. இந்த வழக்கு பற்றிப் பெண்ணின் தந்தையோடு இந்தியக் கம்யூனிசம் கட்சியின் சகல பிரிவுகளும் சேர்ந்து கொண்டு பலருக்கும் புகார் அனுப்ப ஆரம்பித்த பிறகுதான் போலீஸ் துறை வேகமாகச் செயல்பட ஆரம்பித்திருக்கிறது.

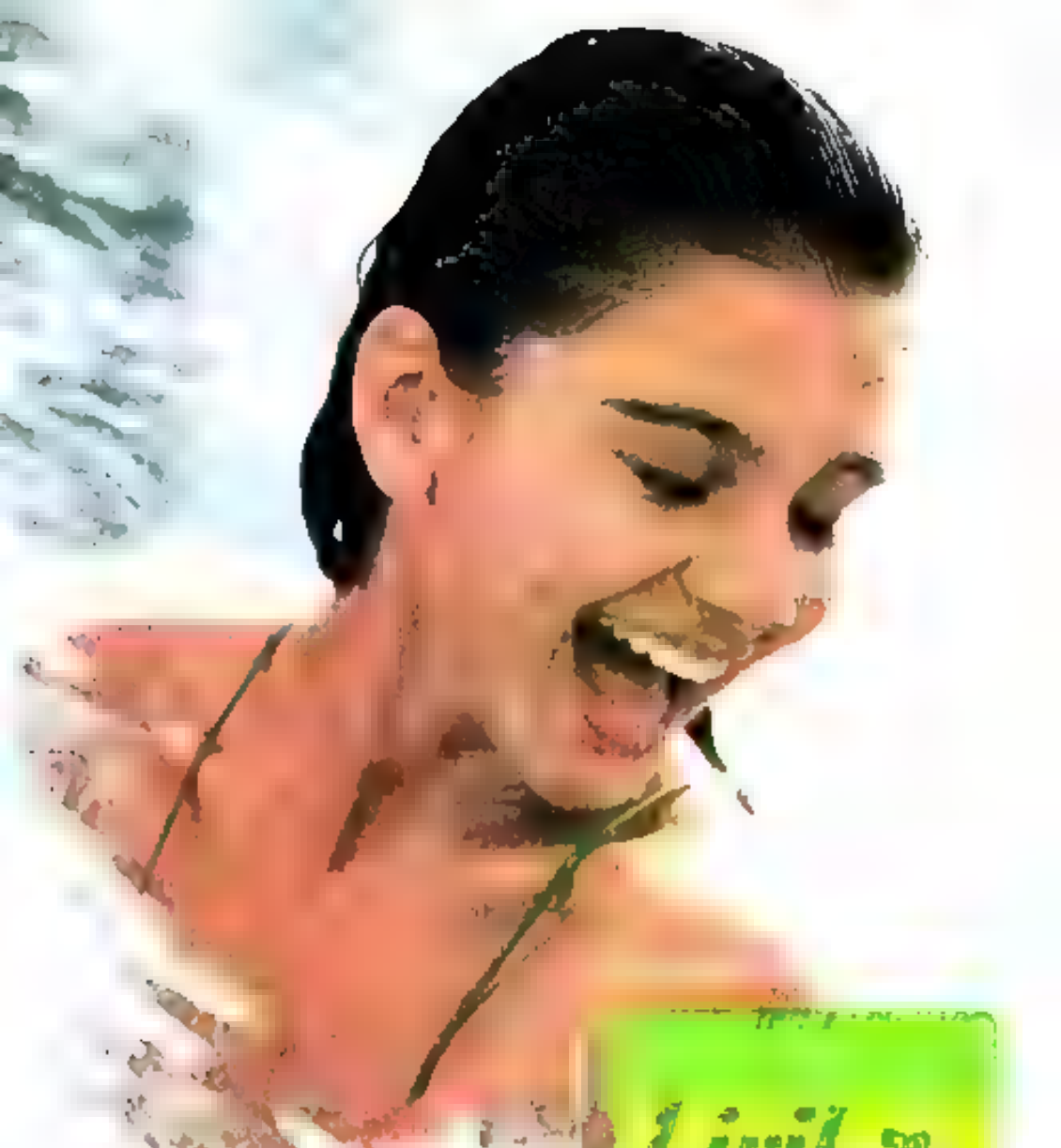
7. ஒரு புதிய திருப்பமாக, இந்த வழக்கு விசாரணையில், தேவையில்லாமல் காலதாமதம் செய்கிறப்பதாகவும் முறைகெடுகள் நடத்திறப்பதாகவும் சொல்லி, சம்பந்தப்பட்ட போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் தியாக ராஜனை கொண்டி. ஐ. ஐ. கானிஸ்து சஸ்பென்ட் செய்திருப்பதும், வழக்கு விசாரணையில் அலட்சியம் காட்டியதாக டி. என். பி. பாலகரனுக்கு சார்ஜ் மெமோ கொடுத்திருப்பதும் மங்கையர்க்கரசியின் மரணம் தற்கொளையல்ல என்றவாதத்துக்கு வலிமை சேர்ப்பதாக உள்ளது.

கொண்டதான் என்பது நிறுவனமானால் குற்றவாளிகள் இனம் காணப்பட்டுத் தண்டனை பெறுவது ஒரு புறமிருக்கட்டும். தற்கொனை என்றே முடிவானாலும் கூட அது நமது சமூகத்துக்கே தலைகுனிவுதான். தேசத் தந்தை, உள்பட எத்தனையோ தலைவர்கள் பெண் விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டிருந்த போதிலும் அதனைக் கொடுக்க மறுப்பவர்கள் நமது சமூகத்தில் இன்னும் கொழித்துக் கொண்டதானே இருக்கிறார்கள்!

— சத்தியப்பிள்ளை

புராத 18 9 20 2002

இந்தப்பிரதம் விவரம் தாமரை தாரிங்க

கிளுகிளு பரவசக் களி:
லிரில் புத்துணர்வுக் குளி!

மணம் குளிரும் எலுமிச்சைப் புத்துணர்ச்சி

லிரில்
புத்துணர்வு சோப்

கொடுமை அப்பா, கொடுமை...

இந்த வகுடம் புதிதாக மாறியுள்ள புத்தகங்கள் தானையே, கொண்டு வர வேண்டும் என்று பள்ளியில் சொயிடி. ஆனால் அந்தப் புத்தகங்கள் கடைகளில் கிடைப்பதில்லை. ஒரே ஒரு கடை யில்தான் அந்தப் புத்தகம் உள்ளது என்று அறிந்து, அங்கு சென்று கேட்டால், "இந்த நோட்டுகள் பத்து வாங்கினால் ஒரு புத்தகம் விளவக்குத் தருவோம்" என்கின்றனர். ஒரு நோட்டின் விலை தாறு ரூபாய்! பதினாறு ரூபாய் மதிப்புள்ள புத்தகம் வாங்க, தேவையில்லாத நிலையில் தற்புது ரூபாய்க்கு நோட்டுப் புத்தகங்கள் வாங்க வேண்டும்! அந்தப் புத்தகத்தை இன்றே வாங்கிக் கொடுக்காவிடில் தானை முதல் வெயிலில் நிற்க வேண்டும் என்ற கொடுமை நம் அருமைச் செல்வர்களுக்கு! தமிழக அரசு குறித்த காலத்தில் தேவையான அளவு புத்தகங்களை வெளியிட்டு இந்தக் கொடுமையைத் தவிர்த்துக் கூடாதா?

மதுரை. எஸ். காவேரி.

கூலி 25, 5, 55 இடத்தில் "விவாதத்துக்கு ஒரு முடிவுரை" படித்தேன். இன்றையைப் பட்டப் படிப்பு அளவில் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழிகளிலும் சில ஆண்டுகளாகப் பட்டம் கற்பித்து வருபவன் நான். தமிழ் மொழியில் படிக்கும் மாணவர்கள் தான் பாடத்தை நன்கு புரிந்து கொள்கிறார்கள். தமிழ் மீதய மாணவர்கள் தான் பரீட்சையில் அதிக மதிப்பெண்களைப் பெறுகிறார்கள் - அதிக எண்ணிக்கையிலும் வெற்றி பெறுகிறார்கள். இது அனுபவ உண்மை.

"இங்கிலிஷ்" மீதயம், "இங்கிலிஷ்" மீதயம் என்று அடித்துக் கொண்டு சேர்த்த மாணவர்கள் எல்லாம், கடைகளில் பல்கலைக் கழகத் தேர்வை எந்த மொழியில் எழுதுவார்கள் தெரியுமா? 33 சதவீத மாணவர்கள், தேர்வைத் தமிழில்தான் எழுதுகிறார்கள்! என்னே வித்தை இது! அப்பறம் எந்தக் "இங்கிலிஷ்" மீதயம்?

தனியார் கல்லூரிகளில் தமிழ் மீதயமே இல்லை - ஆனால் அங்கேயும் 30 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் தேர்வைத் தமிழில் தான் எழுதுகிறார்கள்!

கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு Tamil Orientation Course நடத்துகிறார்கள். அதாவது "தமிழில் எப்படி பாடங்களை நடத்துவது?" என்று கற்றுத் தருவதற்காக! இந்தப் பதிரியில் 'எல்லா கலைச் சொற்களையும் தமிழில் படுத்தக் கற்றுக் கொடுக்கிறோம்' என்று நம்மைப் பாடாய்ப் படுத்துவார்கள். தீங்கச் சொல்லியுள்ள 'தமிழின் முதல் எதிரிகளாக' வரும் விளைதான் இது! எல்லா கலைச் சொற்களையும் தமிழில் படுத்த முடியும். சில சமயங்களில் ஆங்கிலத்தை விட அழகாகவும், பொருத்தமாகவும் கூட தமிழில் வார்த்தைகள் அமையலாம். ஆனால் அது தேவை தானா? அதனால் பயன் என்ன? (முன்னர் சட்டக்குள் குதிரை ஒட்டலாம்!).

'கலைச் சொற்களை அப்படியே ஆங்கிலத்தில் வைத்துக் கொண்டு, பாடத்தைத் தமிழில் கற்பிக்கலாம்' என்ற முடிவை அரசும், கல்வியாளர்களும் எடுக்கத் தயங்குவதால் தான், பட்டப் படிப்பு வரை வந்து விட்ட தமிழ் மீதயம், முதுநிலைப் பட்டப் படிப்பு வகுப்பிற்குள் துணைத் தயங்கி நிற்கிறது!

எங்களைப் பொறுத்தவரை சொந்த விருப்பத்தை ஒரு புறம் ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, கலைச் சொற்களையும் தமிழில் படுத்தித்தான் பாடம் நடத்தி வருகிறோம். எங்களால் முடிந்தது ஒன்றுதான் - கலைச் சொற்களைத் தமிழில் சொல்லும் போதெல்லாம் கூடவே அதன் ஆங்கில வார்த்தைகளையும் கூறி அடைப்புச் குறியிட்டு எழுதிக் கொள்ளச் சொல்வோம். இதை மட்டுமே தமிழ் வளர்த்திக்காக இப்போதைக்கு எங்களால் செய்வ முடிகிறது.

கோடி, கோடியாக விழுங்கி விட்டுப் பிரத்திபுத்தம் "தஞ்சை தமிழ் பல்கலைக் கழகம்" செய்யும் முக்கியமான வேலைகளில் ஒன்று என்ன தெரியுமா? - கலைச் சொற்களைத் தமிழில் படுத்துதல்தான்! - கொடுமை போங்கள்!

மிகவும் வேகத்தில் செல்லும் வெளியுலக வளர்ச்சியோடு தாம் தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமானால் - அதற்கு ஒரே துணை - ஆங்கிலம் தான். ஆதலால் அதனைப் புறக்கணித்து விடவும் கூடாது. இன்றைய மாணவர்களின் ஆங்கில அறிவு நிலை மட்டமானிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதுதான் உண்மை.

மன்னார்துடி. ரா. கோ.

ஓட்ட போஸ்ட் கார்டும் போதும்!

புத்தூர் நூலகம்
விடுவகாணத்தூர் கல்வி
நிலையத்தில் ஆங்கிலப்
கூடுக விரிப்புவிடுவான்
செனவே, இப்பொழுது பந்திய
நிலையம் புத்தூர்நூலகம்
விடுவான் இப்பொழுது
கூடுக விரிப்புவிடுவான்
புத்தூர்நூலகம் உடனடிவரை

முகவரி:
புத்தூர் :
30, திருச்செங்கோட்டை
முகவரி : 625006

TO
விடுவகாணத்தூர் கல்வி
நிலையம்,
புத்தூர், வயலுவினா 4936
No. 9, மேட்டி ரோடு
த. நகர்.
வெண்ணா
PIN 625006

உங்களுக்கு உங்களுடைய முன்னற்றத்
திற்கும் இடையில் இப்பொழுது
உள்ள தூரம் ஒரு போஸ்ட் கார்டு
தான் என்று நாங்கள் கூறினால் அது
சற்று மிகையாகத் தோன்றும். ஆனால்
உண்மை அதுதான்.

நீங்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேறு
வதற்கு ஆங்கில மொழியில்
போதிய பயிற்சியின்மை ஒரு தடை
யாக இருந்திருந்தால்.....

மற்றவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசும்
போது அதை ஓரளவு புரிந்து கொண்
டும், அதற்கு ஆங்கிலத்திலேயே பதில
ளிக்க முடியவில்லையே என்ற குறை
உங்களிடம் குடி கொண்டிருந்தால்,

பல புத்தகங்களைப் படித்தும் ஆங்
கிலத்தில் பேச முடியவில்லையே என்ற
சலிப்பு உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தால்,

நீங்கள் எதிர்பார்க்கும் முன்னேற்
றத்தை இப்பொழுது அடைய ஒரே
ஒரு போஸ்ட் கார்டு போதும்... ஆமாம்!

ஆங்கிலத்தில் இலக்கணப் பிழை
யின்றி சுடிதங்கள் கட்டுரைகள் எழுத
வேண்டும், தயக்க மின்றி சரளமாகப்

பேசவேண்டும் என்ற உங்களது
விருப்பத்தை ஒரு போஸ்ட் கார்டில்
எழுதி தமிழகத்தின் தலைநகர கல்வி
நிலையம் என்று போற்றப்படும்
விடுவகாணத்தூர் கல்வி நிலையத் திற்கு
இன்றே அனுப்புகள்.

நீங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய
பயிற்சியைப் பற்றியும் மற்ற தகவல்
களையும் உடனே உங்களுக்கு
அனுப்பி வைப்பார்கள்.

விட்டிலிருந்த படியே ஓய்வு
நேரத்தில் தபால் மூலம் இந்த எளிய
பயிற்சி முறையை நீங்கள் மேற்
கொள்ளலாம்.

"நேர்முகப்பயிற்சியும் உண்டு."
என்ன?... எங்கே கிளம்பி விட்டவர்
கள்? போஸ்ட் கார்டு வாங்கத்தானே?
உங்களது முன்னேற்றத்தின் முதல்
முயற்சி துவங்கிவிட்டது.

நீங்கள் சுடிதம் எழுத வேண்டிய
முகவரி

விடுவகாணத்தூர் கல்வி நிலையம்
9, மேட்டி ரோடு,
தி. நகர், சென்னை - 17.

"என்ன சொன்னா?"
 "ஊர்ல இருந்து நேரா வந்தேன்
 மாமா..."

"திருக்கு என்ன விசேஷம்?"
 "எல்லாம் விசாரணைக்குத்தான்..."
 "விசாரணைவா?"

"நம்ம நாட்டாண்மை மகன் விசைத்
 தான். அவனை இருத்துக்கிட்டு ஒடினவன்
 கல்யாணமே பண்ணிக்கிட்டானாம்."

கல்... ஆழம் பார்க்க எறித்த கல். "கனக்"
 கென்று கனம் இறங்க, மனக் அழுத்தியது.
 "என்னப்பா சொல்றே?"

"தெசத்தான் மாமா. ஊரே கெடு கலக்
 இக் கெடக்குது. கங்களுக்கும் தெரியும்தான்
 நெனைச்சேன்."

தலகப் பீண்டை கண்களை மூடிக்
 கொண்டாடி, நாட்டாண்மை பெரிய தலைக்
 கட்டு. ரெட்டினங்கால் போட்டு அதிகாரம்
 பண்ணியவர். பஞ்சாயத்து, வழக்குகளில்
 நடுவில் அமர்கிறவர். "எனக்கு மேல
 எயண்டா?" என அறிந்து சிரிக்கப் பழகி
 வவர். அவர் அப்பனா?

பெருமை, கொளவமெல்லாம் சில தலை
 முறைகளுக்கு மட்டும்தானா?

"நம்ம ஊருக்குச் சத்துணவு போட
 நேன்னு ஒரு குட்டி வந்திருக்கா. படிச்சவ,
 சொத்த உடம்பு. பல மயங்கிட்டான்.
 செண்டு மாசமா அப்பங்கூட தகராறு.
 போன வாரம் இளம்பிட்டாக..."

கடவுனே... கடவுனே...!

"ஈயனோ, பெண்ணோ...? நாலாநாலத்
 தல காரியத்தைப் பண்ணி வந்தாராம். இக்
 கைன்னா அப்படித்தான்... அந்தந்த வய
 கல ஆணை வரத்தானே செய்யும்... என்ன
 தான் சொல்றது? நாலும் தெரிஞ்சவரு நீங்க.
 இவன் என்னடா சொல்றதும்தான் நெனைக்
 கப்படாது. இன்னிக்கு கலகம் போற
 தினுபே பேசுறே. ஈயனை இன்னும் விட்டுக்
 கிட்டு இருக்கிறது சரின்னு சொன்னாவ. சிக்
 கிரமா ஐந்துதனைப் புடிச்ச வந்திருக்க
 மாமா..."

சொந்த ஊர்க்காரன் என்று கொஞ்சம்
 மரியாதை என்று. சமீபத்தில் அடிக்கடி வத்
 தான். தன் மச்சினன் மகளுக்குக் குமரேச
 ணைப் பேசுவதற்காக - இத்தனை பவுன்
 போடி. நோம் மாமா - இன்னின்று செய்ய
 நோம் மாமா -

"எங்கேப்பா... பொண்ணை விட்ட வர்

வயசுப் பிள்ளை...

வயசுப்
 பிள்ளை...

உக்கிட்டு என்னத்தைப் பன்றது? அந்த ஒரு மகராசன் ஈகலில் புடிச்சக் குடுத்தப்பறம் தான் பையனுக்கு என்று அவரும் இரண்டு மூன்று நடவை நேரடியாகவே சொல்லி விட்டார்.

அப்படியும் இன்னொரு வந்திருந்தான். இதற்குத்தான் 'நேராக' இங்கே வகுதி றானோ?

படபடவென்று வந்தது. "போடா... நீயும் உன் தாயும்" என்று அடித்துவிரட்டத் தொடங்கியது.

"எம் புண்ணைகளைப் பத்தி உனக்கு என்னடா தெரியும்?" என மனக்கஞ்ச் கேட்டுக் கொண்டார்.

செரித்த பத்தமென்று ஊரிலிருந்து வார் வந்தாலும் முதலில் பேசுகிற விஷயம் இதுதான்.

"என்னடி இவனை... பொண்ணையும்

பையனையும் வச்சக்கிட்டு ஒண்ணும் பண்ணாம இருக்கே நஸ்வாலா இருக்கு?"

காமாட்சி தானே ஏதாவது சொல்லிக் கமாளிப்பதும் உண்டு. "எல்லாம் அந்த ஆம்பண்ணைச் கேளுங்க..." என்று அனுப் பிய தாளும் உண்டு.

"நேரம் வந்தா தானா நடக்கும். தடக் காம எங்கே போகுது?" என்று பொது வான வேதாந்தம் பேசித் தவகப் பின்னை தலைவைக் கவிழ்த்துக் கொள்வார். அந்த நேரமெல்லாம் மனக் ரொம்பவும் கசத்து விடும் அவருக்கு. தனது 'ஆம்பணைத் தனத்தை', காணிக் போட்டு மிதித்த மாடிரி ஒரு வேதனை.

அப்பயம், பாட்டன் வாழ்த்த வாழ்க்கை எங்கே? இது எங்கே? காலம் இப்படிடிமா குப்புறத் தன்சும்?

கோழி குப்பையைக் கிணறுகிற மாடிரி மனக் எதெதையோ புரட்டிப் பார்த்தும்.

கணவர் : "நம்ம போஸ்ட்மெனுக்கு இரண்டு தாளும் இத்தக் கிண்டல் உடாது..."

மனைவி : "என்ன செஞ்சாகு?"

கணவர் : "என்னோட தூதாவது கதை இரும்பி, வந்ததுக்கு 'பார்டிடி' கேக்கறாரு..."

— வி. மருஞ்சன்குமார்.

காமாட்சிக்குத் தாவி கட்டும் போது அவருக்குப் பத்தொன்பது வயது. தெரு அடைத்த பந்தப் போட்டுக் கல்யாணம். சலூக் கச்சேரி, மாப்பிள்ளை அழைப்பிற்குக் குறியைச் சலாரி. அதெல்லாம் அந்த தாலிப் பெரிய விஷயம்.

"அந்த ஸ்கிரிப் தூத்துல ஒரு பங்காவது எம்புண்ணைகளுக்குத் தர மாட்டானா இந்த ஆண்டவன்..."

தாத்தாவும், அப்பாவும் அடுத்தடுத்து போய்ச் சேர்த்தார்கள். தனிவாக அவர் தொழிலைக் கவனிக்க உட்கார்த்த போது கூட நினைவழை தன்றாகத்தான் இருந்தது. வேளை தவறாமல் விரிந்துப், ஸ்கிரிச் சாப்பாடும், சவவை உடுப்பு உடுத்துவதும், நாடி இடங்களுக்குப் போய் வருவதும்...

டயனிய ஆலைகள் அமைத்து, டிங் களிக் எண்ணெய் வர்த்துவம்வியது முதல் கெட்ட காலம் ஆரம்பித்தது. அப்பாவு தாடாரிக் டிங் சரக்கு உள்லுக் சந்தைக்குக் கூட விற்பனைக்கு வந்தது. அதன் பிறகும் அந்த பிராண்ட் இந்த பிராண்ட் என போட்டி போட்ட பண முதலகைகள்...

வெறும் மட்டுச் செக்கில் எண்ணெய் ஆட்டி விற்கும் இவரது தொழில் கருக்கி வது. பெயருக்கு ஒரு தோடி மாடுகளை வைத்துக் கொண்டு கொஞ்ச காலம் நடத்திப் பார்த்தார். சரக்குக் கத்தம்என்பதற்காகத் தேடி வரும் சில வாடிக்கையாளர் களை மட்டும்வைத்துக்கொண்டு, தானஸ்து உருப்படிக்க விற்பனைக் கழை முடியுமா?

"எங்கப்பனே... ஒரு நய்ய ஸ்கிரி காட்டு..." எனக் கலகலி நின்ற தருணம். குமரேசனுக்கு டயனிய் ஒரு கிபாக்கிரிசில்

வேலை மிகுந்தது.

"எனக்கும் தோது தண்ணிக்குக் கஷ்டம். இங்கேயும் பொறுப்பு இல்லை. எதுக்கு ரெண்டு செலவு? என் உடம்பே வந்து நுங்க..." என்ற அவனது வார்த்தையில் குடும்பம் டயனுக்கு வந்துவிட்டது.

வந்த மாதமே மூத்தவன் உட்கார்த்தான். தான்கு வருஷங்கள் வைத்திருந்து இரண்டு வருஷம் களுக்கு... மூன்று கல்யாணம் பண்ணிக் கொடுத்தார்கள். குமரேசன் சேமித்தது, கடன் வரம்பிவது போகக் பிராமத்திரித்த விட்டையும் விற்பன்தான் அவனை ஒப்பிற்றும்படி ஆகிறது.

அடுத்தது தோ...

இவருக்குத்தான் பெரும்பாடாக இருந்தது. மாநிலம், சந்திர மெலித்த தேகம், தெரு தெருவென்று வளர்ந்திருந்தான். வருகிறவர்கன் இதைப்பெயரம் சுடுசெப்பிற மாநிலி தானே கேட்கிறார்கள். நங்கம் கொஞ்ச விலையா? அவ்வது மற்ற பொருட்களின் விலைதான் குறைவா? அவன் ஒருத்தனின் கையாணத்தில் விட்டு வாடனை கொடுத்து விற்பனைக் கழலி. மிச்சம் பிடித்துத் தங்கக் கரும் கல்யாணம் பண்ணி, அவனும் மாப்பிள்ளையாக உட்காருவது இவ்வகப் பட்ட காரியமா? என்னதான் செய்வ நினைத்திருக்கிறான் இந்த ஆண்டவன்?

"அத்தத்த வயகல வரர் ஆசைகள்... கோணலின் வார்த்தைகள் மிளும் குறு குறுத்தன. வயகலு ஆசை வருமா?"

வந்ததாத்தானே தாட்டான்மையின் பெருமை சந்திர மிரிக்கிறது. பத்தொன்பதில் கல்யாணம் பண்ணிய தனக்கு அனுபவம் இல்லாதிருக்கலாம். மூப்பதைத் தானடிதும் காத்துக் கிடப்பவனின் மனை எப்படியோ? குமரேசன் எதையும் இல்லாமைக்கும் வாய் விட்டுச் சொன்னால் இல்லை. உன்னே எந்தனை ஆசைகளைப் புனைத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறானோ குறுத்தன.

நினைக்க நினைக்க மனை அவைத்தது. அப்படியும் இப்படியுமாகத் தவித்தது. "என்னத்துக்கு இம்புட்டுப் பாடு? அவனையே கேட்டுடாது... பெத்த புண்ணையா இருந்தா என்ன. பேசிப் பார்த்தாத்தானே மனைகல இருக்கிறது வேலையில் தெரியும்?"

தேரம் செல்லக் செல்ல இந்த வேசனையே வறுத்தது.

"அதான் சரி..." என்று தீர்மானத்துடன் எழுந்தார். மனத்தில் சந்திர கலை குறைத்த மாநிலி இருந்தது.

எந்த சேகத்தைப் பிடிக்கிறதுக்கு இங்கோ போகணா? என அருகேவந்தான் காமாட்சி. மகன் தோகும் வந்தான்.

"ம்?" என்று நிமிர்ந்த தவகப் பிள்ளை பதிலொன்றும் சொல்லவில்லை.

"அப்படி உக்காரு..." என தூதையில் சொல்லி விட்டு, மகன் பக்கம் திரும்பி, "தீ உன்னே போய்மா..." என்றார்.

போ ஆரம்பித்தார்.

குக்கிய விஷயங்களை இப்படித்தான் தெருக்கி உட்கார்த்து பேசுவார்கள். உன் அறையில் காணாத தீட்டிய தோகுகு, கல்யாணம் — பிள்ளை — தயவன் என்ற வார்த்தைகள் மட்டும் கேட்க. தண்ணப்

பற்றிய பேச்சுத்தான் என எண்ணும்படி யாக இருந்தது. தன்னால் ஏதோ சந்தேகம் பரவுகிற மாதிரி இருந்தது அவளுக்கு. நாய் பூதன் மெல்லிசாக மீட்டப்பட தன்னை செலுக்கவைக்கான ஆரம்பித்தான். செலுத்த தாயம் மிகுந்த புகழையுடன் வக்கோத்து உலாச் செல்லும் கணவுகள் அவை.

"இதென்ன அக்ரமமா இருக்கு?" என் னான் காமாட்சி. அவளுக்கு அவரது போசனை அறவே பிடிக்கவில்லை. "பொண்ணை வச்சக்கிட்டுப் பைபனுக்குக் கல்வாணம். புத்தியோடதான் கொல்றது லா?"

"என்னிக்கு இருந்தாலும் பண்ணுதானே. நல்ல இடம் வந்துப் பண் விடணும்?" "சொல்ல சொல்றது நல்ல இடமா?" "சரி... வேறு எடுத்துப் பார்த்திருது..." "அதான் பொண்ணு இருக்கானே... வீட்டு வசதியாக்கம் வேண்டமா?"

தவகப்பிள்ளை அப்போதுதான் கத்திப் பார்த்தான். அவை எடுத்த மாதிரி பந்தக் குப் பந்தில் ஓர் அறை. எட்டி டிவிச் சமையல் கட்டு, பெண் எங்கே படுப்பாள்? நாய்கள் தான் எங்கே குதுங்குவது?

"அதெல்லாம் பார்த்தா முடியாது. எல்லா வசதியும் எப்பத்தான் வர்றது? அவைகிட்ட இன்னிக்குக் கேட்டுரு..." "முரட்டு அடியாக அடித்தான். என்னன்னு?"

"உங்கப்பர் உனக்குப் பொண்ணுப் பார்த்துக் கொல்றாருன்னு... குத்துக்கிட்டானா?"

காமாட்சி அவரது முகத்தைக் கூர்ந்து பார்த்தான். நின்று அந்தத் தகுற பார் வைப்பாக இருந்தது அது.

"செய்துவிட வேண்டியதுதான். வேற வழி?" பார்வைவையத் திருப்பிக் கொண்டு சொன்னான். "அது சரி தாயம்..." காமாட்சி தனக்குள் முறுமுறுத்தான்.

கேட்கவும், பதில் சொல்லவும் எதுவும் இல்லாததைப் போல இருந்தது. மணி ஒன்று அடித்தது. குமரேசன் சாப் பாட்டிற்கு வருகிற நேரம்.

"சரி பார்த்துக்கோ. நான் சித்த நாயி வெளியே போய்டு வர்றேன்."

"அப்பா... சாப்பிடவையா?"

"வேண்டாமா... அண்ணன் வந்துட்டுப் போகட்டும். அப்பறம் சாப்பிடலாம்."

என்றும் இல்லாதவாறு அந்த நேரத்தில் அவர் வெளியே செல்வதிலும் ஓர் அந்தத் தைக் கண்டு கொண்டான் காமாட்சி.

வீடு அமைதியாக இருந்தது. குமரேசன் வந்து போனதற்கு அசை

காளமாகச் சைக்கிள் நடவம். செருப்பை வாலையில் கழற்றி வீட்டுக் கதவைத் தட்டி னான்.

"ஆகு?" தோ கதவைத் திறத்தான்.

தண்ணிப் படுத்திருந்த காமாட்சி எழுந்து உட்கார்த்தான். "எங்க போனே... இப்பூட்டு நேரமா ஆணைக் காணோம்?"

அவள் மூகம் அலம்பி வர. பெண் சாப் பாட்டை வைத்தான்.

"குமார் சாப்பிட்டானா?" அவன் வத் தைத் உறுதிப்படுத்திக் கொள்விற மாதிரி கேட்டார்.

"ம்..."

அதற்கு மேல் பேசிக் கொள்ளத்தக்க வும இல்லாத மாதிரி படுத்துக் கொண் டான் காமாட்சி. அவருக்குக் கோபம் வத் தது. எதற்காகக் கேட்கிறான் என்று புரிந்து கொள்ளத் தெரியவையா... இந்த ஜென்மத் திற்கு?

பெயருக்குக் கொட்டிக் கொண்டு எழுந் தான்.

"இன்னும் கொஞ்சம்பா..."

"போலும்மா..."

தோவின் முகத்திலும் எதையும் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. கிட்டத்தட்ட தன் உயரத்திற்கு நிற்கும் அவனைக் காண பாரம் கூடவே செய்தது. பாத்திரங்களை எடுத்துக் கொண்டு போகும் வரை காத்திருந்து; மனைவியிடம் திரும்பி, "என்னடி?" என்றான்.

"ம்?" காமாட்சி மறுபடியும் எழுந்து உட்கார் -

"என்ன கொன்னான்... கேட்டியா?"

"உங்க பேச்சைக் கேட்டேன் பாகுங்க... கண்ணுக்கு வர்றான்."

"சைவையா?"

"ஆமா..." என்ற காமாட்சி கொண் டையை உதறி முடிந்து கொண்டான். குர லையும் தணித்துக் கொண்டு, "தங்கச்சிக் குப் பண்ணி வச்சட்டு அப்பறம்தான் அவன் பண்ணிக்குவானாம்... புத்தி கெட் டுப் போச்சானு கத்தறான். வாயை வச்சக்கிட்டு இனிமேலாக்கம் பேசாம இருங்க..."

"அப்படியா?" என வாய் விட்டுத் கேட்ட தவகப்பிள்ளை. "நிசமாகா?" என்று மனக்குள்ளும் கேட்டுக் கொண் டார். உடம்பு ஒருமுறை சிலிர்த்துக் கொண்டது.

அதானே... எம்புண்ணையைப் பத்தி எண்குத் தெரியாதா? என மனக் முறு முறுக்க... ஏகரெனென்று கண்ணீர் கரந்தது அங்குக்கு. சிறுமைப்பட்டுப் போன தமது புத்திக்குப் பிராயச்சித்தம் போல ரொம்ப நேரம் அப்படியே உட்கார்ந்திருந்தான் அவர்.

"அப்போ நம் 'ஆயுதங்கள்' தளரப்பிக்க ஏதோ ஹாஸ்ட் நடத்திடுக்க வேண்டும் என்று தனபு' சந்தேகிக்கிறாள்...!!"

— எம். ஆர். சாதுபாஸ்கர்.

பெயர்நியைன்

செல்வன்

அத்தியாயம் 12
தாமசேது மறைந்தது!

பெ

ரு நேரத்துக்கு அப்பால் பழுதேயிட்ட கரையுக்குச் சென்று நின்று நினைவு வந்த போது, அவர் ஒரு பல்லவமான போர்க்களத்தில் இருப்பதைக் கண்டார். வான்கள் ஒன்றோடொன்று மோதி ஜன ஜனவென்று ஒங்கா ஒலி விளம்பின. ஒரு பக்கத்தில் ஜய பேரிகைகள் முழங்கிக் கொண்டிருந்தன. அவற்றுடன் சேர்த்து ஆயிரக் கணக்கான குரல்கள் "மகா ராஜாநிராஜ பான்டிய மன்னர் வாழ்க! பான்டிய விரோதிகள் விழ்க!" என்று கோஷமிட்டன. இன்னொரு பக்கத்தில் ஆயிரக்கணக்கான குரல்கள் "கங்க மன்னன் விழுந்து விட்டான்! ஒடுங்கள்! ஒடுங்கள்!" என்று உத்தரவிட்டன. ஒடுகிறவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தும் குரல்கள் சிலவும் கேட்டன.

அப்போது திடீரென்று ஒரு கணம்போர்க்களத்தில் நிச்சயம் நிலவியது. பழுதேயிட்ட கரையார் கற்றுமுற்றும் பார்த்தார். இரண்டு கால்-களையும் நிறுத்த விஜயாலய சோழனை இன்னொரு தெருதுவார்த்த ஆஜாஜாபாதுவான மணிதன் தன் தோள்களிலே தாக்கிக் கொண்டு வந்தான். தோள்கள் அணித்திருந்தவை இரண்டு கரங்களிலும் கொண்டு வந்த ராட்சத வான்களை எந்திக் கொண்டிருந்தான். "சோழ வீரர்களே! நின்னவர்கள்! பல்லவர்களே! ஓடாதிர்கள்! ஆறிலும் சாவு! நூறிலும் சாவு! என்னைப் பின் தொடர்ந்து வாரும்?" எதிரிகளைக் கிள்ளா பின்னால் செப்போம்!" என்று அவன் கோஷித்தான்.

ஒடத் தொடங்கியிருந்த சோழ - பல்லவ வீரர்கள் விஜயாலய சோழனைப் பார்த்து விட்டு, அவன் வார்த்தைகளைக் கேட்டு விட்டு நின்றார்கள். அவர்களுடைய முகங்களிலே சோர்வும் பிதும் நீங்கி மீண்டும் திரும்ப வீரக் கணையும் தோன்றின. பின் வாய்வியவர்கள் முன்னேறத் தொடங்கினார்கள். இந்த அசைய மாறுதல்களுக்கு காரணமாயிருந்த விஜயாலய சோழனை மீண்டும் பழுதேயிட்ட கரையார் பார்த்தார். அவனைத் தோளிலே தாங்கிக் கொண்டிருந்த வீரனையும் பார்த்தார். அசைய! அசைய! அப்படித் தாங்கிக் கொண்டு நின்ற வீரன் தாமதமாக எப்பதைக் கண்டார். அந்தப் பழுதேயிட்ட கரையார் ஒரு கையால் தன் தோளின் கீழிருந்த இருகாலும் இல்லாத விஜயாலய சோழனைப் பிடித்துக் கொண்டு இன்னொரு கையில் பிடித்திருந்த தீண்ட கத்தியைப் கழற்றிக் கொண்டே எதிரிகளிடையே புதுத்தார். அவர்கள் இருவரும் போன இடமெல்லாம் பான்டிய வீரர்களின் தலைகள் தரையில் கருண்டு விழுந்தன.

போர் நிலைமை அடியோடு மாறி விட்டது. பான்டிய வானியம் தெறி ஓடியது. சோழ பல்லவர்கள் வென்றார்கள். எட்டுத் திக்கும் அதிகும்படி ஜயபேரிகைகள் முழங்கின. பல்லவ சக்கரவர்த்திக்கு முன்னால் விஜயாலய சோழர் அமர்ந்திருந்தார்! அவருக்கு அருகில் பழுதேயிட்ட கரையார் நின்றார்.

பிரமரர் கஸ்கி

யுள்ள சக்கரவர்த்தி சோழ மன்னரைப் பார்த்து, "ஊரறி ஊரோ! உம்மாளே இன்று தோல்வி பெற்றியாகிற்று! இதில் சோழ நாடு கத்திர நாடு! நீரும் உமது வீரப் புருஷன் ஆதித்தனும் உங்கள் சந்ததியனும் என் றென்றும் கத்திர மன்னர்களாகச் சோழ நாட்டை ஆளுவீர்கள்!" என்றார். உடனே விஜயநகர சோழர் தமக்கருகில் நின்ற பழ வேட்டையாணைப் பார்த்து, "அந்தாள்! தம் மையேதான் இந்த வெற்றி தாக்குக் கிட் டியது. கத்திர சோழ நாட்டின் சோழர் பதியாகவும் தனாதிக்காரியாகவும் உம்மை நினைக்கிறேன். உமது சந்ததியரும் சோழ குலத்துக்கு உண்மையானிருக்கும் வளரவில் தனாதிக்காரியாகவும் சோழநிலையாகவும் இருப்பார்கள்!" என்றார். பழவேட்டையா னின் காய்க்கை நிறைந்த முகம் பெருமித்த தாய் மலர்ந்தது.

நிறுவிற்று அந்த முகத்தில் கெட்டுமோய் தோன்றியது. அந்தப் பழைய பழவேட் டையாள் இதைப் புதிய பழவேட்டையாணைப் பார்த்தார். "அட பாவி! துரோகி! என் டானா! என் குலத்தைக் கெடுக்க வந்த கோடாரிக் காய்பே! ஆறு தலைமுறையாகச் சேர்த்த அருகம்மான் வீரப் புருஷனெய் வும் தாசமங்கிக் கொண்டாயே! கிறெவித்த துரோகமும் எழுமானத் துரோகமும் செம் தாயே! சோழ குலத்தின் பரம்பரைப் பகை லர்களுக்கு உன்னுடைய விட்டியே இடங் கொடுத்தாயே! உன்னுடைய பொக்கிஷத் திவிருத்து பொருள் கொடுத்தாயே! உன் னால் அல்லவோ இன்று சோழ குலத்துக்கு இறுதி நேரப் போகிறது! நீ தாசமாய்ப் போவாய்! உனக்கும் உன் குலத்தக்கும் உண்ணல் உறவு இல்லை உன் அணவும் மாறவே மாறாது!" என்று சபீத்தார் சபீத்த பழவேட்டையாணின் கண்களில் கண்ணீர் தாடை தாண்டியாகப் பெருகியது.

பிறகு மீண்டும் பல பழவேட்டையாண்கள் வந்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் தாம் தாம் செய்த வீரச் செயல்களைக் கூறினார்கள். ஒவ்வொருவரும் பழவேட்டையாணைச் சபீத் தார்கள். பின்னர் எல்லாரும் சேர்ந்து சபீத் தார்கள். "சண்டாளர்! குலத் துரோகமும் இராகுத் துரோகமும் செய்து விட்டாயே! நீங்கள் உணரக் கொடுத்தும் சம்பாதித்த வீரப் புருஷனெய்வாய் தாசமாக்கி விட் டாயே! உன் புத்தி ஏன் இப்படிப் போகிறது!" என்றார்கள்.

பழவேட்டையாண்கள் மறைந்தார்கள். கொடும்பாளூர் வேளிர்ப்புறம் நிகழ்கோவ லுர் மலையாளன் என்று வந்தார்கள். தன்னைத் தனியே நின்ற பழவேட்டையாணைச் சூழ்த்து கொண்டார்கள். "சீக்கிரம் நீயும் ஒரு மனி தனா? சோழர் குலத்தை நீயும் உன் பரம்

பண்புத்தான் தாக்கி வந்தது என்று பெருமை அடித்துக் கொண்டாயே! இப் போது என்ன சொல்லுகிறாய்? சோழ குலத் துக்கு நீ மானாக மாறி விட்டாயே! பாதுகா! உன் பரிசு! எங்கே?" என்று கூறி எக் காளம் கெட்டிக்குச் சித்ததார்கள்.

அவர்களுக்குப் பின்னால் உட்டமாத் தின்ற சோழ நாட்டு மக்கள் கண்ணையும் மண்ணையும் வாரிப் பழவேட்டையாண் டியு எறியத் தொடங்கினார்கள். அசமயம் உத்தர சோழ சக்கரவர்த்தி அந்தக் கூட்டத்தை விக்கிக் கொண்டு பலமுறை காய்க்கினான் தன்னாய் நடந்து வந்தார். வேளிர்ப்புறமும் மலையாளர்களையும் மற்றவர்களையும் கோபமாகப் பார்த்தார். "சீக்கிரம் என்ன காரியம் செய்கிறீர்கள்? ஊரறி ஊரான பழவேட்டையாள் வீர கண்ணையும் மண் ணையும் எறிகிறீர்கள்! அவ்வாறு துரோகி எங்கிறீர்கள்? பழ வேட்டையாணின் துரோகத்தினால் நானும் என் குலமும் ஆதித்து போனாலும் போகிறோம். நீங்கள் வாரும் அவரைக் குற்றம் சொல்வ வேண் டாய்! தனாதிக்காரி! வாரும் என்னுடைய அறம்மனைக்கு!" என்றார். ஐயக் கூட்டம் கலைந்து போகிறது. உத்தர சோழரும் மறைந்தார். தம்பி கலாநாதன் கண்டி மட் டும் பழவேட்டையாண் முன்னால் நின்றார். "அண்ணா! தம்பிடம் இவ்வளவு தங்கிக்கை வைத்திருக்கிறாரே சக்கரவர்த்தி! அவருக்குத் துரோகம் செய்யலாமா? அவருடைய குலத் தை ஆதிக்க வந்த பெண் பேணை நம் அண் மானையில் வைத்துக் கொள்வார்களாமா?" என்றார். உடனே அவரும் மறைந்தார்.

வந்தியத்தையாலும் கத்தமாராலும் அவர் களைப்போத்த வாலிபர்களுக்கும் பெரிய பழ வேட்டையாணைச் சூழ்த்து கொண்டார்கள். "பீமை தலைத்த கிழவா! உனக்கு ஆணை மட்டும்தான் தரைக்க கில்லையே! பெண் மோகத் தினால் ஆதித்து போனாயே! உன் உடம்பி லுள்ள அணுபத்து நூறு புண்னும் இப்போது என்ன சொல்லுகின்றன? அவை வீரத்தின் பரிசான விழிப் புண்னா? அவ்வது துரோ கத்தின் கவிவான் புழுப் புண்னா?" என்று கேட்டுவிட்டுக் கலை வென்று சித்த தார்கள். அவர்களைக் கொல்லுவதற்காகப் பழவேட்டையாள் தம் உடல் வானை எடுக்க குலவந்தார். ஆனால் உடல்வான் இருக்க கொண்டுவ இடத்தில் அமைக் கானவில்லை.

சமயத்தில் குத்தாவைப் போட்டி வந்தார். வாலி பர்களை நோக்கிக் கவையாற்றிச் சித்திபவ நிழத்தினால்.

"பாட்டா! இவ் வ ளுடைய விணவாட்டுப் பெருமைத் தாக்

கள் பொருட்படுத்த வேண்டாம். தங்கள் அண்மையின் உள்ள பெண் வேடங் கொண்ட விஷப் பாம்பைத் தூத்தி விடுங்கள்! எல்லாம் சரிவரவிடும்!” என்றான்.

அவர்கள் மறைந்தார்கள். பழுவேட்டையார் நுயல்வந்தி சேர்ந்த பெண்கள் வரத் தொடங்கினார்கள். பத்துப் பேர், நூறு பேர், ஆயிரம் பேர். ஆறு தலை முறைகள் சேர்ந்தவர்கள் வந்து, அவரை சூழ்ந்து கொண்டார்கள். “ஐயையோ! உனக்கு இந்தக் கதிரா நேரவேண்டும்! தம்முடைய வீடுக்கு வந்துவிட்டு உன்கால் இந்தப் பெரும் புதிய ஏற்பட வேண்டும்! தங்கள் எங்கள் கணவன்மாரைகளையும் அன்னன் மாரைகளையும் தம்பி மாரைகளையும் பத்து மாதம் கைத்து பெற்ற பிள்ளைகளையும் சேர்த்துத் தாட்டுக்காயப் போர்க்களத்துக்கு அனுப்பி வைத்தோமோ? அவர்கள் இந்தத் தந்தி உறிஞ்சக் கொடுத்துப் பழுதுர் வயமாத்துக்கு இணையில்காயப் புசுதரத் தேடித் தந்தார்கள்? அதையெல்லாம் ஒரு நொடியில் போர்க்கடித்துக் கொண்டாபோ?” என்று எறினார்கள்.

“பெண்களே! வாயை மூடிக்கொண்டு அந்தப் புரத்துக்குப் போங்கள். என்னால் ஒரு புதிய உண்டாகாது!” என்று பழுவேட்டையார் கஷ்டப்பட்டுப் பதில் கூறினார். அப்போது அந்தப் பெண்கள் ஒரு திசையில் கூட்டிக் கூட்டினார்கள். வயதற்றவர்கள் ஒரு சமக்கடா வாகனத்தில் ஏறிக்கொண்டு வையில் வேளும் பாசக் கயிறும் எடுத்துக் கொண்டு வந்தனர். பழுவேட்டையாரை நெருங்கினார். போகிற போக்கில், “பழுவேட்டையா! உனக்கு மிக்க வந்தனம்! கத்திரோடுகூட உயிரையும் அழகுறைய மக்கள் இருவர் உயிரையும் ஒரே தானில் கொண்டு போக உதவி செய்தால் அல்லலா? உனக்கு என் தந்தி!” என்று கூறினான் வயதற்றவன்.

“இல்லை, இல்லை! நான் உனக்கு உதவி செய்வதில்லை; செய்வ மாட்டேன்! உன்னைத் தடுப்பேன்! யமனே! தில்! தில்!” என்று பழுவேட்டையார் அலறினார். யமனைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்காக விரைந்து செல்ல முயன்றார். ஆனால் அவரை ஏதோ ஒரு சக்தி பிடித்து நிறுத்திவை. ஏதோ ஒரு பெரிய பாரம் அவரை அழுக்கிவை. நின்ற இடத்திலிருந்து அவரால் தன முடிய வில்லை.

“பார்க்காயா! தங்கள் சொன்னது சரி வாய்ப் போய் விட்டதே!” என்று கூறி விட்டுப் பழுவேட்டையார் நுயல் பெண்கள் ஓ வென்று சத்தமிட்டுப் புலம்பினார்கள். அவர்களில் பலர் ஒப்பாரி வைத்து அழுதார்கள்.

அவர்களுடைய அழகுதலின் சத்தம் நிமிடத்துக்கு நிமிடம் அதிகமாகி வந்தது. பழுவேட்டையாரால் அதைச் சிக்க முடிய வில்லை. அவர் போ முயன்றார்; ஆனால் அழுததைச் சத்தத்தில் அவர் பேசக் கவனத்து விட்டது.

அழுததையும் புலம்பலையும் கேட்டுச் சிக்கலில்லை. இரண்டு வகையினாலும் செவிமறைப் பொத்திக் கொள்ள முயன்றார். ஆனால் அவருடைய கைகளும் அசைவற்றுக் கிடந்தன. அவற்றை எடுக்கவோ முடியவில்லை.

கு பெரு முயற்சி செய்து சைவனை உதறி எடுத்தார். அந்த முயற்சியிலே அவருடைய கண்ணிமை வரும்பிறகு கொண்டன. சட்டென்று நினைவு வந்தது. அத்தனை நேரமும் அவர் அழுவதில் தலை மகப் பிரமையில் கண்ட காட்சிகள் எங்கெங்கு உணர்ந்தார். ஆனால் ஓயக் குரல் மட்டும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. சற்றுக் கவனித்துக் கேட்டார். அவை பெண்மனின் ஓயக் குரல் அல்ல; நரிகளின் ஊதனக் குரல்!

அவர் நினைவு இழந்து கொண்டிருந்த சமயத்தில் இயேசாகக் காதிஸ் விழுந்த சம்பவத்தை ஞாபகத்துக்கு வந்தது. “மெய்க் செத்துப் போய் விட்டான்!” என்றது ஒரு குரல்.

“நன்றாகப் பார்க்க! பழுவேட்டையாரை உயிர் சொம்பக் கெட்டி. வயல் கூட அவன் அருகில் வரப் பண்படுவான்!” என்றது மற்றொரு குரல்.

“வயல் பண்பட்டாலும் நரி பண்படாது. கொஞ்ச ஐந்து உயிர் மிகச் மிகுந்தாலும் நரிகள் சரிப்படுத்திவிடும். பொழுது விடியப்போது மெய்களில் எலும்புகள்தான் மிகச் மிகுக்கும்!”

“நல்ல சமயத்தில் நீ பிளந்த மண்டபத் தைத்தனினால். இல்லாவிடில் தான் அந்தக் கதையை அடைந்திருப்பேன். மெய்க் என்னைக் கொன்றிருப்பாய்!”

“எங்கே மண்டபத்தை நகர்த்த முடியுமா, பார்த்தலாம்!”

சற்றுப் பொறுத்து, “தனிக்கூட அசைவ வில்லை! ஒரு பசைவலுடைய பன்னிப் பசைவைக் கொண்டு இவ்வொருவனுக்கும் வீடக் கூட நாட்டி விட்டோம்!” என்று கூறிவிட்டு மற்றொரு வகை வென்று கிர்த்தான்.

“சிரித்து போலும். லா! படகு பித்துக் கொண்டு ஆத் தோடு போய் விடப் போகிறது. அப்பறம் கொள்ளிடத்தைத் தாண்ட முடியாது!”

தீவரார்த்தனைகளை
ஞாபகப்படுத்திக்
கொண்டு பழுவேட்
டையார் தம்முடைய நிலை
இன்ன தென்பதை
ஆராய்ந்தார். ஆம்! அவர்

மீது பள்ளிப்படை மண்டபத்தில் ஒரு பாதி
விழுந்து விடத்தது. அதன் பெரிய பாரம்
அவரை அழுக்கிக் கொண்டிருந்தது.

ஆனால் மூச்சுவிட முடிவிறது. எப்படி?
நல்ல வேளை யாக, மண்டபத்தோடு
விழுந்த மரம் அவர் தோளின்மீது படிந்து
அதன்பெரிய மண்டபம் விழுந்திருந்தது.
மண்டபத்தைவொட்டியிருந்த மரத்தாளை
அவர் உயிரைக் காப்பாற்றியது. மண்டபப்
நேரே அவர் பெய் விழுந்திருந்தால் மரமும்
தளையும் நொறுங்கிப் போயிருக்கும்.

மெய்யனார் தம்முடைய உடம்பின் வலி
மைமைய எண்ணித் தாமே ஆச்சரியப்பட்
டார். அந்தப் பெரிய பாரத்தை இத்தனை
நேரம் சுமத்தும் தம்முடைய உயிர் போக
வில்லையென்பதை உணர்ந்து கொண்டார்.
ஆனால் இவ்வளவு கெட்டியான உலகா
இன்னமும் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியு
மா?

ஆம்! எப்படியாவது காப்பாற்றிக்
கொண்டேயாக வேண்டும் காப்பாற்றிக்
கொண்டு சோழ குலத்துக்கு நேரவித்த
அபாயத்தைத் தடுக்க வேண்டும். அப்படித்
தடுக்காவிட்டால் அவருடைய குலத்துக்கு
என்றும் அழியாத பழி இவ்வுலகில் ஏற்
படுவது நிச்சயம். வானுலகத்துக்குப்
போனால் அப்பேலும் அவருடைய சூதா
ளையர்கள் அனைவரும் அவரைச் சரீப்
பார்கள். ஆகையால், எந்தப் பாடு பட்ட
வது இந்த மரத்தையும் மண்டபத்தையும்
அப்புறப்படுத்தி எழுந்திருக்க வேண்டும்.
ஐயோ! எதனை நோம் இங்கே இப்படி
நிலைவு இழந்து விட தோய்மோ என்னமோ
தெரியவில்லையோ! இதற்குள் ஒருவேளை
நாம் தடுக்க விரும்பும் விசீதங்கள் நேரிட்
பிருக்குமோ?

இதறிவிடவில்லை நிகளின் வணைக் குரல்
நெருங்கி நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தது.
நிகளின் மூச்சு விடும் சத்தம் அவர் தளைய்கு
அருகில் கேட்டது! ஆகா! இந்த நிகளுக்குக்
கூடவா பழுவேட்டையரவணைக் கண்டு
இனக்காரமாகப் போய் விட்டது? பாரக்க
லாம் ஒரு தை!

பழுவேட்டையார் ஒரு கைவினால்
மட்டும் அல்ல, இரண்டு கைகளினாலும்
பாரக்கத் தொடங்கினார். தம் உடம்பில்
மிக்மிகிருந்த பலம் முழுவதையும் பிரயோ
கித்து அவர்மீது விழுந்து விடத்த மரத்தைக்
தூக்க முயன்றார். மரம் சிறிது சிறிதாக

உயர். உயர் அதன்மேல் நின்று மண்டபப்
பானை நகர்த்து சரிவத் தொடங்கியது. இடை
விடையே அவர் செய்த ஹஸ்தகாரங்கள்
தெருங்கி வந்த திகளை அப்பால் தரும்
படி செய்தன.

ஒரு வகை எதை தோன்றிய ஒரு நாளினை
முயன்ற பிறகு அவரை அழுக்கிக் கொண்
டிருந்த மாறும் மண்டபப் பானையும் சிறிது
அப்பால் நகர்த்து அவரை விடுதலை செய்
தன.

அந்த முயற்சியினால் அவருக்கு ஏற்பட்ட
பிரமங்காரணமாகச் சிறிது நேரம் அப்
படியே விடத்தார். பெரிய நெடு மூச்சுக்
கிட்டுார்.

ஆகாத்ததை அண்ணாந்து பார்த்தார்.
மண்டபத்துக்குச் சரிபாறதலாலும் புயலில்
மரங்கள் பலவிழுந்து விட்டிருந்த படியாலும்
வாய் வெளி நன்றாகத் தெரித்தது. இப்
போது சுரு மேகங்கள் வானத்தை மறைத்
திருக்கவில்லை. வைரப் பொறிகள் போன்ற
எண்ணற்ற நட்சத்திரங்கள் தெரித்தன.
இவையான மேகங்கள் அவற்றைச் சிறிது
மறைந்தும், பின்னர் திரத்து விட்டும் அதி
வேகமாகக் களைத்து போய்க் கொண்ட
யிருந்தன.

எட்டென்று வானத்தில் வட திசையில்
தோன்றிய ஒரு விசித்திரமான நட்சத்திரம்
அவருடைய கவனத்தைக் கவர்ந்தது.
அடடா! சில நாள்களுக்கு முன்பு அவ்வளவு
தீமையான வானலைப் பெற்றிருந்த தாமகே
துவா இப்போது இவ்வளவு தூயிப் போயி
ருக்கிறது? அந்த நட்சத்திரத்தின் ஒரு முனை
யில் கயர்! ஒரு அடி நீளம் வெளிநிய
புனைத் திரை போல நீண்டிருந்தது. பத்து
நாள்களுக்கு முன்பு கூட வானத்தின் ஒரு
கோணம் முழுதும் தீண்டிருந்த வால் இப்
படிச் சதுரிக் விட்ட காரணம் என்ன?...
வானத்திலிருந்து பார்வைமைய அகற்றிச்
சற்று முற்றும் பார்த்தார். நிகளின் இன்னும்

போகலியைப்பெய்தைக் கண்டார்! பத்து. இருபது. - ஐம்பது தரிகள் இருக்கும். அவற்றின் கண்டன் நெருப்புத் தளங்களைப் போல் காட்டில் இருளில் ஜொலித்துக் கொண்டிருந்தன. கிழவன் எப்போது சாகப் போகிறான் என்று காத்துக் கொண்டிருந்தன போலும்! போவட்டும்! அவ்வளவு மரிவாதையாவது பழுவேட்டையவளிடம் இத்தரிகள் காட்டுகின்றனவே!.....

கி

மென்று வானமும் பூமியும் அந்த வளப்பிரதேசம் முழுதும் ஒளி மயமாகிற்று. பழுவேட்டையவளின் கண்டன் கனின். அது மின்னல் அல்ல. வேறு என்னவா விடுக்கக் கூடும்? வானத்தை நோக்கினார். ஜாஜ்வல்யமாகப் பிரகாசித்த ஒரு தீப் பந்தம் வான் வட்டத்திலே ஒரு கோணத்தில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருக்கக் கண்டார். அதன் பிரகாசம் அவருடைய கண்டனைக் கூசச் செய்தது. கண்ணை ஒரு கணம் மூடி விட்டுப் பிறகு திறந்து பார்த்தார். அந்தத் தீப் பந்தம் சிறிதாகிப் போயிருந்தது; வர வர ஒளி குறைந்து வந்தது; திடீரென்று அது மறைந்தே விட்டது. பண்டைய படி இருள் சூழ்ந்தது.

இந்த அதிசயம் என்னவாவிடுக்கும் என்று பழுவேட்டையவர் சித்தித்துக் கொண்டேயிருக்கும்வாணத்தை நோக்கினார். குறுகிய தாமசேது சற்று முன் இருந்த இடத்தைப் பார்த்தார். அங்கே அனாத் காணலியைப்பெய்தைக் கண்டார். - இது வெறுகாலமாக மக்களிடையே பரவிவிடுக்கும் நம்பிக்கை. அப்படியெல்லாம் ஒன்றும் விடையாது என்று சொல்லுவோரும் உண்டு. அதன் உண்மையும் பொய்மையும் நான்கு குத் தெரிந்து விடும். நான்குதான்! இவ்வை! இன்றைக்கே தெரிந்து போய் விடும்...! அந்தோ சிழவானம் வெறுத்து விட்டது! பொறுது புலரப் போகிறது! இன்று இரவுக்குள் மூன்று இடங்களில் மூன்று விபரீத பலங்கள் நிகழ்ச்சிகள் தடைபெறக் கூடும். அவை நடக்கப் போகும் விவரம் நமக்கு மட்டும் தெரியும். அவற்றைத் தடுக்கும் சக்தியும் நமக்குத்தான் உண்டு. தடுப்பதில் வெற்றி பெற்றால் தாமசேது விழுந்த அபகருவத்தைக் கூட வெற்றி கொண்டதாகும்.

இவ்வாறிடில்... அதைப் பற்றி என்னவோ பழுவேட்டையவரால் முடியவில்லை. தடுத்தேவாக வேண்டும்! சோழர் சூலத்தைச் சேர்த்த மூலவரையும் கரப்பாற்றியேவாக வேண்டும்.

தமது முதல் கடமை. மிக முக்கியமான கடமை ஆகியிருக்கிறதெனக் கரப்பாற்று வதுதான்! அவனுக்கு விபத்து வந்தால் அதன் பறி நன் தளவியில் நோக்கிவிடும். ஆகையால் கொள்ளிடத்தைத் தாண்டிக் கடம்புருக்கு கடலோடு போய்ச் சேர வேண்டும். அதற்கு முன்னால், குடத்தைக்குத் சென்று தடுக்கக்கும் நான்குக்கும் எச்சரிக்கை அனுப்பிவிட்டுப் போவது நல்லது. பின்னர், விதிவசம் போல் நடந்துவிட்டுப்

போகிறது. தாம் செயல்பட உடியவது அவர்கள் வுதான்!

பழுவேட்டையர் எழுத்திற்குக் முயற்சி எடுத்தார். உடம்பெய்வாய் ரணமாக வலித்தது. மரம் விழுந்திருந்த இடம் மாஸ்கில் பொதுக்க முடியாத வேதனையை உண்டாக்கிற்று. ஒரு கால் முறித்து விட்டது போல் தோன்றிவது. நெகிழ்முழுதும் பல்வேறு காயங்கள் பட்டிருந்தன.

அவற்றையெல்லாம் அந்த வீரக் கிழவர் பொருட்படுத்தவில்லை. பண்டைக் காலத்துக் கொண்டு ஒரு பெரு முயற்சி செய்து எழுந்த நின்று. கற்று முற்றும் பார்த்தார். நயவ வேண்டவாக, அவருடைய முனைத்துக்காகக் காத்திருந்த தரிகள் அந்தர்தும் ஒடிப்போய் விட்டிருந்தன. தாமசேது விழுந்தபோது உண்டான ஒளி வெள்ளத்தைக் கண்டு மிரண்டு அவ்வ ஒடிப் போயின போனும்!

குடத்தை தரை அங்கிருந்து எதத் திரையில் இருக்கலாம் என்பதை ஒருவாறு தரிசு வித்துக் கொண்டு புறப்பட்டார். இடமாகக் கால்களை ஊன்றி வைத்து நடக்கத் தொடங்கினார்.

வழிபெயர்வாய் புயல் அடித்து மரங்கள் விழுந்து விடத்தன. பெரு மழையினாலும் கொள்ளிடத்து உடைப்பினாலும் வெள்ளக் காடாக இருந்தது. இந்த இடைவெறுகளை வெய்லாம் சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல் பழுவேட்டையர் நடத்தார். உள்ளத்தில் கொத்தளிப்பு உடனில் சிரமங்களை வெய்லாம் மறந்து விடச் செய்தது. ஆனாலும் தேரம் போய்க் கொண்டே இருந்தது. பொழுது விடித்து இரண்டு தூரம் தேரம் ஆன சமயத்தில் குடத்தை தரை அவர் அணுவினார். அந்த மாதகின் மத்தியப் பிரதேசத்துக்குப் போக அவர் விரும்பவில்லை. அவரை இந்தக் கோலத்தில் பார்த்தால் துணைகள் வந்து குழந்து கொண்டார்கள்.

வந்தவர்: "இதுக்கு மேல வஞ்சம் தர என் லிட்டப் பணம் இல்லைங்க. இந்தப் பணமே என் மனைவி சேமிக்க வச்சது தான்..."

இனாரக்: "தேட்டிய பெருங்காய வாரண வந்தபோதே திணைச்சேன்!"

— எஸ். வெந்தில்.

என்ன. ஏது என்று கேட்பார்கள். அவர் செயல் விரும்பிய காரியத்தைத் துரிதமாகவும் திறமைவாகவும் செயல் முடியாமற் போய்விடும்.

ஆகையினால் தகரின் முனைவிலேயே, ஐன நெருக்கவியலாத இடத்தில், யாரை யாவது பிடித்து, தஞ்சைக்கும் தாசைக்கும் ஓலை அனுப்ப அவன்டும். பிரகு ஒரு வாகனம் சம்பாதித்துக் கொண்டு கடம் பூருக்குக் கிணம்ப வேண்டும்.

தூக்கம் அம்மல் கோலிலுக்கு அருகிலுள்ள ஜோதிரின் ஞாபகம் அவருக்கு வந்தது. ஆம்! அது தனிப்பட்ட பிரதேசம். அக்கம் பக்கத்தில் வேறு வீடுகள் இல்லை. ஜோதிடர் தகுந்த மனிதர்; இயல்பு படைத்த மனிதர். இராஜ குடும்பத்துக்கும் முதன் மத்திரிக்கும் வேண்டியவர். அதனால் என்ன? யாராக இருந்தாலும் இந்தக் காரியத்தைத் செய்வார்கள். இராஜ குடும்பத்துக்கு வேண்டியவராக இருப்பதால் இன்னும் ஆர்வத்துடன் செல்வார். ஆகவே ஜோதிடருக்கு உண்மையில் ஜோதிடம் தெரியுமா, ஜோதிட சாஸ்திரத்தில் உண்மை உண்டா என்பதை யும் இச்சமயத்தில் பரிசோதித்துப் பார்த்து விடலாம்.

அம்மல் கோலிலையும் ஜோதிடர் வீட்டையும் பழுவேட்டையர் அணுகிக் சென்றார். கோலிலுக்கு முன்னாலிருந்த நெடிய பெரிய மரம் புயலில் முறித்து விழுந்து விடத்தது முறையில் அவருடைய கவனத்தைக் கவர்ந்தது. அடுத்தார் போல் கோலிலை அடுத்து தின்ற இரட்டைக் குதிரை பூட்டிய ரதத்தில் பேரில் அவருடைய பார்வை விழுந்தது. அது விசித்திரமான அமைப்புள்ள ரதம். அந்த ரதத்தின் மேற்பகுதி ஓர் குடத்தைப்போல் அமைந்திருந்தது. வெள்ளம் வரும் காலங்களில் அவரைமாகப் பிரயாணம் செய்வ தோத்தால் இம்மாதிரி ரதம் உண்ட உபயோகப் படுத்துவார்கள். பெரிய நதிணைக் கடக்கும்போது நிகழென்று நதியில் வெள்ளம் அதிகமாகி விட்டால் குடத்தை ரதத்திலிருந்து தவிராகக் ஷற்றி விடலாம். குதிரைணை அழித்து விட்டால் அவை நீதிப் போய்க் கரை ஏறி விடும். ரதத்தில் வந்தவர்கள் குடத்தைத் தள்ளிக் கொண்டு போய்க் கரை சேரலாம்.

இத்தகைய ரதங்கள் சேராத தாட்டில் அபூர்வமாகத்தான் உண்டு. இது யாருடைய ரதமாக இருக்கும்? அரண்மனை ரதமாக இருக்க வேண்டும்; அல்லது முதன் மத்திரின் ரதமாக இருக்க வேண்டும். இதில் வந்தவர்கள் இப்போது ஜோதிடர் வீட்டுக்குள் ஜோதிடம் கேட்கக் கொண்டிருக்கிறார்கள் போலாம்! அவர்கள் யாராக இருக்கும்? ரத சேரநினைக் கேட்கலாமா? வேண்டாம்!

கோகுலம்

சிவசுந்தரி
இதழில்

16 பக்க
வண்ணப்
படங்களைத்

கதை:
சுனந்தி
படம்:
விஷா

சுனந்திரன்

அவன் தம்மைப் பார்த்து மிரண்டு போனான் போலான். ஜோதிடர் வீட்டுக்குள் நேரே பிரவேசித்துப் பார்த்து விடுவதெல்லாம் அங்கே வந்திருப்பவர்கள் வாராறிருந்தாலும் இந்த ரத்தினத்தைக் கேட்டு வாய்க்கிகொண்டால், கடம்பூர் நிறும்பிக் செல்ல வசதியாக இருக்கும் அல்லவா?

ஜோ

திடீர்
வீட்டு வாச
லுக்குப்
பழுவேட்ட
டையர்
வந்தபோது

உள்ளே பெண் குரல்கள் கேட்டன. சிறுவருக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. யாருடைய குரல்? ஏன்? இளைய பிராட்டி குத்தலையின் குரல்போல அல்லவா இருக்கிறது? அவன் எதற்காக இங்கே வந்தான்? இந்தக் சமயம் பார்த்தா வர வேண்டும்?... முதலில் இப்படி என்னையவர் உடனே மனத்தை மாற்றிக் கொண்டார். அவ்விதமானால், இளைய பிராட்டியாக இருந்தால், ரொம்ப தலை தாய்ப் போகிறது. பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது போலாயிற்று. குத்தலைய தேவியின் காதில் விஷயத்தைப் போட்டு விட்டால்

தம்முடைய பாரமே நிமிவது போலாகும். அவளுடைய தந்தைக்கும் தம்பிக்கும் நிஷக் கூடிய அபத்ததைப் பற்றிக் குறிப்பாகச் சொல்லி விட்டால் பிறகு அந்த சாமர்த்திய சாலியான பெண் வேண்டிய முன் ஜாக் கிரதை எடுத்துக் கொள்வான். பிறகு தாம் நிம்மதியாகத் திரும்பிக் கடம்பூருக்குப் போகலாம். அங்கேயல்லவா தம்முடைய முக்கியமான கடமை இருக்கிறது?

பழுவேட்டையர் ஜோதிடர் வீட்டு வாசலில் பிரவேசித்தபோது, முன்னொரு நடவடிக்கை நாம் பார்த்திருக்கும் அதே காவல்காரன், - ஜோதிடரின் சேன் - அவரைத் தடுத்து நிறுத்தினான். பழுவேட்டையர் அப்போது நிறுத்த கொலத்தில் அவரை அவனாய் அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. ஆகையினாலேயே "நில்!" என்று அதட்டும் குரலில் கூறிவிட்டுத் தடுத்தான். பழுவேட்டையர் ஒருமுறை ஊர்வகாரம் செய்து விட்டு அவன் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளினார். சேன் குட்டிக்கரணம் அடித்துக் கொண்டு போய் வீதியில் விழுந்தான். பழுவேட்டையர் மதயானையைப் போல் பூமி அதிர நடந்து ஜோதிடரின் வீட்டுக்குள் புகுந்தார்.

(தொடரும்)

“இந்தக் கடியாரம் அழகாதிருக்கு.”
ஒரு விள்ளல் தோஷமெல்லாம் லாவியப் போட
இருந்தவன் சட்டென்று தவறியிர்த்து
அப்பாவைப் பார்த்தேன். அப்பாவின் கண்
களில் ஏக்கம். பார்க்கப் பார்க்கத் தாகம்
திராது என்பது போல் அண்ணாத்து அந்தக்
கடியாரத்தையே கண்ணால் அணைத்திருத்
தார்.

கவரிலிருந்த கடியாரத்தை ஏறிட்டேன்.
அக்ஷமாண க்ஷார்டில் கடியாரம். எவ்விதப்
பிரத்தியேக அழகுமின்றி. வெண்ணையில்
கலப்பு எண்கள். மூட்டையூன் எவிய தோற்
றம் கொண்டது. அப்பா பார்க்கும் பார்க்கை
கையக் கண்டால் ஏதோ தங்க “டபனில்”
வைர எண்கள் பின்னால்தாகியே யாரும்
நினைப்பார்கள். இதன் விளைவு நூற்று
மூப்பது ரூபாயோ என்னமோ. அண்ணா
சொன்னார். இரண்டு தான் முன்புதான்
யாங்கினாராம். தான் தானாது ரூபாயில்
மிக நேர்த்தியான தோற்றத்தோடு ஒரு
க்ஷார்டில் கடியாரம் அப்பாவுக்கென்றே
தனியாய் வாங்கி அவர் அறைநிலை மாட்டி
யிருந்தேன். அதைவிட இது ஒசத்தியாய்
விட்டதா அப்பாவுக்கு?

காப்பியோடு வந்த அண்ணி, “என்ன
இது. டிபன் இன்னும் அப்படியே இருக்
குமே! சட்டி போதவையா? வேறொன்றும்
வேண்டமா?” என்று என்னை விசாரித்த
பின் அப்பாவிடம் திரும்பி, “தங்க காப்பி
எடுத்துக்குங்க மாமா, பதமா? ஆத்திக்
கொண்டு வந்திருக்கேன்.” என்றாக.

இந்தக் கரிசனத்துக்கு ஒன்றும் குதலாக
வில்லை. அப்பா இப்போது இங்கே வரிக்
கவில்லையே! அவரும் நானும் விருத்தினா
கள் போல் மாதம் ஒருமுறை ஒரு ஞாயிறு
பிற்பகலில் வந்து போகும் தருணங்களில்
இனிமையாய்ப் பழகுவது எங்கள் கஷ்டம்?
அவர் இங்கேயே வரிக் வந்த போது.
அண்ணாவும் அண்ணியும் அவர்களின்
இரண்டு பெண்களும் கூட அவர் இருப்பது
ஒரு தொந்தரவு என்பது போல் நடத்து
கொண்டனையெல்லாம் அவர் என்னிடம்
சொல்லிவைவளவுவருத்தப்பட்டிருக்கிறார்?
தான் மனம் தானாமல் அவரை என்னுடன்
அழைத்து வந்து விட்டேன். டபனில் ஒரு
விட்டியை மாடப் பகுதியிலிருந்த என்
குடியிருப்பில் இரண்டு அறைகள். பிரம்மக்
சாரியாள் எங்கே அவை போதும். இப்
போது அப்பாவுக்கு அவற்றில் ஒன்றைக்
கொடுத்தால் எங்கே ஒரே அறையில் சிந்தி
தெருக்கடிதான். அதற்காக, பெற்ற தகப்ப
னாரைச் சிறுமைப்பட விட்டு விட முடி
யுமா?

அவருக்கென்று ஒதுக்கிய அறையில்
என்னாவியன்றவரை வசதிகள் செய்து
கொடுத்தேன். கட்டில், மெத்தை, துவைய
ணைகள் வாங்கிப் போட்டேன். சந்தம்
போட்டு ஒழுக்கெனக்குத்த பண்டம் கூரை
விசிறியை என் அறைக்கு மாற்றி விட்டு.
அங்கிருந்த புதியதை அவர் அறையில்
பொருத்தச் செய்தேன். வயதானவர். சந்தத்
திரைகள் துங்க முடியாமல் ஏன் அவநிப்ப
வேண்டும்? கவர் அலமாரியை ஒழித்துக்
கொடுத்தேன். மேல் இரண்டு தட்டுகளில்
அவர் உடைகளும் பிற பொருட்களும், சித்

தட்டுகளில் அவர் புத்தகங்கள். வேதாந்தம்,
தத்துவம். கத்தபுராணம், திருவாசகம்,
இத்யாதி. படிக்க வசதியால் அலமாரி
அருகியேயே ஒரு சாய்வு நாற்காலி. மூலைய
யில் ஜோடியால் மெல்லும் நாற்காலியும்.

இந்தக்

கட்டிவை அடுத்து இரவில் படுத்துக் கொண்டே பழக்க ஓர் உயர முக்காலி மேல் மேளது-வினக்கு. அப்படியே கண்களை நிமிர்த்தினால் எதிரே சுவரில் கடியாரம்.

நான் இவ்வளவு செய்திருந்தும் இப்போது அண்ணாவின் விட்டில் அப்பா, 'ம், காப்பி வைக் கொடுமா... இந்தக் கடியாரம் ரொம்ப அழகாயிருக்கு' என்றுபடி காப்பித் தம்ளரை வாங்கிக் கொள்ளும் போதும் கவனம் நிமிர்த்து பார்த்து, அண்ணா வாங்கிய கடியாரத்துக்குக் கண்களை அர்ப்பணித்திருந்தார்.

நான் தட்டில் வைவலம்பினேன். அண்ணா என்னை விடப்போடு பார்த்தான்.

"ஏன், தோஷ நல்லாயில்லையா? அப்படியே வச்சிட்டுக் கை கழுவிட்டிருக்கனா?" பதிலிலே அண்ணா, காப்பி கூட வேணாம்."

"ஏண்டா பதிலில்லே?" என்று எதிரில் பின்பு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த அண்ணா கேட்டார்.

"நேத்து ஆயிலை ஒரு 'கலீக்' உத்தியோக உயரில் மாத்தலாகிப் போதலுக்காக விழுந்து கொடுத்தோம்து சொன்னேனில் ஸ்வயா? எனக்கு லுதிய இன்னமும் 'நெலி'யாயிருக்கு.

கடியாரம் மிக அழகு

"நல்லபிள்ளை போ! நேத்துச் சாப்பிட்ட விருந்தா இன்னும் ஜீரணமாகலே? உங்களுக்குக்கெல்லாம் ஆரோக்கியமே இடையா துடா!" என்றார் அப்பா, குரலில் வேலாய்ப் பெருமியும். தம் ஆரோக்கியத்தைப் பற்றி எப்போதுமே அவருக்குச் சிறிது கர்வம் உண்டு. அறுபத்தைந்து வயதிலும் உடற்கூறு ரீதியாகத் தம் மகன்களை விடத் தாம் இடமானவர் என்பது அவர் எண்ணம். அது ஓரளவு உண்மையும் கூட.

"தூம், எல்லாம் நோஞ்சான்கள். எங்க காலத்து உடல் ஆரோக்கியம் உங்களுக்கு இல்லை, உங்களுக்குக்கிற ஆரோக்கியம் கூட உங்க குழந்தைகளுக்கு இருக்காது. பாரேன், ரொம்ப குழியாய்ச் சென்றிருக்கா தோஷ. இந்தப் பவலுக்குச் சாப்பிட்டக் குழப்பனை இல்லைவே." என்று அப்பா காப்பிவைப் பருகினார். "அமிருதமாய் இருக்குடா காப்பி! கொஞ்சம் குடியேன். ரொம்ப நல்லாப் போட்டிருக்கேம்மா. இந்தக் கடியாரம் முந்தா ஞான்தான் வாங்கினாராமே உன் புகுஷன்? ரொம்ப அழகா, அம்சமா இருக்கு.

குடும்பத்தினர் எல்லாருமாய் உட்கார்த்து பேசிக் கொண்டிருந்த போது நான் அதிகம் கவந்து கொள்ளவில்லை. அண்ணா கூட, "ஏண்டா, எழு மாதிரி இருக்கே? லுதிய நோகுதா?" என்றார்.

சூர்.சூடமணி

“கொஞ்சம் கண்ணப்பாவிடுக்கு. வேறொன்றுமில்லையே. விட்டுக்கூடப் போய் ஒரு சின்னத் துக்கம் போட்டார் சரியானிடுமே. கிளம்பலாமாப்பா?”

“ஓ, நான் தயார்.” அப்பா பவிச்சென்று எழுந்து தின்றார். கைத்தடி தெனையிலிருந்து துளியல், திடீர்ந்த முதுகு.

“போய்ட்டு வரேன் அண்ணா.”

“சரி, மறுபடி எப்போ வரே?”

“பார்ப்போம்.”

“நான் கிளம்பறேன்டா... இந்தக் கடிவாரம் நல்லாவிடுக்கு. நல்லதாய் பார்த்து வாங்கிவிடுக்கே.”

இரு நிகழ்ச்சி அப்பா தம் அறைக்குச் சென்ற பிறகுப் முன்னாவிருந்த என் அறையில் நான் இருக்கை கொள்ளாமல் இப்படியும் அப்படியுமாய் நடத்தேன். பிறகு அப்பா தன் அறைக்குச் சென்றேன். சாய்வு நாற்காலியில் உட்கார்ந்து படித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அவர் படுக்கை எதிரிலிருந்த கயணைப் பார்த்தேன் அவருக்காக நான் வாங்கி மூட்டியிருந்த கலாசீரில் கடிவாரம் அங்கு இருப்பாணாம் போல் பொலிந்தது பெரிதாய், வட்ட வடிவமாய், இரவு வானில் தட்சதிரங்கள் ஜொலிப்பது போன்ற என் கைதட்டை எத்தனை நேர்த்தி, என்ன அழகு, என்ன ‘கொக்கிச்செய்யுமே’!”

“அப்பா!”

“ம்?” என்றார் என்னை திடீர்ந்தாமையே.

“அப்பா, என்ன படிக்கறீங்க?”

“மணிவாசனரோட ‘திருக்கோத்துப்பி’.

அடே, என்ன அழகுடா! உரக்கப் படிக்கிறேன், நீயும் கேக்கறமா? ‘தொலும் துதிக்கும்’.

இங்கே உங்களுக்கு என்னப்பா குறை?”

அவர் படிப்பது தின்றது. பத்தத்திற்கு விரல் வைத்து ஓடிக்கொண்டே ஓடிக்கொண்டாடியுள்ளாடே என்னை அதிர்ச்சிப் பார்த்தார்.

“என்னடா கேக்கி இரு?”

“நான் கேட்டதுதான் கேக்கி. இங்கே என்ன குறை உங்களுக்கு?”

“எதுவுமில்லையே?”

“கேட்டு அண்ணா விடீன ஏன் அப்ப படிப் பேசினீங்க?”

“எப்படி? ஓ, உன் அண்ணனின் குபன் உப்பிசெய்யப் புகுந்ததைச் சொல்றா!”

எல்லாம் ஒரு தாகரீசம்நான். வாராளும் ஏதாவும் கொடுத்தா தன்நினைவு சொல்ற நினைவா? அது மாநிலி.

“நான் அதைக் கேக்கலே, அந்தக் கடிவாரத்தை அப்படியே புகுத்திச்செனே, அண்ணா சொப்பறதெல்லாமதான் உங்களுக்குப் பிடிக்குதுன்னா அப்போ இங்கே ஏதாவது குறைவொன்று நினைக்கத் தொறுதிலுமில்லை.”

“ஒரு குறைவுமில்லையே.” அவர் குரல் மிகுதுவாவிற்று. “இங்கே நான் சொம்ப நினைவொய்யும் மிஞ்சிச்சொய்யும் இருக்கேண்டா ஈனா.” நாமுந்த ஒன்றில் குரல் தழுதழுக்கக் கொற்கை வந்தன. நான் அருகில்

சென்று அவர் கையைப் பற்றி மென்மையாய் அழுத்தினேன்.

“வாசியப்பா, நான் அப்படிச் செய்திருக்கக் கூடாது.”

“ஓ, விதையாகக் கூடத்தான்.”

அந்தக் கடிவாரம் என்னப்பா பெரிசா அழகு? வெவ்வேறுசெய்க்கிட்டிருந்தது. ஒரு தாகரீசத்துக்குள்ளாகக் கூட அப்படித் திருப்பித் திருப்பிப் புகழாணாமா என்ன? நான் வாக்கிலிருக்கிறதை விடவா அது அழகு?”

அவர் அலரிக்கையாகக் கயர்க் கடிவாரத்தைப் பார்த்தார். கை நேரம் மென்னமாவிருந்தார். சரி, இனிமே புகழுவே” என்று கூறி விட்டுப் புத்தத்தை மீண்டும் பிரித்துக் கொண்டார்.

எனக்குப் பரிதாபமாகி விட்டது.

“அப்பா, சாயங்காலம் சென்று பேருமா பிரிக்குப் போப் வரலாமா?” என்றேன்.

“சூரிரிந்து சிழுவானை தண்டிக்கிறோடு போய் உங்கலையொப்பொழுது போக்கோ!”

இந்தக் கிழவனோட எதுக்கு?

இந்தக் கிழவன்தானே என் அப்பா! அதுக்குத்தான்.

ஒரு புண்ணைப் பரிமாற்றம் எங்களை விட்டோ திகழ்த்தது.

“சரி, போவோம்.”

சமையதாரைப் கயல்க் இரவு உணவைத் தயாரித்து விட்டுச் சென்றபின் அப்பாவும் நானும் உடை மாற்றிக் கொண்டு கிளம்பினோம். விட்டின் முன்கதவுப் பூட்டின சாலையை அப்பாவிடம் கொடுத்து “நாளைக்கு போய் கூகட்டை எடுக்கிறேன், நீங்க உணவைப் பூட்டிக்கிட்டு வாங்க, என்று சொல்கிற படியிறங்கிப் போனேன், கூகட்டை உணவைக் கிளப்பி உட்கார்ந்து, அப்பா இறங்கி வந்து என் நின்கை உட்காரக் காத்திருந்தேன்.

காத்துக்கொண்டே இருந்தேன், இரண்டு நிமிஷம், நூற்று, நான்கு.

“என்னப்பா, இன்னுமா பூட்டிவோ?”

“இதோ, ஆசனடா! ஒரே நிமிஷம், வந்துட்டேன்.”

இரண்டு நிமிஷங்கள் கூடத்தான். அப்பா இன்னும் குளித்து பூட்டைக் குடைவது தெரிந்தது.

“வாங்கப்பாண்ணா!”

“இதை வரேன்... உப்புச் சாலையைக் கொடுத்துட்டேன்?” பூட்டில் துணியை மாட்டுக்குதே?

நான் கூகட்டை நிறுத்தி விட்டு மறுபடியும் மாடிக்குப் போனேன். பூட்டைப் பார்த்தேன். அதன் சாலித் துவரம் தண்ணீராய்த் திரும்பிவிருந்தது அது நேராக இருப்பதா சில என்னி அப்பா அதனால் சாலையை நேராக துணைக் குயிலை நடுமாறிக் கொண்டிருந்தார்.

எட்டெட்டு அப்பாமைத் திரும்பிப் பார்த்தேன்.

“உப்புச் சாலையாடா?”

எத்தனை தானாக இப்படி?

பிரமித்து நின்ற போது பேச்சு எழ வில்லை.

அப்பா கடைநிலில் சமையத்து விட்டார்.

நான் கைத்தடி விரல் துணிவாய் நான்காய்க் கொட்டுப் பார்த்து விஷயத்தை அறிந்து

"தெத்து, கைக்கிழை கைப் இவ்வாறு போல் மாட்டிக் கொட்டேன்..."

"அட்டா! அப்படி என்னாக?"

"தயவுசெய்து, உன் அட்டைகளைப் பொருத்துத் தயாரிச்சு கொடு..."

2

— சீக்கிரி பூரணம்.

சாலித் துயாரத்தை தகத்தால் சரியாய்த் திருப்பிச் சாலியை துழைத்துப் புட்டி விட்டார். என் பக்கம் திருப்பாமலேயே மிகையான கலகலப்புடன், "சாலி சரியான புட்டுதான். எளும்பப் புதுசாயிடுச்சு போலிருக்கு. அதான் சாலி சரியாய் பொருத்தாம கொஞ்சம் கஷ்டமாயிருந்தது புட்டி, என்றார்.

நான் எதுவும் சொல்லாமல் பழுதியப் பினைன். என் பின்னோடு அவர் இறங்கி வந்தார்.

பிறகுதான் அதிகாலையில் அவர் அலுவலகம் அவரைக் கவனித்தேன். அப்பா உறக்கம் கஷ்டத்துடன் திரைத்துப் படுத்தவாரே மேலே விளக்கை ஏற்றினார். அதன் வெளிச்சம் எதிரிக் கவர் மீது மடிந்தது. விளக்கின் பக்கத்திலிருந்து மூக்குக் கண்ணாடியை எடுத்து அணித்து கொண்டு எதிரே கவிரிவிருந்த கடிவாரத்தைப் பார்த்தார். பிறகு படுக்கையை விட்டு எழுந்தது கவரை அணுவிக்க கடிவாரத்தை அருகிலிருந்து பார்த்து மணி தெரிந்து கொண்டு பல் விளக்கைச் சென்றார்.

அவருக்குக் காப்பி கடித்து எடுத்துக் கொண்டு அவர் அறைக்குச் சென்றேன். கட்டில் பக்கத்தில் நின்று கவிரிக் கடிவாரத்தைப் பார்த்தேன். இரவு யானில் நட்சத்திரங்கள் மின்னுவது போல், குறுப்பு நிற டயலில் பொன்விற என்னன், டூட்கன், பாரிக்கும் கோணலும் வெளிச்சமும் சரியாக இல்லையானால் வெறும் கவிமொத்தை. அதையும் கன் பார்த்தை மங்கத் தொடங்கும் போது...

அண்ணா வீட்டில் வெண்ணைக் கடிவாரத்தில் குறுப்பு என்னையும் டூட்கனும் பார்த்தவுடன் பனிச்சென்று தெரிவதோ போல்.

சொம்ப அழகாயிருக்கு இந்தக் கடிவாரம்.

தெளிவுதான் இப்போதைய தேவை. "கொம்பெய்டுகேஷன்" அல்ல.

அவர் சொல்லவே இல்லையே?

தன் ஆரோக்கியத்தில் கவனம் காணும் அந்த இயல்பை என்னிப் பார்த்துக் கொண்டேன்.

அப்பா அறைக்குள் வந்தார்.

"இந்தாங்கப்பா டாப்லி."

"நீ குடிச்சியோ?"

"இன்னும் இல்லை."

"வா, போய் ஒண்ணாகக் குடிக்கணும்."

அன்று மாலை அலுவலகத்திலிருந்து திரும்பியதும் கைகிழை அட்டைப் பெட்டியைக் காமித்த சற்றிலிருந்து பிரித்து எடுத்தேன்.

"இந்தாங்கப்பா."

"என்ன? அட்டை அண்ணன் வீட்டுக் கடிவாரம் மாறினோ?"

"உங்க குடக்காத்தான் யாங்கிவிருக்கேன்."

கணதேரம் கண்கள் தாமத ஒளி விட்ட, அப்பா அறைப் பிரவாகையுடன் அடக்கிக் கொண்டார். "எனக்குத்தான் ஒண்ணு ஏதெனவே வாங்கிக் கொடுத்திருக்கீயோடா! பணத்தை விளக்கி இன்னொண்ணு எடுத்தேன்."

"இப்போப்பா, அண்ணா வீட்டில் இந்த மாநில வெண்ணை நிறக் கடிவாரம் உங்களுக்கு ஏன் அப்பளையு பிழ்ச்சிருந்ததுன்னு தான் புரிஞ்சுக்கிட்டேன்."

அவர் சிறிது அரண்டு போனாற்போல் தகவலை "இல்லை" என்று அவசரமாய் கூட்டிக் கண்களை மூடிக்கொண்டார்.

அப்படி ஒண்ணும் குறிப்பா ஏதும் காரணம் இல்லை. சாதாரணமாத் தான் சொன்னேன். நீ ஏன்...

"அப்பா, நீங்க வயசு குறித்தவர். படிக்கிறதெல்லாம் பத்தியும் தத்துவமுமாய் மேலான விஷயங்கள். உங்க மனசு நாலுக்கு நான் தூய்மையாய்க் கிட்டு வருது. வெண்ணை தூய்மையின் அறிகுறியில்லையா? அதனால் உங்களுக்குக் குறுப்பு விட வெண்ணை அடுக்கம் பிடிச்சது. இதுதான் காரணம்தான் எனக்குப் புரியாதா என்ன?"

அவர் முகத்தில் எழுந்த நிம்மதியையும் விவரவையையும் துடைத்துக் கொண்டும் "அப்பாடா" என்ற ஆகவாரத்தையும் காணாதவன் போல் தேரே அவர் அறைவின் அந்தக் கவரை அணுமினேன். "இந்த வெண்ணைக் கடிவாரத்தை இங்கே மாட்டிட்டுக் குறுப்புக் கடிவாரத்தை வெளியே என் ரூமில் மாட்டிக்கேடுன்."

மாற்றத்தை முடித்து விட்டு நான் திரும்பி நின்று அப்பாண்பு பார்த்த போது அவரும் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். உதடுகள் மோசல் நடுங்கினவா? பிறகு புன்னகை செய்தார். அருகில் வந்து என் தோள் மேல் கை போட்டிக் கொண்டார். "இந்தக் குறுப்பு டயல் உன் குழுக்கு சொம்ப அழகாயிருக்கு" என்றார்.

சிகிச்சைத் தீவுகள்

27

முத்துக் கண்ணாம்பு அடித்த வெண் கணை கவரில், இழைப் கலட்டை ஒட்டிப் பல்லி ஒன்று படுத்துக் கிடத்தது.

"ஒரு சான் அளவே ஆன ஒரு குட்டி மனிதனை படுத்துக் கொண்டிருப்பது மாதிரி, இங்ளவு?" என்றான் இருக்கணவர்த்தி விநோதினியைப் பார்த்து.

விநோதினி அந்தப் பல்லியைப் பார்த்தாள். சரிவாகத்தான் சொல்லியிருந்தான் அவன். அககன், கால்கள் இரண்டையும் பரப்பியபடி, குப்புறப்படுத்துக் கிடக்கும் ஒரு மனிதனைப் போலத்தான் காட்சி தந்தது அது.

ஆம், அப்படித்தான் தென்படுகிறது. ஒருகால், நமது மூதாதையர் அது இருக்கலாம்.

"மூதாதையர்?"

ஆம், ஓர் உயிர் வளர்ச்சிதானே ஆகு உயிர் மனிதன்? உயிராதி, புழுலாதி, மீனாதி, பறையலாதி எத்தனையோ வளர்ச்சி பெற்று, அந்த ஆதி உயிர்தானே மனிதனாகி இருக்கிறது. அந்த மனிதனில் பரம்பரைதானே நாம்? மனித இனம் நூற்று வந்த வளர்ச்சிப் பாதையில், பல்லி ஒன்று கட்டம்படுதானே? அது பல்லியாகவே இருக்க, நாம் மட்டும் மனிதனாகி விட்டோம். அந்தச் சொந்தத்தில்நான், இளைவகன் மனிதர் வீடுகளைக் கற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனவோ என்று தொன்றியது.

அவன் சிரித்தான்.

அவன் இருப்பை உயர்த்தி நெட்டி முறித்தான்!

"அப்பா, இன்று முழுக்க உயர்ந்தது உட்கார்த்து, உடம்பே சிறுந்துப் போய் விட்டது மாதிரி இருக்கிறது. எழுக்கனேன். காலாற கொஞ்சம் நடந்து வரலாம்."

அவன் எழுந்தான்.

காலாற எடுத்துக் கொண்டனவாமா? உடற்

காலாற வளர சென்று, அப்பறம் அங்கிருந்து நடக்கலாம்.

"வேண்டாம், இங்கிருந்து உப்பிடு தூரத்தில் உடல், உம்மா நடந்து வரலாம்! ரொம்பத்தான் கடை பெற்று விட்டார்கள்."

அவர்கள் நடத்தார்கள். விநோதினிக்கு நடப்பது மிகவும் பிடிக்கும். மானவயம் இரவும் எதிக்கிற ரேரத்தில், மனித தொடுக்கடி இல்லாத நடைபாதையில், வீட்டுக் காய்ப்புண்டுக்குள் இருக்கும் மரங்களில் நிழல்தனை மிதித்துக் கொண்டு, தன்னைப் புரிந்து கொண்டு, எதிக்கிற சை ஆதமாவோடு நடப்பது மிக இனிவ அனுபவமாக அவளுக்குத் தோன்றும்.

இப்போதும் அப்படித்தான் தோன்றுகிறது. காற்று மிக இறமாக வீசிக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு குழந்தையில் ஸ்பரிசத்தைப் போல அது தன்னென்கிறிருக்கிறது. இப்படியே, சுவைத்தின் இறுதி விளம்பு வரை, ஆண்டுகளாகக்கில், பரி நாகமற்று நடக்க மாட்டோமா என்று இருந்தது அவளுக்கு. தூரத்தில் உடல் ஆர்ப்பரிப்பது கேட்டது. அவ்வளவு சீக்கிரம் உடல் உயிர்ந்தது அவளுக்கு ஏமாற்றமாகக் கூட இருந்தது. யானத்தில் நிலா மேகங்களில் சிக்கிப் புதைந்து கிடக்கிறது. மக்கள், இத்தப் பகுதி களில் எப்போதும் குறைவாகவே நடமாடுவார்கள்!

அவர்கள் ஓரிடத்தில் அமர்ந்தார்கள்.

"இன்னும் பல்லியைப் பற்றித்தான் சித்தித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டான் இருக்கணவர்த்தி.

"இல்லை. அந்தக் கற்று வந்து விட்டேன். மனிதனுக்குப் பக்கத்தில் நிதிநேன். இனி மனிதனின் அடுத்த கட்டம் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்."

"நமக்கு பூம்பாக நீட்சோயும், அரவித்தும் அது குறித்து யோசித்து விட்டார்கள். ஏற்றைச் செல் அபிப்பாவினிருந்து மனிதன் வளர்த்தான் என்கில், இங்கிருந்து அவன் அறி மனிதனாக, 'குப்புர் மேனாகத்தான்' வளர்வான் என்று அவர்கள் எடுத்தினார்கள்."

"அறிமனிதன் சாத்தியம்தானா?"

விநோதினி கேட்டாள்.

"ரன் சாத்தியம் இல்லாமல்?"

"எனக்குத் தோன்றவில்லை, மனிதன் புற உலகை, இழைப்புகளையும் வெறுத்தது என்னவோ உண்மை. அகத்தை, ஆணவத்தை, ஐயத்தை, மிகுக்கத்தை வெறுத்தானா? காணாய் பெப்பறம் சரித்த நால், கழுந்து, பஞ்சாயும் கண்ணில் பர்த்தானே செய்கிறது. மனித உயிர்கள், அவை யாகுடையனவாக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம், அவ்வளவு மலிவாகவா போகிறது? ஒரு பக்கம் அனுரண்குகளைச் செய்து இட்டிவிட்டு அருக்குவது மாதிரி அருக்கிக் கொண்டு, மற்றபக்கம் பட்டணை, அழக் கொடல் மேனாக்குத் சாப்பாடு வகுகிற விஞ்ஞான வளர்ச்சி, ஒரு வளர்ச்சிதானா?"

புரட்சி

மனிதனைப் போலவே உலோக மனிதனைச் சிருஷ்டித்து விட்டால் நாம் வளர்த்தவர்கள் ஆவோமா? டெஸ்ட்டிங்கில் என்ன, குத் பெயர்' டிபுட்டிஸ்கெண்டுமானாலும்குழந்தைகளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஆனால், இதயத்தை எப்படி உருவாக்குவீர்கள்? வாய்ப்பு பரிகாரக் கண்ட போது வாடுகிற மனைசை எத்தக் கம்பிசை வளைத்துப் பண்ணுவீர்கள்?"

"ராமனைப் போன்ற மாமனிதர்களை நமது மூல்கோர்கள் படைத்துக் காட்டி விடுகிறார்களே! நமக்கு எடுத்துக்காட்டத் தானே? ராமனைப் போன்றவர்கள் அன்றே இருந்தார்கள் எனில் என் இன்று தொன்ற முடியாது?" என்றான் கிருஷ்ணமர்த்தி.

"ராமனை மாமனிதனாக என்னால் ஒப்புக் கொள்ள இயலவில்லை" என்றான் விநோதினி. "எந்த நியாயமும் இன்றி அவன் காலியைக் கொன்றதை விடுவதில் சினதயின் மெல் அவன் நம்பிக்கையும், அபிப்பிராயமும் நம் போன்ற சாதாரண மனிதனில் இருந்து எப்படி வேறுபட்டுள்ளது? யோசியுங்கள், இராவண வதம் முடிந்த கையோடு, ஊர் உலகுக்காக அவனை அக்னிப் பிரவேசம் செய்பவ் கொன்ன ராமன், நம்மை விட, நம் எதிரி வீட்டு, பக்கத்து வீட்டுக்காரனைக் காட்டி

யும் எந்த கணையில் உயர்த்தவன்? தெரு போரத்தில், தடைபாசையில் வாழ்கிறவன் தேரடியாகக் குற்றம் சாட்டிக் கத்தையை இழுத்துப் போட்டு அடிப்பான். அது எவ்வளவோ மெல். அந்த நிலைத்துக்கு அந்தப் பிராட்பாரம்பாசில் உண்மையாக இருக்கிறான். ராமன் தன் மனைக்குத் இருக்கிறான். தான் ஏதோ மிகப் பெரியவன் மாநிரி, துணக்குத் தன் மனைவியின் மீது எந்தக் கத்தேகுமாய் இயலாதவன் மாநிரி, ஊர் உலகுக்குத்தான் அந்த அக்னிப் பிரவேசம் என்பது மாநிரி நடித்தானே. அது மாமனிதன் வட்சியமா? அவன் ஒரு சராசரி மனிதனாகத்தான் படைக்கப்பட்டிருக்கிறான். மாமனிதனாக வாழ முயற்சி செய்பவர் ஒரு சராசரி மனிதன் அவன். சில சமயங்களில் தன் வட்சியல் களிலிருந்து விழுந்து விடுகிற ஒருவன்.

மீண்டும் கை அவைத்தானே அவன் பைவனைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அவன் கொன்னான்: "ஊர் உலகுக்காக அந்த அக்னிப் பிரவேசம் நிகழவில்லை என்று எப்படிச் சொல்கிறீர்கள்?"

"அப்படிப் பிரேருக்காகத்தான் அது நடந்து எனில், பிற்பாடு யாரோ கொன்னான் என்பதற்காகத் தன் மனைவியை மீண்டும்

காசாகம் அனுப்புகிறா? இரண்டுமே குடிநீர். முதல் குடிநீர் ஊராட்சி மேல் பறி போடுவது. இரண்டாவது குடிநீர், குடிமான் மேல் பறிபோடுவது. உண்மையில் அவன் மனைக்குள் இருந்ததற்குள் வெளிப்பட்டது. ராமன் உண்மையில் சீதைவை தம்பலியைவ என்றுதான் படுகிறது. தன் மனைவி மேல் தம்பிக்கை உண்டாவது. பிறர் வார்க்கைகளை நம்புகிறானா?

கிருஷ்ணமூர்த்தி யோசிக்கப்படி சொன்னான்: "தீங்கன் சொல்வதில் உண்மை இருப்பது மாநிலத்தான் படுகிறது. ஆனால் இரு பெண்ணின் மேல், அதுவும் மகாராணியின் மேல் அபகாதம் வந்ததின், ராமனுக்கு அதிகாரம் செலுத்துவதில் மனம் சங்கடம் ஏற்படும்தானே?

"அதுதான் தான் சொல்வது? மனம் சங்கடம் வெளியில் இருந்து வரவில்லை. உன்னே இருப்பதுதான் அது வெளிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்துக்குக் காத்துக் கொண்டிருந்தது. சந்தர்ப்பம் வாய்த்ததும் வெளிப்பட்டது. அபகாதம் என்விதிகளோ! பொது வாழ்க்கைக்கு வந்து விட்ட எந்தப் பெண்ணின் மேல் அபகாதம் வரவில்லை. சொல்லுங்கள். என், என் மேல் கூட அபகாதம் வந்து விட்டதே, உங்களுக்குத் தெரியுமா? எத்தனை பேருடன் என்னை இணைத்துப் பேசுகிறார்கள்?"

கிருஷ்ணமூர்த்தி மெனமைய் இருந்தான். அது அவன் அறிந்த ஒன்றுதான். ஒவ்வொரு முறை விடுதலையின் பெயர் குடியனுடன் இணைத்துப் பேசப்படும்பொதெய்வம். பேசப்படுவதைக் கேட்கும்பொதெய்வம் அவன் மனம் குன்றிப் போவதுண்டு.

"என்ன யோசிக்கிறீர்கள்?"

"எனக்கும், உங்கன் பெயர் இப்படி துஷ்பிரயோகப்படுத்தப்படும்பொதெய்வம் மனைக்குச் சங்கடமாகத்தான் இருக்கிறது.

சங்கடமே படக்கூடாது. சங்கடப்படும் போது, வந்ததெய்வ தீங்கன் கொஞ்சமாக வேளும் தப்புகிறீர்கள். தம்ப விருப்புகளின். அது அபத்தான மனவச்சரிவுக்கு உங்களை அகழ்த்துச் சென்று விடும். இப்படிப்பட்ட வந்ததெய்வ உங்கன் அது வசிய வந்து விடும்பொது. அவைகளைச் சொக்கிறவர்களைப் பார்த்துச் சிசிக்கவும், அகப் பிடிப்படுத்தவும். அவர்கள் தகுதியே அதுதான் என்று தீர்மானிக்கவும் தீங்கன் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் கிருஷ்ணமூர்த்தி! உங்களுக்கு தான் சொல்வதில்லை.

இரவு பன்னிரண்டு மணிக்கும் இரண்டு மணிக்கும் கூட என்ருப் போகக்கூட வருகிறது. கட்சிக்காரர்கள்தான். கட்சிக்காரர்கள் இல்லாத சமூகப் பெரியவர்கள் என்று வேளும் போடுகிறவர்கள். கட்சிக்காரர்கள், கட்சிப் பணி என்று ஆரம்பித்துக் கடைசியில் எங்கு சந்திக்கலாம் என்பதில் போப் முடிவிறார்கள். வெளியாட்கள், ஜோட்டலில் எனக்கு அறை போடுகிறார்கள். வீடு வாங்கிக் கொடுத்து. காரும் கொடுத்து, செலவுக்கு மாசும் பத்தாயிரம் கொடுப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். தமிழகம் தாக்கம் இது! தமிழர் என்ன, மனிதனே இப்படித்தான் இருக்கிறான். என்ன செய்யலாம்? ஒன்று பொது வாழ்க்கையை முதற்காப் புதுக்கணித்து ஒதுக்கலாம். அப்படியும் பிரச்சனை முணைக்காமல் இருக்குமா? குறைத்தபட்சம் வீட்டுக்கு வரும் காய்கறிக் கடைக்காரனும், பாய்காரனும் பேச மாட்டார்கள் என்பது என்ன தீர்வம்? ஆனகனே இல்லாத இடம் இருந்தால், அக்குதான் போய் வாழ வேண்டும் போவ இருக்கிறது. அப்படி ஓர் இடம் இருக்க முடியுமா?

அவன் சொன்னான். "ஆனகன் இல்லாத இடத்தில் பெண்கள் இருப்பார்களோ! வந்தது என்றால் பெண்களுக்கு ரொம்ப இஷ்டமான சமாசாரம் அல்லவா?"

"அடா! ஆனகனைக் கூட என்னால் சமாளித்து விட முடிகிறது. பெண்களின் பிரச்சனையை ரொம்பக் கஷ்டம். தான் அணிவிற புடைவை. அதன் வண்ணம், அதன் அமைப்பு எல்லாம் கூட விமர்சிக்கப்படுகிறது, பெண்களால். என்ன பண்ண?"

"ஆக, ஆனகன், பெண்கள் அற்ற சீம், வாலர்கள் மிகுக்கக் காழ்ப்பிற்ற பணிப் பிரசேதத்துக்குத்தான் தீவன் பேரக வேண்டும்."

இருவரும் சிரித்தார்கள். தினவு வானத்தில் கண்ணாறுதறி ஆறவது போவ, மறைத்தும் வெளிப்படும் இருந்தது. செவ்வாய் கணவகிற விதமாகக் காற்று பலத்திருந்தது. இருட்டு, நனிமை, கடற்கரைக் காற்று. மனம் இனி விடுதலையி சொன்னான். "இந்தச் சூழ் திவை எனக்கு மிகவும் பிரதிபலிக்கிறது."

எனக்கும்தான். சற்று நேரம் கழித்துக் கிருஷ்ணமூர்த்தி

கவனம்: "இது போலி கபகாக்கல் கம்பெனிலிருந்து எப்படி உதவிபாடு சொல் தீங்க..."

கவனம்: "புதுசாச் சீட்டுக் கட்ட ஆரம்பித் தினைக்களுக்கு எவர்களிடம் இருக்கிறது இவ்வாற்தான் அதிலிருந்து இருக்கிறதை கவனிக்கத்தான்!"

— என். வெத்திங்க.

சொன்னான். "எனக்கு உங்கனிடம் ஒரு விஷயம் கேட்க வேண்டும். நீயா, நாடகமாக என் மனசுக்குள் இருக்கிற வெள்ளி இது. தயவு செய்து என்மத்தியமாகப் பதில் சொய்வி விடாதீர்கள்! உன்மனசைச் சொல்லுங்கள். அரசியலை இங்கனவு காரமாக விமர்சித்த நீங்கள், எப்படித் திருமெனப் பிரவேசித்தீர்கள்? பதில் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்?"

அவன் சிரிப்பது அந்த இருட்டிலும் தெரிந்தது.

சொன்னான் "உங்களை அந்த இடத் திலிருந்து டீட்டக்தான் தென்னுமூர்த்தி! வெள்ளத்தில் சிக்கியவரை வெள்ளத்தில் வீழ்த்துதானே காப்பாற்ற முடியும். அரசியல் உகம் பெற்று விட்ட உங்களை, மக்களிடமிருந்து தனித்துப் போய் விட்ட உங்களை மீட உ எனக்கு வறி தெரியவில்லை. எனக்கு ஒரு சிறிதெனின் இருக்கிறான். அவன் சொய்வித் தந்த வயி இதுதான். தானும் வேலித்துப் பார்த்ததில், எனக்குப் புகுப பட்டது. அதுதான். ராமாயணம்தான் எனக்கு இந்த விஷயத்தில் உபயோகப் பட்டது. என்ன் எய்வளவு சிறந்த கதைநீயன்... வீரரும் திறமையும் மிக்கவன். தெய்வமும்சும் பெற்றவன். இருத்தும் பெண் விஷயமுதானே அளந்தது? அகலிசைக்குப் பார்த்த மாத்திரத்தில் பாவப் பிராயசித்தம் அதுதான். தன் பெண்டாட்டிக்கு மட்டும் அகலிப் பட்டசை வைத்தேன்? ஏனெனில் தன் பெண்டன், தன் பிதில்கும் பெண்டன், தங்களுடைவர்கள் என்று இருக்கிற பெண்டன் மேல் சிறி வந்தது பரபயினால் ஆண்டன் மனம் உங்களுதிலமை. நீங்கலும் ஓர் ஆண்டானே. அந்தத் தந்திரத்தை காண்பு கடைப்பிடித்தேன் ஓர்வது வெண்மேன் என் மேல் பரபயினு வந்தது. உங்களை விடமன் சொய்தது எனக்குத் தெரியு. என்னை இந்த வெள்ளத்திலிருந்து அய்வது தெருப்பிசு இருந்து காப்பாற்றி எனக்குப் பிண்டால் தேவையு வென் மே வந்து விடு வீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். கிருஷ்ண மூர்த்தி! அரசியல் பற்றி என் கருத்து எதுவும் மாறி விடவில்லை. மேலும் பலப்பட்டு இருக்கிறது. தான் இந்த சிவியை அரசியலுக்கு முழுக்குப் போட்டு விடு கிறேன் நீங்கள் என்னுடன் வந்து விடு கிறீர்களா? கிருஷ்ணமூர்த்தி! நீங்கள் எவ்வளவு தன்ம மனிதர் எய்வளவு படித் திருக்கிறீர்கள்? என் இந்த அடிமான் மேலை உங்களுக்கு? அசிலமமாக இல்லவையா உங்களுக்கு என்னைப் பாருங்கள் சவத் தையும் உங்களுக்கு அரப்பணித்து உங்களுடன் வாழத் துடிக்கும் என்னை பற்றுக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு ஏதப் அழகில். அந்தம் பொருத்திய வாழ்க்கையை தான் அமைத்துத் தருகிறேன். என்னுடன் வரு கிறீர்களா?"

அவன் அவனைப் பார்த்தான். இருட்டில் மின்று அவன் கண்களைப் பார்த்தான் பிறகு சொன்னான்:

"வருகிறேன், விடுவாதினி!"

தயவு பன்சென்று வெளிப்பட்டது.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

அருமைநகு

"எப்படி விட்டாயோ அப்படி ஆகத் துக்" என்று சொல்லுதி சொய்ததான் பத்தி. எனக்கு என்ன எதுவுமே இல்லை விட்டால் மனசில் அழுத்துகள் நீயி, அது கண்ணாடி மாநிசி எத்தமக இருக்கும். அப்போது தனத்தது ஆனத்தமக இருக்க லாம்

பத்தி சொய்ததது இன்னொரு முக்கிய காரணம்: அன்பு தெனத்தமக வாழ்த்தால் அதில் ஆனத்தம இயல்லை அன்பினை உன் ஆனத்தம் வெடுதிலும் இயல்லை என்ன அதுபவத்தில் தெரிவித்து, ஆனால் தன் மரரிடம் அன்பு வைத்ததும் என்மே ளுததான், முத்து, தன் அவரை விட்டுப் பிரிவினாம்; இயல்வாவிட்டால் அவர் நன்மை விட்டுப் பிரிவினார். ஆனத்த தெனத்தமக இருந்த அன்பு அத்தனையும் அருமை மனமாகி விடுகிறது. நன்மை விட்டுப் பிரி வாத ஓரே சாகவத வந்து சவவரத்தான். அவனிடம் அன்பு வைத்து விட்டால்? இந்த அன்பு என்னும் சாகவதமக ஆனத்தம் தத்து சொண்டேவிருக்கும். இந்த அன்பு முத்துநிற பொது மாயும் அவனாகத் தெரி வும், நுத்திடம் அன்பு - அது காரண மாகவே இன்னொன்றிடம் துவேஷம் எய்தில்லாமல், எய்வான் அவனானதால் எய்வாவத்திடமும் ஏற்றத் தாழ்வில்லாமல் அன்பாக இருப்போம். அன்புத் த வாழ்வு வாழ்த்து மறுக்க இயல்மனை விடுதாவாகத் திக் கொன்னாமல் இருக்க பத்தியே உதவு கிறது.

— இவத்தது கஞ்சி காமகோது ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவரவிகள்.

"இதோ பார் மேகலா, உனக்கு நான் தயவுசெய்தான் செம்பேன் என்ற தம்பிக்கை இருந்தால் நான் மேலே போகிறேன்... இல்லாவிட்டால் வேண்டாம்!" என்றார் நடனகந்தரம். நான் ஒரே மகனிடம்.

"இருக்கிறது" என்பதை வாயால் சொல்லாமல், தலை அசைத்துக் காண்பித்தான் மேகலா.

"எனக்கு எதுவுமே தெரியாது என்று நீ நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். ஆனால் அத்தனையும் எனக்குத் தெரியும்... உன்னுடன் கற்றுக்கொள் - அந்தப் பையன்... பெயர் என்ன? உம்... கௌதமன்... அவன் 'தூர்' ஏற்காடு. ஆனால் அப்பா நெருங்கி இன்செப்டராக வேலை பார்த்தது வேதூர்... ரொம்பச் சிரமப்பட்டுக் கோயம்புத்தூரில் இருக்கிற சிறப்பு படிக்க வைத்திருக்கிறார். நல்ல பிள்ளை... கெட்ட பழக்கம் எதுவும் இல்லை. நல்ல குடும்பம்... நம்ம ஊர்தான்... இப்போதே மாநகம் கிட்டத்தட்ட மூலாவிரம் சம்பாதிக்கிறான்... உனக்கும் அவனுக்கும் உன் பரும பேரல் வேறாய்ப் பொருத்தம்... ஆனால்..."

"நீங்கள் நினைப்பது போல் நான் பச்சைக் குழந்தை இல்லை... எது கெட்டது. எது தவறு என என்னால் நீர்மானிக்க முடியும்... கௌதமனானந்தான்..."

"ஓகே... ஓகே... இத்தனை சீரலாகும் உனக்குத் தொடர்ந்து இருந்தால் நான் தலை... சொல்ல மாட்டேன். நான் யதார்த்தமாகச் சொல்கிறேன். உனக்கு தவறு என்று எனக்குப் பட்டதைச் சொல்கிறேன்."

அவர் என்ன சொல்லப் போகிறார் என்று மேகலாவுக்குத் தெரியும். ஒரு மாதமாகவே அவன் அப்பாவும் அம்மாவும் கூடிச் சூடிப் பேசிக் கொண்டதைத்தான் மேகலா மீடம் சொல்லப் போகிறார்...

நடனகந்தரத்தில் "பீனீனஸ்"ல் கூட்டாளியாக இருக்கும் தீவானந்தத்தின் பிள்ளை நிலிப். இன்னும் இரண்டு நாட்களில் அமெரிக்காவிலிருந்து வர இருந்தான். இங்கே படிக்கும் போதே தன் பெயருக்குப் பிள்ளை எத்தனையோ எழுத்துக்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் அளவிற்குப் படித்தவன் - இப்போது அமெரிக்கக் குடி உரிமை பெற்று - அங்கே ஒரு சேரியை கம்பெனியில் "வைஸ்-பிரெஸிடென்ட்" போன வருஷம் அவன் முதல் தங்குகளில் கல்யாணத்திற்கென்று அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருந்தான். நிறுவன் வைபவங்களில் கலந்து கொண்டு மேகலாவை அலுவல்குக்குப் பிடித்து விட்டது. மறுபடி மறுபடி - நிறுவன் வைபவங்களை விடயோ வில் போட்டும் பார்த்த போது - "அவனை மணத்துக் கொண்டால் என்ன?" என்ற எண்ணம் வளர் - நன் தந்தையிடம் கூற - அவர் நடனகந்தரத்தில் காதலனில் விஷயத்தைப் போட - அவரும் எங்கிருந்தோ ஒரு பழம் பாசில் வந்து விழுந்து போல் சந்தோஷப்பட -

மேகலாவிற்குத் தலைவாசி' தொடங்

கியது.

ஒன்று மட்டும் நிச்சயம் மேகலா - உன் விருப்பு வெறுப்புக்கு நான் நிச்சயம் மதிப்புக் கொடுப்பேன்... உன் பூண்சம்மதம் இல்லாமல் நானாக எந்த முடியும் எடுக்க மாட்டேன். நிலிப் நீங்களென்று கானை வருகிறான். சனிக்கிழமை இரும்புப் புறப்படுகிறான். இடைவிடாததே நாட்கள்... நீ அவனுடன் செனியே போ... பழகிப் பார்... பேசிப் பார்... அவனைப் புரிந்து கொள்ள முயனிடு செல். அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமை என்மீடம் சொன்னால் போதும். உன் மனம் நிச்சயம் மாறும் என்ற தம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

"அப்பா! இது எந்தரு அனாவியமான விஷயப்பீட்சை! வினாச அந்த மனிதரின் மனத்தில் ஓர் எதிர்பார்ப்பைத் தூண்டி விட்டு..."

"அப்படியில்லை... நிலிப் ஒரு பீனீனஸ் மேன்... ஒரு நல்ல விவாபார். தனக்கு வாயம் கிடைத்தது என்றவுடன் தன்னை மறந்து எல்லை மீறிக் குடுக்கவும் மாட்டான். தனிடம் வந்து எப்பதற்காக அப்படியே மனம் ஒடித்து குன்றிப் போகவும் மாட்டான். நீ மறுத்தால் கூட அவன் எதுவும் கருத்தப்பட மாட்டான். பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ள மாட்டான். உன்னுடன் பேசிப் பழக வேண்டும் என்பது கூட அவன் விருப்பம் தான்!" என முடித்தார் நடனகந்தரம்.

மேகலா யோசித்தான். அவனுடன் பேசித்தான் பார்ப்போமே... பழகித்தான் பார்ப்போமே... அவன் மனத்தில் நோன்றிய ஓர் எண்ணம் முகத்தில் புனைகையை உணர்த்தது. அவன் பழமும் வித்திலிருந்து - அவன் பேசும் பேச்சிலிருந்து - விட்டால் போதுமடா சாமி!" என்று அவனை ஓட வைக்க முடியுமா?

"சரி! அப்பா! உங்களை இஷ்டம்!" என நான் மேகலா முடிவாக.

இங்கு கிழமை.

நிலிப்பை வரவேற்கத் தன் தந்தையுடன் விமான நிலையம் போனான் மேகலா.

நிலிப் கிட்டத்தட்ட ஆறு மூலம், கருட் கடயான முடி, விசாலமான நெற்றி, விசலிடையே புனையும் கிசரெட். சிவந்த மேனி. தீர்க்கமான தாதி. லீப் பேடி போல் முடி மீசை. அந்த அழகை "பிரிம்" செய்யிருந்

ஜனாணி

தான். தடையில் ஒரு கம்பிரம். பேச்சில் ஒரு சரளம்.

அவனைப் பார்த்த மேகலா மூதலில் பிரமித்துத்தான் போனாள். போன வருஷத்தில் பார்த்ததை விட இன்னும் நன்றாய் இருந்தான். முன்பு காவேலில் படித்துக்

பின்னைக்கு அவன் தாய் தன் வீட்டில் பார்த்துப் பார்த்து — உபசரித்து உபசரித்துச் சாப்பாடு போட்டதன் விளைவு — இனிப்பிற்குப் பசியே இல்லை, போட்டதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சம் கொறிப்பது போல் பாவனை செய்துகொட்டு அப்படியே தன் கிணைத்

பொருத்தம்

கொண்டிருந்த போது எப்போதாவது அவர்கள் வீட்டிற்கு வருவான். நான்கு வார்த்தைகள் தொடர்ந்து பேசத் தடுமாறுவான். அவன் எப்படி இப்படி மாறிப் போனான்?

தடையுந்தரமும் ஸீவானந்தமும் சேர்ந்து இனிப்பின் ஒரு வார அலுவல்களை ஏதேனாவே திட்டமிட்டிருந்தனர்.

அன்று இரவு, தடையுந்தரத்தின் வீட்டில் இனிப்புக்கு விருத்து நடந்து கொண்டிருந்த சமயம்.

மேகலாவும் இனிப்பும் ஒருவரையொருவர் நன்றாகப் பார்த்துக் கொள்ளும்படி இருக்கைகள் எதிரும் புதிரும்மாகப் போடப்பட்டிருந்தன. ஒரு வருஷம் கழித்து வந்திருக்கும்

தான்.

மேகலா இதைக் கவனித்தாள். "இனிப்! உங்கள் அமெரிக்காதான் பணக்கார நாடு... இதெய்யா இல்லை... அதிகப்படி பணம் அங்கே சேக்கையில் கொட்டுவார்கள்... சில சமயங்களில் காக கொடுத்துதலும் இங்கே பால் கிடைப்பது இல்லை. அதிகப்படி கொதுமையைக் கடலில் கொட்டுவார்கள் அங்கே... காய்த்த ரொட்டி கூடக் கிடைக்காமல் அலைபவர்கள் இங்கே... எத்தனையோ பேர் சாப்பாடு ஒருவேளை கூடக் கிடைக்காமல் தவிக்கும் போது. இத்தனை உணவைக் குப்பைக் கூடக்கு அனுப்புவது தப்பு என்று படவில்லை...? எனக்கு என்னமோ இது தண்டிக்கப்பட-

வேண்டிய சூத்திரங்கள் பற்றி... தங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?

நிலப்பின் முகம் சட்டென்று சுருங்கியது. அத்தனை பேர் எதிரியே இரு என்ன தூர சீகம் தெரியாத பேசல்... மேகலாவின் உருவங்கள் என்னும் வலிந்த புன்னகைகள் முகம் அங்கு இயக்கத்தை தொட்டு விட்டிருந்தன.

தூண்டி நிலை தன்னை வெறு விளையில் தள்ளிவைக்க கொண்டார்கள். "மேகலா... நீ சொன்னது சரி. இது உபயோகம் தொட்டிருக்கிற பாகம் கூடாது என்பதற்காக என் வலிந்ததை குப்பைத் தொட்டியாக மாற்றிக் கொள்ள முடியுமா? தன்னிச்சைக்கு எவருக்குத் தண்டனை என்றால், அளவிற்று மேல் போட்ட உண்மையும் அதற்கு எட்டும் கம்மா விட்ட கூடாது, இல்லையா?"

அவளையும் கொல் என்று சித்திரம் உள் மேகலா தனக்குள் சித்திரம் கொண்டாள். முகம் ரஷ்யன் க் வெற்றி அவளுக்குத் தந்தான். நிலப்பின் தெருவின் முகம் முன்னகை எதற்காகி விட்டது.

இரண்டாம் தான் ஒரு கல்யாண வாய்ப்பு. மேகலாவும் நிலப்பின் அருகருகே ஆயிரத்தான். மாப்பிள்ளை பார்த்த தந்தை இருந்தான். அந்த "புல்கானின்" தாய் கூடப் பொருத்தமாகத்தான் இருந்தது.

"மேகலா... அவர்கள் தங்கள் பொருத்தம் இல்லாத ஒருவருக்கு என்னே மத்தவர் சிறந்த மாநிர் இல்லையா?" எனப் பாராட்டினார்கள் நிலப்பின்.

"பாவம்... அந்தப் பெண்... அது என்ன அந்த ஆள் அப்படி ஒரு தாய் வளர்க்கும் கொள்கையுடையதா?"

"தாய் கல்யாணம், கல்யாணமற்றிருப்பது எல்லாம் ஒருவரின் தனிப்பட்ட விஷயம் இல்லையா, மேகலா?" எனக் கேட்டார்கள் தொற்று போன குரலில்.

"தன்மோடு இணைத்து வாய்ப்பு போதும் ஒரு மனிதன் எப்படி இருக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானிப்பது கூட ஒரு பெண்ணின் தனிப்பட்ட விஷயமாகத் தீர்வு."

இருவருக்கும் பொதுவாகத் தெரிந்த ஒருவர் அவர்கள் பக்கம் வந்தார்.

"எப்போது கல்யாணம் சம்பாதிப்போடப் போகிறீர்கள்?" எனக் கேட்டார்கள்.

"அங்கின் என் கல்யாணத்தைத் சொல்வீரீர்கள்? இல்லை - நிலப் கல்யாணத்தைப் பற்றிக் கேட்கிறீர்களா?"

வந்தவர் மேலே ஏதும் பேசாமல் தகர்த்தார்.

இந்த நாட்களும் இப்படியே தகர்த்தது!

தனித்திறமை... நிலப் மறுபடி அமெரிக்கா புறப்பட்டாள். மேகலாவிற்குப் "பரிட்சை சிஸ்டம்" இன்று தெரிந்துவிட்டது. நிலப் அவளைத் தனியாகக் கயிற்றிடப் போது - என்ன சொல்லும் போகிறானோ எனப் பதற்றப்படி போனாள்.

மேகலா... உன்சிட்டம் என்ன சொல்வது, எப்படிச் சொல்வது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. தான் எத்தனையோ எதிர்பார்ப்புகளுடன் வந்தேன். இந்த துண்டு தாட்டி உன்சிட்டம் என்

னாக் குன்று புதிது தெரிக் கருத்து. உன்கென்று சில கொள்கைகள் தீவைத்திருக்கிறாய். தய்யது... என்னை எப்படி என்னாக் மாற்றிக் கொள்ள முடியுமா? - அப்பொழுது உன்னை மாற்றிக் கொள்ளச் சொல்லி தான் கட்டாயப்படுத்தக் கூடாதுதான்... உன் காலடியை உன் மனதில் படி மனா என் வாழ்த்துக்கள். ஒன்று மட்டும்தான்... உன்னை மறக்க எனக்குச் சில நாட்கள் பிடிக்கும்... துய்யது மோர்!"

அவள் போன பிறகு மேகலாவிற்குத் தொல்லை அடைந்தது. விழிக்கையில் தீர்வற்றது.

"என் கல்பத்திற்கு எத்தனையோ இத்தனை கோளாறு அமைந்தனவென்று தன்னைக் கொண்டு வந்தான்.

தீவகட்கிறமை மானம் அவனாக் உத்திக் குய்போது உடத்தனையெல்லாம் சொல்ல வேண்டும் விழுந்து விழுந்து சிரிப்பான்.

தீவகட்கிறமை காவலத் தயாரித்து அவன் பெயருக்கு ஒரு தயார் வந்தது. கெதமன்தான் எழுதிவிருந்தான்.

"...தருவிக்கு மீதியை இடத்தில் அகலக்கக் கூடாது என்று என் அம்மா அடிக்கடி சொல்லுமா? உன் இப்போது எனக்குப் புதிதுவிட்டது... போன வாரம் குடியவான் - நீ அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருந்த தாய்க்காரனுடன் அடிக்கடி உத்தனக் கொள்கிறேன். அந்த கெட்க்கெட்ட தானும் பார்த்தேன், என் தன்மோடுதான் சொன்னார்கள். உன் மேல் தவறிக்கலை. எதுவுமே சரி என்று உன் பணத்தைக் கொண்டு உன்னால் சாதிக்க முடியும். அந்த உலகம் என் தருவிக்கு எட்டாது. மனத் திருப்பி யிருக்கிறது.

"தான் இரண்டு மாத நிலம் கருக்குப் போகிறேன். திருப்பி வரும் போது என் மாமா பெண்ணை மணத்து கொண்டுதான் வருவேன். அவன் ஒரு பத்திரம் பசலி. பட்டப்படிப்பு படிக்காதவன் விருதான் கோவில்; கணவன்தான் தெப்பம் என்ற பண்டம் தம்பிக்கையில் கருவியை. மன விசாரம், பார்வைக் கோணம் ஏதும் தீர்ச்சம் வரது இல்லையா?"

"உன் மனத்தில் தான் ஏதாவது தம்பிக்கையை வளர்த்திருந்தால் அது பற்றி தீர்ச்சம் தான் வருத்தப்படவில்லை ஏனென்றால் உன் தாய் எதையும் மறக்க முடியும். எதையும் எளிதில் தீர்ணிக்க முடியும் என் பணதப் போன வாரம் தெரிவ் பார்த்தேனே! குட்டைப் கெதமன்"

வருத்தமும் படித்த மேகலா எப்படியே உனத்து போனாள். பத்து திரிதற்கள் சென்ற பின்னர் சித்தனை தெளித்திருந்தது. எதையும் தீர் விசாரியாமல் "சட்டென்று ஒரு முயற்சிக்கு வந்த கெதமன் எங்கே? அத்தனை தூரம் மனத்தைப் புன்மற்றித்யும் "உன்னை மறக்க என்னால் கல்பத்தில் முடியாது" என்று சொன்ன நிலப் எங்கே?"

ஒரு முடியுடன் தன் தந்தைவிட அறக்குத் தருகிறான். அமெரிக்காவிற்கு வெளி போனில் போ, நிலப்பின் தம்பகரத் தேடினான்.

திரட்சரகுடவியாண ராஜ், ராதா நயாசித் துக் கொடுத்த போலி சர்ட்டிபிகேட்டைக் காட்டி, தான் பி. ஏ. தேரீயவர் என்பதை நம்ப வைத்ததோடு மட்டுமல்ல; ஆங்கிலத்தி

பேபாக்கெட்

வேலிசை வெந்தீர் விட்டுப் பட்டுப் போக வைத்த பின்னர் அதைப் பச்சென்று செழிக்க வைத்துக் காட்டுகிறோம் என்று ஏதோ வித்தை பண்ணிக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

பின்னே பன்ன ணர்! கொஞ்சமாவது குற்ற உணர்வு இல்லாமல் காலியுடைவில் கப்பங்கிருக்கும்படி கத்திரீயும் கலையுமாய் நுழைந்து, சாமி கும்பிடும் பெண்ணின் கழுத்து நடைகளைப் பக்குவமாக்க துண்டித்துப் போய், தனையோடு ஒட்டி வரும் சத்திரன் ஏய்கொன்றாய்ப் பொறுக்கி ஜோல்னா அபலில் போட்டுக் கொண்டு வெளிவந்த பிறகு இருவரும் வெற்றிப் பெருமித்ததோடு, "தோலிலிலா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்," என்று மண்டல் செய்து விட்டுப் போகிறார்கள். (இவ்வளவையும் கவனிக்காத அளவுக்கு அதிகம் கூட்டத்தினரிடையே பகிழ் பரவசம் முற்றிப் போய் விட்டதா என்பது வேறு விஷயம்.) இந்தப் பேபாக்கெட்டைக் கதாநாயகனாய் ஏற்றுக் கொண்டு வெண்டும் என்பதற்காகச் சமூகநாய் பிரக்ஞை பாலிஷ் கொடுத்து என்னைக்காவோ நடுகு தத்தல்சன் செய்திருக்கிறார்களே. அதுதான் கதை.

இந்த மாநிரி வினையாட்டுத்தன வினையாடல்சனாக்கு சத்யராஜ் எடுத்த கை. ஏற்ற ஜோடியாய் ராஜாவும் கிச்சி விட்டதால் வயலிக் கொண்டு வேறு போய்விட்டார்.

பாங்கிலே மொசடி செய்து ராதா வானிக் கொண்டு வரும் தொட்டுக் கண்ணைவைப் பேபாக்கெட் செய்து ச. ராஜ் பறித்துக் கொண்டு பாய், ஐயா... என் குடி முழுவிப் போயிடுமோ. என் தக்கச்சி கல்யாணமே இதை நம்பித்தான் இருக்குது. திருப்பிக் கொடுத்து, என்று செஞ்சிக் கேட்டு ராதா இடித்து போய் உட்கார், அது தெற்கைத் தொட்டு விட்டது என்ற பரவத்தை டூக்கித் காட்டி, ரோத்து வரும் போலிக் துத் தப்பியோடி, கல்யாண விட்டில் ராதா கொடுத்ததுப்பியதாய்ப் பணத் தைக் கொடுத்து, பிரமிப்புப் பாராட்டுச் செலுத்தும் ராதா முன், காதல் தெனிய காட்டி... சத்ய ராஜுமுத்தினர்.

மேயே பாட்டம் நடத்துப் என். ஐ. டிரெய்னில் பன்னிலில் முழுசாய் ஒரு வாகடம் பறித்தி பெற்று முதல் மாணவராகவும் தேறி, டிபார்ட்மெண்ட்டே பாராட்டும் அளவுக்கு உத்தியோகம் பார்க்கிறாராம்! கேட்பவையிலே தெய் வடிவதாய் நம்பச் சொல்கிற மாநிரி இவ்வையோ?

ராதா கவர்ச்சியான பேபாக்கெட் கம் டிபோர்த்துக் எக்ஸ்பர்ட். மாணவாரியாய் சென்டிமெண்ட் களும், ஸ்டீயிங்க்ளும் கமத்து கொண்டு திரிகிறார். இன்னம் இதைத் தோடு என்னுமாப்போலே பேபாக்கெட் ராஜாடம் இளை சேர்த்தது சரி, அவரைக் காலக் அபிவிருத்தி வேண்டுமென்று ஒரு ஸ்டீயிங்க்ளாக் காத்துக் கொண்டது விபரீத வேடிக்கை.

இருவரின் காதல் காட்டுகளில் இத்தனை குறுகிய பரவ்வதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தான் வேண்டும்.

பட்டத்துக்குள்ளே எவ்வக் கவிதா பச்சென்று ஒட்டிக் கொன்றிரார். ஆரம்பத்திலியப்பினிக்குப் பட்டாபாச் சொக்குப் பொடி போடும் போதும் சரி, காக்கி உடுப் பின் திரிந்திக் காலிகளைப் புரட்டி எடுக்கும் மிடுக்கிலும் சரி, காதல் தோல்வி ஏற்பட்டதாய் தினைத்து சத்யராஜ் 'நான் ரீஸ்' மிதக்கும்போது, நன் கதைகைய விவரித்து அவரைத் திருப்பும் பரவிலும் சரி, கடைசியாய் சத்யராஜுக்காகச் சிபாரிசு செய்யும் உருக்கத்திலும் சரி - அபே ஸ்ப்பா, சிலக்கிடம் திப்பாய் பொரு குணச் சித்திரம் ஒளித்திருக்கிறதா?

இருகோடுகள் டெக்னிக்ஸில் விசில்லக் விவரத்தை வல்லுனா கண்ட விசில்லாக்கி அவரை மடக்கும் குட்டி சமூக விரோதியை உயர்த்தவானாகச் செய்யப் பாடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகச் சிறிய குற்றங்களை மன்னித்து விட முடியுமா என்ன?

பெரிய அளவு கூட்டம் சேர்த்துச் செல்லுமையான செட்டிக்குகளை தாட்டி வாரி விதைத்திருத்தாலும், பார்க்கிறவர்களுக்குத் பதத்தரிக்கும் சம்பந்தமில்லை எவ்வித ரீதியில் படம் பண்ணி ரொம்பத்தான் வலிற் றெரிச்சலைக் கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

— பி. எஸ். எஸ்.

வினாக்கள்

செய்திகளுக்குள் துணுபுத்தகம் ராஜ்யமா
மாட்டியின் கண்கள் - சர வினக்கிவிதான்
போய் நின்றதுக்கும்.

"கப்பிரமணி... வினக்கு எங்காத்துக்கும்
என்னெய் வி வினக்கையா..."

"விட்டுடேனே."

"பின்னே, கோடி செண்டு வினக்குகள்
எரியவே இல்லையே? இன்னி எங்கே எங்கே
போட்டு ஏதும் பார்த்துப் போறாங்கற
நினைப்புத்தானே?"

"சகவரா... நான் வேணுமானா எங்கே
கொண்டு வந்து போட்டேன். ஏதும்
பாருங்கோ, என்னெய் கனம்பறது. காத்
துல் அண்ணாத்திடுக்கு."

"ஏதும்... இப்பாறதான் எட்டு..."

கப்பிரமணியத்துக்கு எரிச்சல் பற்றிக்
கொண்டு வந்தது. ஆனாலும் அவர், கால்
நிறத்து ஒரு வார்த்தை சொல்வதில்லை.

என்னதான் சொல்வார்?

பெருங்கால் உப்பாவுக்கும் அடக்கி
விடலாம் போய் கொண் ணர். இப்பபுது
ஒரேயொரு சிலன் கோனில். பெருமான்
பரவாரில்லை. 'எங்கே இந்த வானுக்கும்
இருத்தால் - சிவனாய் போல, தானும்
வேண்டலப் பாணைச் சொத்துக்குக் கூட
வழிவில்காமல் ராஜ்யமா கையை எதிர்
பார்த்த வேண்டி வருமோ எங்கிற கதற
லில் டவுன் பக்கமாய்ப் போய் உட்கார்த்து
விட்டார்.

ராஜ்யமா கிறவிதிலும் மாட்டிக் கொண்
டது சிலன் மாத்திரமில்லை. கப்பிரமணிய
குருக்களும்நான்.

ராஜ்யமா, குருக்கள் வினக்கெதிரவதை
நின்று, நிதானித்துப் பார்த்து விட்டு, கால்
பக்கிறதும் கண்ணில் படுகிறமாதிரி, ஒரு
துணியில் சாய்த்து உட்கார்த்தான்.

இப்பெரவாது உட்கார்த்தால், இரவு
ஒன்பதரை மணிக்கு அந்தத்திரும் புகை
ஆகிற வகையில் தகர மாட்டான்.

கோலித்துக்கு வந்து போகிற ஊர்க்களை
எல்லாம் நிறுத்தி வைத்து இரண்டு வார்த்தை
அதில் கண்புப்பால் ஒரு வார்த்தை - கோலி
த்துக்குத் தன் கணவனின் மூன்றோர்களை
செய்த நிகழ்ப்பணிகளைப் பற்றி இருக்கும்.

"என்ன... கல்பாணிக்கு சீர்ப் பிர
சவம்? நம்ப கோலிக்கு அப்பாளுக்குப் பூப்
பாவாசடை. சாத்திரென்று வேண்டுகோ,
எங்க மாமிவார். என் விட்டுக்காரணா தன்
படியாய் பெத்துப் பிழைக்கணும்னு அம்மா
தூக்குத் தங்க ஒட்டியானம் செஞ்சு போட
றதா வேண்டிண்டானாம். இப்ப இருக்கிற
ஒட்டியானம், என் மாமிவார் பேசிட்டது
தான்!"

"டேய்... கோடி விட்டு ராஜ்யமா போன்
...தானேடா நீ... அந்தா பாரு... திணை வினக்கு

என்னெய்க்காமல் படம் நிரியாது. கொத்
தம் என்னெய் எடுத்து விடு. இந்த கப்பிர
மணியம் காங்கித் திர என்னெயை வினக்
குத்து விடறானா... இவ்வே, விட்டுல
அப்பாணம் பொரிக்க எடுத்துண்டு போவிட
றானாண்டு தெரியுமே.

"இந்த திணை வினக்கு. சர வினக்கு, மயூர
வினக்கு - எல்லாமே எங்க மாமிவார்
காங்கி வச்சது. உன்னாலே புதுசா எதுவும்
கடக்கியம் செய்ய முடியலையன்னாலும்
இருக்கிற வினக்குக்கெல்லாம் மூணு
காலமும் தவறாமல் என்னெய் விடுபு
ராஜ்ய, போதுண்டு சொல்லிடுக்கா. என்
மூர்க் திணைதுமீ கலாமி கடக்கியம்
நின்றுடக் கூடாது. தொடர்ந்து உடுத்துண்டே
இருக்கணும். அதான் என் ஆணை."

ராஜ்யமா, இந்த வார்த்தையை - கப்பிர
மணியக் குருக்களின் தாத்தா காலத்தி
லிருந்து சொல்லி வருகிறான்.

வினக்கிற என்ன வயலிருக்கும்?

விடியலாகக் குருக்களில், சரப் புண்டவை
தருக் துணை நினைப்பு பூக்களைக்கொண்டு
வந்து வைத்துக் கொண்டு கோலிக்கு வான
லில் இவன் பழி விடப்பதைப் பார்த்தால்
இப்பது கவியோ என்று நினைக்கத் தொடர்
றான்.

உக்கி செவ்விலில், பகல் பூணுணைப்
பார்த்து விட்டு, காலில் செருப்பு இல்லா
மல், பொலிந்த மணலில் கால் படுத்தி
இவன் விட்டுக்கு ஒருவதைப் பார்த்தால்
பாவாசடை கட்டிய சிறு பெண் போலத்
தோன்றும்.

இரவில்... கண்ணும் தெரியாது; காலும்
கெட்காது. வரலாறு குருக்கர் துணை
வேண்டும்.

"பரவி... அது... கப்புணி பொண்ணு
கியானமா? என் விட்டைத் தாண்டித்
தானே போகணும். இந்த கூட வாயி.
கண்ணு மறமாக்கறது. சகவரா, மகா
தேவா... இன்னும் எத்தனை தானைக்கு
இந்த தோணை?"

சோதனை, சோதனை என்பானே தவிர
ராஜ்யமாவுக்குச் சாவு என்றால் பயம்.

பதனைத்து வயலில் அந்த ஊர்,ல்,
மயூரர்ப் புண்டவைகைக் கட்டிக் கொண்
டக் கூடத் தெரியாமல் அடிபெடுத்து வைத்த
வன் ராஜ்யமா.

பதனைதான்வயலிலேயேபுருஷனைப்பழி
கொடுத்தான்.

ராஜ்யமானில் மாமிவாருக்கு அந்த ஊர்
அப்பாளுக்கு ஒட்டியானம் செய்து போட்டு
ஒரு பின்னல் பெற்றுக் கொண் முடிந்தது.
அது என்னவோ. ராஜ்யமாவுக்கு
அப்பாணை வசம் பண்ணிக் கொண்கத்
தெரியவில்லை.

என்பதனைத்து கவசாநிறது. தென்று
என்னையைக் என்பது மறந்து போகிறது...
பதனைத்து வயலில், தாலியும் கணையுமாய்
அந்த விட்டுப் படியை மிதித்த போது,
கணவன் தன் உள்ளங்கையில் கின்றபது

செய்திகளுக்குள் துணுபுத்தகம் ராஜ்யமா

இன்னும் பகலையாக நிலையில் இருக் கிறது.

பாவி மறுவுன்... எங்கடாக என்னை அழைக்கண்டு வந்து இங்கே கொண்டு வந்து விட்டுட்டுப் போனார்...

“சிவன் கோவிலுக்கு விளக்கேத்தவர்...”

இத்தனைக்கும் பெரிசாய்ச் சொத்து ககம் எதுவுமில்லை. ஊருக்குள் பதம் தவறிய மைசூர் பாரு மாநிரி ‘பொல பொல’வென உதிர்ந்த நிலையில் ஒரு வீடு அவன் வசித்துக்குத் தாராளமாய்க் கண்டு சிவன் கோவில் விளக்குகளுக்கும் ஆவிர மாநிரி தெல் மூட்டை. என் ஆடி வரும் என்னென்ப...

கொட்டில் இரண்டு பக... ராஜமாவின் தனி சாமர்த்தியத்தினால் தான் இதற்குள் இதுதான் வரையில் காலம் நள்ள முடிவிறது.

ஒரேரா சமயம் கோபம் வரும். இவ்வாறையினால் வரும் கோபம்.

அம்பாளைத் திட்டித் தீர்ப்பான்.

“ஏன்ம இப்படி என் வலித்தெரிச்சலைக் கொட்டிக்கேறி? பதினாறு வயசிலேயிருந்து உனக்கு விளக்கேத்திண்டிருக்கேனே... பதி லுக்கு எனக்கு நீ என்ன சொஞ்சே?”

இப்படியொரு மூளிக் கோபம் வந்தால் சாயத்திரம் பூனை மணி அடிக்கும் வரையில் வாசல் திண்ணையிலேயே சிடுசிடுவென உட்காந்திருப்பான்.

மணியடிக்கும் வரையில்தான்...

அதுதான் கண்டாமணியின் ஒவ்வொரு அடியும் “கோபமா ராஜம்மா.. கோபமா ராஜம்மா” என்று அவனைக் கேட்டுமே.. அதற்கு மேல் இருப்புக் கொடுத்துமா.. தூக்குப் பாத்திரத்தில் என்னெனயும், மரத்தா னை கரண்டியையும் தூக்கிக் கொண்டு ஓடி விடுவான்.

“டேய் அம்பே... அந்த மேல் விளக்குல என்னென் இல்லே போய் இருக்கு. விட்டுடா...”

ஏன் பாட்டி.. அந்த ஒரு விளக்கு எரிவதையின்னா என்ன... அதான் இத் தனை விளக்குங்க எரிபுதே...

“போடா மக்கு... தினமும் குளிக்கிறியே.. குழித் தேய்க்காமல் குளியேன். அது மாநிரி தான் இதுவும்...”

ராஜமாவைக் கண்டாலே ஊர்ப் பெண் கள் பயத்து ஒடுவார்கள்.

“விழுத்துக்கு வேறே வேலை இல்லே.. நம்ம வாண்ப பிடுங்கும்...”

கப்பிரமணியக் குருக்கள்தான் மாட்டிக் கொள்வார்.

“கப்பூன்.. பொண்ணுக்கு வரன் பாரக் கதிரா...”

“பார்த்துண்டேதான் இருக்கேன். அம்பாள் கண்ணைத் தொழக்கவையே...”

“ஏண்டா?”

“குதறுச்சபட்சம் ஒருவேளைச் சொறு போட்டே. மேனம் கொட்ட வேண்டாமா?”

“சிவன் சொத்தைத் திங்கவையே...”

“சிவ சிவா... ஏன் பாட்டி உங்களுக்கு இத்தனை சந்தேகம்? நிங்கற மாநிரிபா நம்ம

தலவர் டி. வி. பரீகாச
மறந்து விட்டாதிர்கள்!

கல்வித் துறை அமைச்சர்: ம. வி. - விழுமிய பக்கங்களுக்கு உங்கள் அனுப்பவகையை எழுதுங்கள். ம. வி. - விழுமிய தொடர்பாக நீங்கள் எழுதுவது சத்தியம் அருக்கனாக இருக்க வேண்டும்; வரம்பிட்டுச் சிந்தனைகள் வேண்டும். விவசாயத்தையும் எழுதுவாள்.

ஓரோரோரு நிபந்தனை - தீயம் அல்லப் புறம் துறந்திரு அய்யம் விசாரணைக்கு மேல் புறம், மிக அமைதியாக வெளிநாடு சென்று இடையில் தலைவாய்ப் பரிசுத்திவிருக்கும் தெய்வ பகுதி (முத்து வரிசை) என மட்டும் சுதித்திரு முப்பதுமூப்ப வேண்டும் என்பது தூய்.

**பிரதமரவர்களும் ஒன்றியத்தினுடைய கு. பி. பி. பிரதமரவரும் அமைத்துக் கொள்ள
எனத் தரப்பட்டு, இன்னும் ஒன்றிய
மாநிலம் சென்று குடிசைக்கு முன்பாக
ஒருகுருத்து கள் ம. வி. பி. பி. பி. பி.
கருத்துகள்.**

— **Find out.**

கோயில் திட்ட நிர்வாகம் இருக்கு? ஏதோ உங்களைப் போல பெரிய மனுஷ அலாஸா பார்த்து ஏதாவது கொடுத்தாதா உண்டு!

“அதற்குள் செட்டென்றது”

ராஜ்யம் அழகுற மலர் சொன்னுமாம்.
இரவு வீடு திரும்புகையில் மத்திரம்
இதே கப்பிரமணிவதில் மகன் விவாமன
வீடு துணை வேண்டும் சிறுவர்க்கு.

7454

“இந்த ஆய்வு வந்தா இருப்பதில்லையே”
வயது முடிவற்றதாடி உணங்கு”

“அந்த நாளில் பதினாறு பேர்
உணர் பெற்று, முப்பது வயதிற்குள்
மாப்பிள்ளை வந்தாதிட்டும். எனக்கு
பதினாறு வயதானம். எங்கும்போக
இருபத்திபெரும்பதே முடியவில்லை..”

தமிழ்நாட்டின் மனச்சூன் குடும்ப நினைப்பு எழுதும்.

முப்பத்து ஊரில் திருமணமாகி பெண்களின் உரிமைகளில் புகுஷன்காதல் இவ்விதமாக விளங்கியிருப்பது இரகசியமா?

என்ன இருக்கும்? தேர்தல் விட்டபேரேயே பாதிரிஸ் செய்தது. இவ்விதம் அரைநூற்றாண்டாகவே ஆபீஸில் போயிருக்கும். இவ்விதம் திருவிழைப்பாடல் ஒன்றாகவு?

ராஜ்யமா இப்பொழுது கூட இருக்கக்
கூடிய தடுமாறிக் கியாமனாவது உதரம்
லீட்டுக்கு நடக்கிறது.

ஏன் பாட்டி... சாத்திரி இத்தனை நேரம்
ஆதிக்கப் போய்ச் சிரமப்பட்டு... பேசாம,
சாவதிரமே சட்டுப்புட்டு வலாயி தரி
சாத்திர முயக்கமோங்கமே..."

“வினாத்தேர்தல் பாரக்கண்போம்...”
 தியானமாய்வுக்கு என்ன தோன்றியதோ
 ‘வெளிக்’கெனத் தொண்டாகல்:

வினாக்கள் எளிதானவை... என்மீனாய்
வினாக்கள் எளிதானவை...

“உம் புத்தி இப்படி இருக்கிறதுனால் தான்டி வசீர வரணலலாம் தட்டிப் போது.”

யோகடனும் பாடகமும் பதினாறு வயதிலே இருந்து எண்பத்தியாறு வயத வரையில் எந்தவித யுக எண்ணெய் விட்டு விளக்கத்திற்குப்போய்... அதனால் உங்க மனம் கொதிக்கிறதா? இருட்டாததான் விடக்கூட...

திரு. பி.சுப்பிரமணியன், திரு. வி.கே.சுப்பிரமணியன்,

“எனக்கு என்ன தெரியுமோ?”

“தீவக வத்தரது வினாக்கிவெய் பாட்டி.
தீவட்டி. நெண்டும் வெளிச்சத்துக்குத்தான்.
ஆனா தீவட்டி, இருட்டைப் போக்க.
வினாக்கு அதுக்கு மேல் ஒரு படி போய் -
ஏதாவதுதான் கொடுக்க. தொனில் பிரகாசம்
மாயிடுங்க என்ன பிரயோசனம் பாட்டி.
தாயி அப்பே இவ்வெ. இருத்தா தனக்கு
புறது செஞ்சோ உடம்பு பெயற ஆடுகள்
பொன்னுக்குத் தன் திரந்து பார்க்க
மட்டாபெரு...”

பொருத்தமான பொருள் நன்றி விட்டால் தான் தான்.

இப்படி கட 93 பொன் திரை
குறை?

“ஏன் தயக்கமாகத் தாருக்குப் பெரிய
மனுஷியா தூடாய் மாதிரி உட்கார்ந்திருக்
கேன். பொண்ணுக்குப் பொண் இந்த
வருத்தம் கூடத் தெரியலையே...”

தமிழ்நாடு திருப்பிக் பார்ப்பதற்குள்
கிராமமள அருள் கொண்டு ஓடி விட்ட
தான்.

மறுதலன் —

ராஜம்மாணங்குடி பாச்சத்தேவம் - ஸ்ரீராம
தேவர்திரப் போட்டுக் கொண்டு சர லிளக்கிக்
கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் முயல -

தமிழக அரசு அரசாங்கத்தின் குரலில் சொல்லும்

பெரும்பாலும் கம்புணி...

“உன் பாட்டி!”
கனியி வெளிச்சத்துலுடன் இறக்கார்.

தமிழகத்தை இரு குழுக்களாகப் பிரித்து, என்னைப் புது காரை நடைபெறாத நிலைமைக்கு வரவேண்டும் என்று பிரதிக் தரிசோன், சிவசாணா கருத்துக்கு முடிவாகியிருக்கிறது.

1994年10月

இதற்குரிய திட்டமிடல்கள், இது தொடர்பாக அரசும் எத்தனை எண்ணெய் எத்தனை பங்கத்தில் விநியோகிக்குமென்பதும், வேலைப்பட்டவு இப்போது என்னதான் பொருத்தமென்பதற்காகத்தான் இத்தகைய வகுப்பும் எண்ணெய்த் தரக்கூடிய அளவு என்ன அளவு வரப்பெறுகிறது?

[illegible]

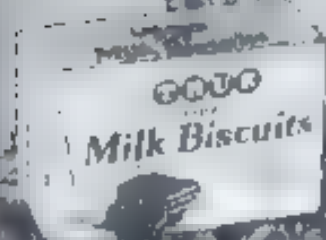
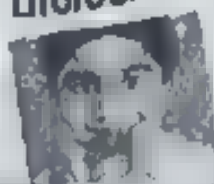
அவனை ஒரு பெரிய விளக்காய் தின்
றான்!

மாலின் சத்து குவின் அன்பு

புதிய

டீசு

ப்யூர்
மில்க் பிஸ்கட்

சிறந்த பொருட்களைக் கொண்டு அனபுடனம்
அக்கறையுடனும் தயாரிக்கப்படுவது

முதல் அபாயச்சங்கு ஒலிக்க ஆரம்பித்தது. தாமரை வந்து கொண்டிருந்தான். பிட்டுவுக்கு தூரம் கண்டது போல் இருந்தது. தென்னவன் தலை மெய்யை உயரே இழுத்துக் கொண்டது.

வாரேன்னு சொல்றதுக்குள்ளே உங்க அப்பாவுக்கு அவசரம்! பாவாட சாமி லீட்டி இருந்து ஆக விட்டு அனுப்பிச்சிட்டாரு! உம்... நானாக்கு உங்கு விசேஷம் ஏன் சிட்டு... ஊரை விட்டுப் போன உடனே எங்களை எங்கும் மறந்து விடா? தாமரை சொன்னான்.

"தீ என்னடி சொக்தே தாமரை?" சத்தமாக கேட்டான். அது தென்னவனையும் திண்டிது.

"ஏன்டி இப்பயூக் கத்தறே? தான் என்ன செலிடா? அந்தத் தென்னவனோட பேச்சுக் கேட்டுக் கேட்டு உனக்கும் தொண்டை எட்டு ஊக்குப் பெரிசா இருச்சி..."

"கேட்டதுக்குப் பதில் சொல்லு... என்னாக சமாதானம் பண்ணு அப்பா?"

"எனையும் சொல்லக் கூடாதுன்னு உங்க அப்பா உத்தரவு... கோழி உவூற நேரத்துல விஷயம் உன் காலுல விழாமலா போலிடப் போயது! லா, வந்து படு சிட்டு..."

தன் கதை சொக்க கதை'யாதி வருவது சிட்டுவுக்குத் தெரிந்தது. தென்னவன் மீது எரிச்சலாக வந்தது. சரியான முழு பூசணிக் காலையச் சொத்துவ மனத்கிற ஆன... இங்க இருந்து போக வேணாம்! என்னயோ மாமனார் லீட்டுக்கு வந்து மாநிரி இவ்வ மலலுக் கட்டிக்கிட்டு ஒளிஞ்சுக்கிட்டுக் கெட்கிறாரு!

"லா... சிட்டு. சொக்தே நேரம் துங்கினாத தான் மொகம் காலைல உணவா இருக்கும். இல்ல... பொண்ணு பாக்க வந்தலங்க! மன்

னாவ துங்கி வந்தியே...!"

தாமரை தாக்கைக் கடித்துக் கொண்டான். அவனிடம் தமிழ்மொக சொல்லியே அனுப்பி இருந்தார். "விஷயம் விசேஷ உடனே தெரிஞ்சாப்போனும்... நானே சொல் சிக்கிறேன்... தீ சொல்லி அவனை எதுவும் ஊப்பிட்டாதே... சொல்லி விட்டான்.

"தாமரை!"

சிட்டுயின் வாக்ந்தைகளில் கொயம் தெறித்தது. தாமரை பயத்தே விட்டான். சட்டென எழுந்து உட்கார்த்து கொண்டு அவனை ஒரு மாநிரியாகப் பார்த்தான்.

அக்குரலாய் தென்னவனுக்குக் கூட உடம்பு ஆடியது. பூசண மெல்லக் கத்தியது.

"அது... வந்து சிட்டு..."

"என்னைப் பொண்ணு பாக்க வந்தலங்க! இது அப்பா செஞ்சிருக்கிற ஏற்பாடு இல்லையோ இது ரகசியம்.. அதானோ!"

சத்தமாய்க் கேட்டான். ஏற்கெனவே தென்னவன் காலுலாகக் குறித்திருந்தான்.

"ஆமா சிட்டு! நல்ல காரியத்தைக் கேட்டு வெட்கப்பட்டுச் சத்தோஷப்படுவேன்னு

என்னை
உங்க
தேவமுன்

பாத்தா, என்னைமோ பேயறவுதான் போல ஆகிப்போ!"

"தான்தாம்மா சொல்லாதேன்னேன்... அவனை ஒண்ணும் சத்தம் போடாதே!" அப்பா வந்து சேர்த்தார்.

"அப்பா... பாளரக் கேட்டு இதைச் செஞ்சிங்கப்பா?" அப்பாவை அதிகாரத்துடன் கேட்டாள். தாமரைக்குச் சிட்டுவின் போக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது.

"பெத்தவன்மா... பாருகிட்ட எதெதைக் கேட்கணும்... எப்பப்பச் செய்வாதும்தான் ஒரு வரம்பு இருக்கு. தீ போகிப் படு போ!"

"அப்பா!" சிட்டுவின் வார்த்தையில் அன்பைத் தாண்டி என்னைப் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்களா என்கிற பாவமும் இருந்தது.

அவர் முதல் முறையாக மகனைப் பார்த்துக் கடுமையாகப் பேசினார்.

"சிட்டு... விவகாரம் பண்ணிக்கிட்டிருக்காதே! தானைக்கு நடக்கப் போறது சத்தனைத் தேவன் பட்டிக்கே ஒரு சத்தோஷமான விஷயம். இதுவ இத்த அப்பனோட திருப்தியும்

பாறுதிராசை

இருக்குதாம்மா. புரிஞ்சுக்க. போய்ப் படு!"

தன்னைப் பற்றிப் புரிவாதவர்களுக்கு மத்தியில், தான் முற்றுடை இடப்பட்டு விட்டதை உணர்ந்தான் சிட்டு. பரனில் தென்னவன் வியர்வையைத் துடைத்துக் கொண்டான்.

அவனைப் பார்த்த முடிவாது. போக வழியும் இல்லை. முடிவு எடுக்கக் கூடிய மனமும் அவனிடம் பலவீனமாகி இருந்தது. என்ன செய்வலாம், எதைச் செய்வலாம், மனக்கரைக்கு வந்த நினைவுகள் தரைதட்டி உடைந்தன.

இழக்குவானத்தின் இமைகள் மெல்லத் திறந்து கொண்டிருந்தன.

சிட்டு இமையை மூட மறந்திருந்தான்.

மாப்பிள்ளை விட்டார்: "பெண்ணுக்கு முப் பதிரிண்டு பங்கும் இருக்கா?"

பெண்ணின் தந்தை: "சே! இப்படிக்கூடச் சந்தேகப்படுவாங்கடா! வேணும்னா பங்கு செட்டைக்கு எதிர்த்து நான் சொல்றேன். என்னிடம் பார்த்துக்கோ!"

— திரைக்காவியம் ஜே.பி.

தூங்கிக் கொண்டிருந்த தாமரைவைக் கொட்டக் கொட்டக் கண் விழித்துப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான்.

அப்பா இரவில் பத்து நிமிஷத்திற்கு ஒரு முறை இத்தப் பக்கமும் அத்தப் பக்கமுமாக வந்து நடமாடிக் கொண்டே இருந்தார்.

தென்னவனைத் தப்பிக்க வைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தப்பிப் போயிருந்தது. தென்னவன் தூங்கி இருந்தான். அந்த இடத்தை ஒரு குடியில் போல திணைத்திருந்தான். பூனை சற்று அலுசரணையாலி இப்போது அவன் காலடியில் கிடந்தது.

கிட்டிலின் முகம் கணங்குப்படைந்திருந்தது. கத்தமாகத் தூக்கமில்லை!

ஆட்கள் வர ஆரம்பித்தனர். "அய்யா விட்டா விசேஷம் - முடிஞ்சு கையோட சரப்பாடு..."

"தொடிரெத்துக்காரரா... மாப்பிள்ளை? நல்ல எடம்புல்லு மனுசங்க! அய்யா லக்கணத் துக்கு எல்லாம் நல்லா அமைஷம் ஆமா?"

கிட்டி பரண் பக்கம் போன போது, தென்னவனைக் காணவில்லை.

"லோகா! கூப்பிட்டே விட்டான். தென்னவன் தித்திரையில் இருந்தான்."

"கூப்பிட்டாங்கனாமமா?" - அருகில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த ஆன் வேலமாக ஓடி வந்தான். கிட்டி மனதாலாய்த் தேக்கு போல இருந்தான்.

"என்னமமா... கிட்டி வேலை எல்லாம் முடிச்சிட்டோம்... அப்புறமா பரணையும் மத்த வேலைகளையும் பாக்குறோம்..." அந்த முத்திரைக் கொட்டைமீன் வார்த்தைகளில் கிட்டிவுக்கு ஸூசைத் திணிவது.

"பரணிலே எல்லாம் தான் கொல்லாம நீங்க யாரும் ஏத வேணாம்! அந்த அளையை மட்டும் கதகதம் பண்ணு...! கேக்கு தாய்யா!"

அவன் விசித்திரமாய் அவனைப் பார்த்தான். கிட்டியை அலக்கரிப்பதற்காக மற்ற பெண்கள் ஓடி வந்து கிட்டியை இழுத்துக் கொண்டு ஓடினர்.

நிமிஷமூலக தோடிப் புத்தாளம் உருத்தி தெற்றியில் விழி எத்தனைப் பூக்ககளுடன் இருந்தார். பரபரப்புடன் நடத்தார்.

கிட்டி வெறித்துப் போய், உட்கார்ந்திருந்தான். அவன் உடம்பைக் 'குத்தகை' எடுத்தபோல் ஆளுக்கு ஓர் அங்குலம் செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்தான்.

சைவமில்லாத குறுபுறம் தயாராகக் கொண்டு வந்தது.

தன் 'மனப் பரணில்' குதித்துக் கொண்டிருக்கும் தென்னவனை நோத்தான். "ஏம்பா வந்தே?" தான் இருதலைக் கொன்னி ஏறும்பாய் இருக்கும் விஷயத்தை இங்கு யாருக்கும் சொல்லி என்ன பயன்...?

விழித்துக் கொண்ட தென்னவன் கையில் பூனை இருந்தது. அது பழிவிட்டது. தன் நிலையை அறியாமல் கொல்லி அவனிடம் துடி அலுப்பலாமா என் போதித்தான். இந்தப் பூனை விடு தூது எத்த அளவுக்கு வெற்றி அடைப்து. அவன் உடையில் தென்பட்ட மீன் குழம்பு வாரணையை அது முகரித்தது. எதுவும் கிடைக்கவில்லை என்ற எமாற்றத்துடன் பார்த்தது. கதியது.

அந்தச் சின்ன மானியை ஒரு சைவியை நோத்து மெல்லப் பூனைவின் கழுத்தில் கட்டிவிட்டான். பக்குவமாக அதை இறக்கி விட்டான்.

அந்த விவரது அவனுக்காக அவனிடம் போ விசைத்து கொண்டிருந்தது. முதலில் சைவயணையில் நுழைந்தது. அடித்து விரட்டப்பட்டது.

தென்னவன் அங்கிருந்த ஒரு சல்லடைவை எடுத்துத் தனக்கு முன்னால் வைத்துக் கொண்டு அந்த ஒட்டைகள் வழியே உற்றுப் பார்த்தான்.

"கிட்டி... இந்தப் பூனைக்கி யாரோ மானியைக் கட்டி விட்டிருக்காங்க. என்ன சத்தம் வரவில்லையென்று பார்த்தா உன்னே நாக்கு இல்லை..."

கிட்டைக் கிட்டி பூனையை வாய்க்கி கொண்டான். அவளுக்கு இதயம் அடித்துக் கொண்டது. மணிவிழும் ஒலித்த தென்னவனின் மெனமம் அவளுக்குக் கேட்டது. ஓடினான். உடனே அந்த நாக்கை எடுத்து அதில் மாய்ந்து விட்டான். பூனை ஓடிவது.

பரணுக்குக் கீழே வந்து திண்டு பூனை பரிசுமமாகப் பார்த்தது. மேலே கருவகற்று வறி தெரியவில்லை. இப்போது பூனைவின் கழுத்தில் மணி இல்லை. எங்கோ அறுத்து விழுந்திருந்தது. தென்னவன் கைகளை அது கவனிக்கவில்லை. கற்றிக் கொண்டே இருந்தது.

சம்பந்தி விட்டுக்காரவங்க வந்துட்டாங்க!" - தூல் கேட்டது.

நிமிஷமூலகமோடு இருந்த ஊர்ப் பெரிய லாக்கன் ஆலாரத்துடன் வரவேற்றனர். நிமிஷமூலகமே எல்லோரும் வண்டினர்.

"கோவிலுக்குள்ளே நுழையற மாடு இருக்கு!" - மாப்பிள்ளையின் அப்பா வானிலேயே தெறி ஆரம்பித்து விட்டார். மாப்பிள்ளை வெட்கத்துடன் அய்யா அருகி

லேயே வந்து கொண்டிருந்தார்.

சோதிபுரத்தில் வேங்கடேசுவரம், புடைவை களம் உள்ளே ரடைபயின்று கொண்டிருந்தான்.

தமிழ்மூரக எவ்வோரும் அமர்த்தவடல் மெல்ல நிம்மதிக்கு வந்தார்.

சோதிபுரத்துக்காரர் அவரை உட்காரச் சொல்லி அடம் பிடித்தார். இவ்வை என்னால் தான் எழுந்து நிற்கப் போவதாகவும் அடம்பிடித்தார். அவரின் செயல்கள் வேங்கடேசுவரம் இருந்தன. அவர் மண்ணைக்கு வெட்கமாக இருந்தது.

"இருக்க... எல்லாம் ஏற்பாடு பண்ணிட்டு வந்துட்டேன்... முதல் காப்பி ஏதாவது சாப்பிட்டுக்கொள்!"

"தங்க வீட்டு கால் வச்ச உடனே எங்க ளுக்குக் கை துணைச் சாப்பிடு ஆயிருச்சி. முதல் தீங்க உட்காருங்க!"

மாப்பிள்ளை மணமாகளைப் பற்றிய வண்ணக் கணவர்களில் வெட்கத்துடன் இருந்தார். துணை அவர் வீரங்கள் கொத்திக் கொண்டே இருந்ததில் அவர் மணம் ஆனந்த மாய் அவரைத் தொந்தரவு செய்து கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.

தாமரை திருட்டுத்தனமான மாப்பிள்ளை யைப் பார்த்து விட்டாள். அவளுக்குப் பிடித்துப் போயிற்று. சிட்டுவின் ஓடி வந்தாள்.

"சிட்டு... ரொம்ப நல்லா இருக்காருய்யா! நாம் ரெண்டு பேரும் சேர்ந்து உட்காருவோமா?"

எல்லோரும் சிரித்தனர். சிட்டுவின் மணவரி அவள் கண் ஓரங்களில் ஈரமாகி இருந்தது.

அவள் பார்த்துக் கொண்டிருந்த கண்ணாடியில் தென்னவரை தெரிந்தாள். அந்த பிம்பத்தையும் அவளால் அகற்ற முடியவில்லை.

பொய்மலாட்டப் பொய்யையாய்ந்த தான் ஆகி இருப்பதை உணர்ந்தாள். இனிமேல் நடக்கப் போவது தாடகமா? ஒத்திகையா? இல்லை 'வாழ்க்கை ஒப்பந்தம்'. சம்பந்தமே இல்லாத ஒருவனோடு தன்னை எழுதிக்கொடுப்போரும் அடிமைச் சாணம். இது அப்பாவிற்கு முடிக்க வேண்டிய கடன். தன் 'மனை' கழலில் தானே கிட்டுத் தவிப்பதை உணர்ந்தாள்.

மீரப்பிண்ணையைக் கவனித்தான் தென்னவன்.

அவன் அசட்டுச் சிரிப்பு, யானைப் பார்த்தாலும் முகத்தில் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் ஆச்சரியம், தென்னவனுக்கு அவனைப் பார்த்த என்னவோ போல் இருந்தது.

பூனை எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொண்டு உட்கார்த்திருந்தது. அந்த மணி சிட்டுவின் அறை வாசற்படியில் விழுந்து விடத்தது.

தமிழ்மூரக வந்தவர்களிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

தன் பிறப்பிலிருந்து பரிணாம வளர்ச்சி வரை சொன்னார். மகளுக்கு என்னென்ன செய்யப் போகிறார் என்பதை ஒரு குறுநில மன்னரைப் போல் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அவரின் 'இலக்கியம்' இந்த நேரத்தில் அவர்கள் மத்தியில் பெரிய பிரதிபலனை ஏற்படுத்தி இருந்தது.

"பொய்மணம் பார்த்துடலாமா?" - விட்டால் சோதிபுரத்துக்காரர் எப்பனை அழைத்துக் கொண்டு சிட்டுவின் அறைக்குப் போய் பார்த்து விட்டு வந்து உட்காருவார் போலிருந்தது!

மண்ணை அவரின் பரபரப்புக்களை அடக்கினாள். ரகசியமாய் பேசினாள். "தீங்க சம்பந்தியாகப் போதலு... நிமிர்ந்த உட்காருங்க!"

எல்லோரும் சிட்டுவையார் அந்தத் துறை சோக்கி ஆவலுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

வாசல் தாண்டிய சிட்டுவின் காலடி பட்டுச் சத்தம் போட்டு அந்த மணி உருண்டு ஓடியது. நின்றான். தோழிகள் அவளை நகர்த்தினர்.

எல்லோரும் ஆவலுடன் அவள் மீதே பார்வையை வைத்திருந்தனர். மாப்பிள்ளைவின் முகம் முழுவதுமாக மாறி இருந்தது. அவன் முகம் பரணையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தது!

பூனை சத்திரனாய் வந்து கொண்டிருக்கும் சிட்டுவையப் பார்த்தபடியே திரும்பிய தென்னவன் பார்வையும் மாப்பிள்ளையைச் சந்தித்தது!

(தொடரும்)

அத்த இதழில்...

திணறடிக்கும்
மருத்துவச்
செலவுகள்!

கவர் ஸ்கடாரி

* கு. 25 பகிவ பெறுபவன்?

இந்திரா சாமி,
கோவில்பட்டி,
புதுச்சேரி - 613 002.

* செ. ஆர். தேவேந்திரன், வேலூர்.

? அவதூறு செய்துகொள் வெளியிட்டதற் காகச் சில யார இதழ்களின் பிழை தவிரை அரக வழக்குத் தொடர்ந்துள்ளது பற்றி...?

! அவதூறுக்காக வழக்குத் தொடர்வதை யாகும் ஆட்சேபிக்க முடியாது. ஆனால் வழக்குத் தொடர்பாக (அல்லது தொடர் பின்றியே கூட) பத்திரிகை ஆதிசபர் போலி ஸாரால் சித்திரவாதத்து உண்டாகிறார்; மிரட்டப்படுகிறார் என்று செய்திகள் வரும் போது கவலைவாகத்தான் இருக்கிறது. 'சத் தேவத்தின் பேரில் கைது செய்ய அனுமதிக்க மும் சட்டத்தை ரத்து செய்துவிட்டதாகப் பெருமைப்படும் கருணாநிதி ஆட்சிவிவர இப்படி' என்று விவரிப்பதுடன் வினா எழுப்பச் செய்திருந்து அந்தச் செய்தி!

* கு. தாகராஜன், குருசாமிபாளையம்.

? 'எம்.ஜி.ஆர். எங்கு தரப்பது ஆண்டு கால தண்டை' என்று கருணாநிதி கூறியுள் ளது பற்றி?

! அதை யார் என்னிப் பார்த்திறார்கள்? பதில்மூன்று ஆண்டுகளாக நிலை வந்த வினோதத்தானே 'பனி' சென்று எல்லோருக்கும் நினைவு யருகிறது!

* அ. ராமச்சந்திரன், பெரண்டிதர்.

? பி.ஆ.ஜ., டி.என்.ஜ. ஸ்தலியர்கள் தங்கள் ஸ்தலிய கோரிக்கைகளுக்குப் போனா முறிப்பு வெச்செய்திய் எழுப்பட்டது பற்றி...?

! எழுத்து தெய்வம்: எழுத்துகோல் தெய்வம்! வேறு எத்தனையோ போராட்ட வழிகள் இருக்க. எமக்குச் சோறு போடும் போகாவையா முறிப்பது? இதைவா, தெய்வம் மன்னியுங்கள்!

* கே. வேங்கடாமி, மதுரை.

? இந்த துரதாண்டிக்குள் வரதட்கொண்ட கொடுமை ஒழியுமா?

! "ஹம்... நம்... ஹம்... ஹம்..." - சிறிப் பது யார் தெரிவித்தா? மாயாஜாலம் போலப் பல்வேறுதோற்றங்களை எடுக்கவல்லவரதட் கென அகர்த்தாது!

* க. செந்தித்தாத்தன், மதுரை.

? 'இந்திய சாணுவம் கற்பழிக்க இலக் கைக்கா செல்ல வேண்டும்? உங்கள் விடு களுக்கு வரலாமே' என்று இறுயகார்த்தன் அமைதிப்படை ஆதரவுக் கூட்டத்தில் பேசி னாராமை?

! வரம்பு மீறிய லாதங்கள் யானை ஆத ரிக்க எண்ணுவிடுவோமோ, அவர்களுக்கு எதி ராகவே போய்விட்டக் கூடும்! இலக்கைப் பிரச்சனையில் ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல, மூன்றாம் தவறாக, எல்லாத் தரப்பிலும் துத்திடுக்கின்றன. எல்லோருமே ஆன்மப் பரிசோதனையில் ஈடுபட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. வரம்பு மீறிய யார்த் தைகள் தினவமை சீர்ப்பட உதவப் போவ தில்லை.

* புலிச்சேழன், கோவை - 65.

? 'டெனியிஷனில் உங்கள் விழாக்களை ஏழும், உத்துக்களையும் முதல் அலைவரிசை யில் நடத்திக் கொள்ளுங்கள். இரண்டாவது அலைவரிசையையும் மாநில அரசுகளிடம் ஒப்படைத்துங்கள்' என்விராரே கையாறு?

! ஆமாமாம்; மாநில அரசுகளுக்கும் தங்கள் விழாக்களையும் உத்துக்களையும் நடத்த அரசுகள் தேவைபல்லவா! நிற்க, தனி காரிப்பேரெனிடம் ஒப்படைப்பதாகத் தெவிய முன்னணி சார்பில் வி. பி. சிங் அளித்த லாக்குறுதியின் நினைவு ஆவது?

* பி. எம். யாசன், ரெனோ.

? வகுவித தாடாளையந்தத் தேர்தல் முடிவு எப்படி இருக்கும்?

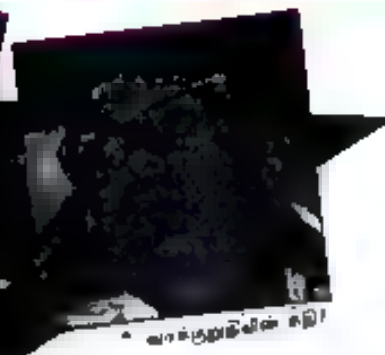
! திச்சயம் சத்தோஷப்படுப்படி இராது. காரணம், தேவிய முன்னணி வெற்றி பெற் றால் குடியிப்பிடி சண்டை; காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றால் மக்கள் தலை மொட்டை!

* எம். சம்பத், வேலாறுதம்பாளையம்.

? ஸாத்மா காத்தி வாயத்திவ கால்கிரஸாற் கும் சாஜிவ் காத்தி காலத்திவ கால்கிரஸாற் கும் திக்கன் காணும் வேறுபாடு என்ன?

நாடாளுமன்றத்
தேர்தல்முடிவு
எப்படி
இருக்கும்?

• வாழ்பு கிதி...

தி. மு. க. தொண்டர்களுையல்லவோ முன்
மெச்சரிக்கையாகக் கைது செய்து காவலில்
வைக்க வேண்டும்? ஏனெனில், கறுப்புக்
கொடி காட்டுவது என்பது எதிர்ப்பைத்
தெரிவிக்க ஜனநாயகத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப்
பட்ட ஒரு வழிமுறையாகிறதே! அதற்குத்
தடை விதித்தால் எதிர்ப்பை நகக்குவது
போலாகுமே!

* கே. மகேஷ், சங்கராபுரம்.

? 'மத்திய, மாநில அரசுகளுக்கிடையே
மோதல் கூடாது' என்பதொரே சிதம்பரம்?

! 'மோதாமல் ஒருநாளும் இருக்க வேண்
டாம்' என்பதே மத்திய அரசின் மந்திரமாக
இருக்கும் போது, சிதம்பரம் பேசிப் பய
னென்ன!

* அ. சிவா, கிருஷ்ணாபுரம்.

? ஒரு எம்.எல்.ஏ. பெலிஷியன் பெட்டியை
உடைப்பது தவறாகாதா?

! அதிலொன்றும் தவறு இல்லை. டி. வி.
நிலையத்தின் போக்கைக் கண்டிக்க அவர்
கையாளும் ஒரு வழி அது. அவரோ அவ்வது
அவர் கட்சியோ காக கொடுத்து வாங்கிய
டி. வி. பெட்டியை அவர் உடைப்பதை யார்
தடுக்க முடியும்? அமெரிக்காவில் தேசக்
கொடியைக் கொளுத்துவது கூடக் குற்ற
மல்ல என்று உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கி
விட்டது! அதைத் தடுக்க விசேஷச் சட்டம்
இயற்ற யோசித்து வருகிறார் ஜனாதிபதி
புஷ்!

* க. ராம்குமார், சூம்பிகோணம்.

? சிக்கனம் எது? கஞ்சத்தனம் எது?

! தமிழக வறட்சி நிவாரணப் பணிக்கு
மத்திய அரசின் உதவியாகக் கேட்கப்பட்ட
ரூ. 222 கோடியில் ரூ. 138 கோடியாவது
தீர்நிறுத்தால் சிக்கனம்; ரூ. 38 கோடி தீர்த்து
கஞ்சத்தனம்.

! முன்னது, மக்களின் நம்பிக்கையைப்
பெற்று அவர்களால் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட
அறங்காவலர்களால் நிரவலிக்கப்பட்டு
வந்தஅறக்கட்டளை பின்னது, சோல்புரோப்
ரைட்டர்ஷிப் நிறுவனம்.

* இந்திரா ரவி, பூதலூர்.

? அன்று தி. மு. க. செய்த போது வன்
முறையாகத் தெரியாதது, இப்போது எதிர்க்
கட்சியினர் செய்யும் போது வன்முறையாக
ஆட்சியில் இருப்போருக்குத் தோன்றுவது
ஏன்?

! 'மந்திரிகளுக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்
டப்படும்போது தி. மு. க. வினர் உணர்ச்சி
வசப்படலாம்; அதனால் மோதல் நிகழ்ந்து
வன்முறையில் முடியலாம்; எனவேதான்
முன்னெச்சரிக்கையாகப் பல அ. தி. மு. க.
வினரைக் கைது செய்துள்ளோம்' என்று
கறுவிறது ஆட்சி. அளமதி காப்பது என்ற
தோக்கம் சரியானதுதான். ஆனால் அதற்கு,
உணர்ச்சி வசப்பட்டு மோதல் கூடிய

கள் ஆரம்பித்தவுடன் "நேரு சமா
தான ஓட்டம்" ஓடுகிறான்!
— வி. வி. ராஜன், பரமக்குடி.

அந்த ஒரு தருதி...

00 பாவம் என் தம்பி! எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும், தகுதிகள் நிறைய இருந்தும், இந்து வுருஷங்களாக மிகக் குறைந்த சம்பளத்தில், சிறிய வேலையில் இருக்கிறான். குடும்பப் பொறுப்பு இல்லாமல், நல்ல வேலைக்கு முயற்சி செய்யாமல் இருப்பதாக, என் அம்மா எப்போதும் அவனைத் திட்டிக் கொண்டே இருப்பாள். சென்ற சனிக்கிழமையும், அம்மா இதே போல் அவனை மொறுமொறுவென்று பிடித்துக் கொண்ட போது, குழந்தையை மாற்ற டி.வி.யை ஆன் செய்தேன். "அப்பொழுது மத்திய உள்நாள் அமைச்சர் ப. சிதம்பரம் பேசிக் கொண்டிருந்தார். அரசு நிறுவனங்களில் பல்வாழிர்களைக்கூட வேலை வாங்குபவர்கள் இருப்பதாகவும், அவற்றை யரும் ஆகலுக்குள் நிரப்ப வேண்டுமென பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி உத்தரவிட்டிருப்பதாகவும், உடனே விண்ணப்பிக்குமாறும் அவர் அறிவித்ததைக் கேட்டவுடன் எங்கள் எல்லோர் முகத்திலும் ஆவிரம் வாட்டம் பல்பு பிரகாசம்! ஆனால் தொழிற் பொழுதில் பல்பு பின்பு லாபிப் போயிற்று! அவையெல்லாம் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு விடுத்த அன்பு வேண்டுமோ...! என்ன செய்வது என் தம்பிக்கு அந்த ஒரு தருதி மட்டும் இல்லையே!

— ஆர். ராஜாராம், சென்னை - 28.

இப்படியும் நடப்பதுண்டு

00 டி.வி., ரேடியோ போன்ற சாதனங் களினால் வேடிக்கையும், மகிழ்ச்சியும் உண்டாவது போல் துயரச் சம்பவங்களும் சில சமயம் உண்டாகி விடும். ஒருநாள் டி.வி.யில் படம் தெளிவில்லாததால் என் கணவர் ஆண்டெனாஸ்த் நிரூபயதற்காக ஆண்டெனா எப்பெய் என எவக்கவும் அதில் எப்படியோ பின்சாரம் பாய்ந்திருக்க, என் கணவரை அப்படியே பிடித்துக் கொண்டது. என் கணவரின் "அம்மா" என்ற அவரது கேட்டு உடனே, மெய்யினையும, டிவி கவிட்களையும் அணைத்துடன் என் கணவர் அப்படியே கீழே விழுந்து விட்டார். இன்னும் சிறிது நேரம் தாமதித் திருந்தாலும் நடந்திருக்கக்கூடிய பலக் கரத்தது இன்று நினைத்தாலும் கவக்கமாக உள்ளது.

— ஜி. ராதா கோபு, சென்னை - 57

தாத்தாவின் கறுகறுப்பு!

00 எனது தன்மனின் தாத்தா, பாட்டிக் குச் சதாபிஷேகம் நடைபெற்றது. அந்த "கேசு" டை விடியோலில் போட்டுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். வயதானபடியால், ரொம்ப முடியாமல் அந்த தாத்தா மிக

கொசுக்கடியும் டி. வி. கடையும்!

00 பக்கத்து வீட்டு மாமா, எப்பொழுதும் "டி.வி. புரோஜிராம், படுபேர், செம்மை கடி, அறுவை" என்று அலுத்துக் கொள்வார், என்னுடைய பத்து வயது மகனும் அவ்வப்பொழுது இதனைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். கடந்த ஞாயிறன்று, வீட்டிலுள்ள அணைவரும் டி.வி. பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது, என் மாமனார் என்வீடம் "கொசு கடிக்கிறது. கொசு வர்த்தி ஏற்றி வை" என்றார். உடனே எனது மகள், "டி.வி. கடையையே பொறுத் துக் கொள்ளும் போது, கொசுக்கடிக்காக, கொசுவர்த்தியை ஏற்றி, வீண் செலவு செய்ய வேண்டாம் அப்பா" என்று சிக்கனத்திற்கான அறிவுரை கூறி, கடிக் கிருந்த அணைவரும் கொல் வேன்று கொடுத்து விட்டனர்.

— சாத்தா யோகாந்தம், சென்னை - 88.

வனகுல தேசபக்தி!

00 ஒருவர்: என் எப்பதற்கு டி.வி.யில் ஒளிபரப்பாகும் தேசபக்திப் பாடல் களைக் கேட்டுக் கேட்டு இப்போ ரொம்ப தேசபக்தி வளர்ந்திருக்கி.

மற்றவர்: அப்படியா? என்ன ஞொண்டு செய்யறான்?

பதில்: டி.வி.யில் தேசபக்திப் பாடல்

டி.வி. கடியை
வீடவா
கொசுக்கடி
பெருங்கு?

மெதுவாய் சதாபிஷேகத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருந்தார். அனாதப் பார்த்த பாட்டி, "எப்பவும் உங்களுக்குச் சொம்புதான், கறுகறுப்பே பத்தாது என் தாத்தாவை அடிக்கடி இண்டல் செய்து கொண்டிருந்தார். சில நிமிடம் கழித்து, பாட்டி எதையோ எடுக்க உள்ளே சென்றார். அப்போது தாத்தா 'கேசட்' டைட் 'ஃபார்ஸ்ட் ஃபார்ஸ்ட்' செய்ய, அதன் விளைவாய்த் தாத்தா 'கிடுகிடு'யெனக் குனிவதும், நிமிர்வதும், நடப்பதும்... ஒரே வேடிக்கை! அந்த நேரத்தில் உள்ளே சென்றிருந்த பாட்டி நிரம்பி வந்தார், "பாருடி! அங்க பாரு, என்னையா கோம்பெறினே? எவ்வளவு வேகமாய் நடக்கறேன், எவ்வளவு வேகமாய் அட்சதை தூவுகிறேன் பார்..." என்று தாத்தா கூற, தாங்கள் விழுந்து, விழுந்து சிரிக்க, ஒரே ரகசையானது.

— எஸ். ராஜா, குத்தாலம்.

ஈ. வி. யால் ஓர் ஒப்பந்தம்!

ஓஓ தன்றாகப் படித்துக் கொண்டிருந்த எனது இரு பிள்ளைகளுக்கும் ஈ.வி. யால் விய பின் படிப்பில் கவனம் குறைந்தது. முழு ஆண்டுத் தேர்வு நெருங்கிவது, என்ன செய்வது? நண்பரான ஒரு ஈ.வி. மெக் கானிக்கை விட்டு ஈ.வி.யை ரிப்பேராக்கி யேன். பிறகு அவரைக் கொண்டே, "இதற்குத் தேவையான கிபேர் பார்ட்ஸ் கம்பெனியில் இருந்து நேரிடையாக வரவழைத்துத் தான் சரி செய்ய வேண்டும்" என்று கூறச் செய்தேன். முதலிரண்டு நாட்களுக்கு மன வருத்தமாக இருந்தாலும் பிறகு பிள்ளைகள் படிப்பில் கவனம் செலுத்தினர். தேர்வு முடிந்தது. செட்டும் சரி செய்யப்பட்டது. ரிசல்ட் நல்ல முறையில் அமைந்தது. பிறகு பிள்ளைகளுக்கு உணவைப் புரிந்து விட்டது.

இப்போது படிப்பு நேரமென்றும், ஈ.வி. நேரமென்றும் ஓர் ஒப்பந்தம் எங்களுக்குள் ஏற்பட்டு நினைவை சரிசெய்யப்பட்டுள்ளது.

— அம்சா. ஜி. வெங்கடேசன், பூத்தோட்டம்.

அம்மர, அம்மா சொல்லித் தராதே!

ஓஓ சித்தார்த்த பாகவின் 'கவிம் ப்ரோக் ராம்' நிகழ்ச்சியின் போது, கேட்கப்பட்ட வினாக்களுக்கு எங்கள் இருவரில் யார் அதிகமாகச் சரியான விடை கூறுகிறோம் என்று எனக்கும் என் கணவருக்கும் இடையே போட்டி! இருவரும் மாறி மாறிச் சரியான விடைகளைக் கூறிக் கொண்டே விருந்தோம். என் ஏழு வயது மகன் கிருத்திகா "அம்மா, அம்மா, நீ சொல்லிக் கொடுத்து விடுகிறாய், அதைக் கேட்டு அந்த அண்ணாவெவ்வா கரெட்டாகச் சொல்லி விடுகிறார்கள். இனிமே நீ கொல்லாதே!" என்று அழுதுவடன் எங்களுக்கு அடக்க முடியாத சிரிப்பு!

— லலிதா கௌரிசங்கர், கடலூர்.

கோபவாநிவிவான ரூபவாநிவி

ஓஓ 'நல்லா இருந்தா தடு லுட்டுலே ஸைப்பாளாம், பூடிக்காமப் போனா போடி. தெருவுக்கும்பாளாம்' கதைபா இருக்கு, சிலோன் ஈ.வி. — ரூபவாநிவிவின் கதை! 'தொட்டுக்கோ கட்டிக்கோ' என்று இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் கருமமான உறவு நிலை. இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனையும் கொஞ்சம் 'அழுங்கின்' மாதிரி இருந்தா, ரூபவாநிவிவின் தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் பொங்கிப் பிரவாகமெடுத்துப் பெருகி வந்து நம்மைத் திக்குமுக்காடச் செய்து விடும!

ஏதாவது ஒரு 'கருத்துச் சிக்கல்' ஏற்பட்டுட்டா போதும், உடனே, தமிழ் நிகழ்ச்சியெல்லாம் நத்தை ஒட்டுக்குள்ளே ஒளிவிற மாதிரி 'சொல்லாம கொள்ளாம' காணாமப் போயினும்!

"அமைதிப்படைவைக் கூப்பட்டுக் கொ" என்று இப்ப ஒரே ரகசையாக் கிடக்கு பாருங்க...? தமிழ் நிகழ்ச்சியெல்லாம் போன் இடம் தெரியலையங்க...! "பொன் மாஸைப் பொழுது" வர்ற நேரத்துலே சிரேமதாசா பேசறாருங்க! காதம்பரி வர்ற நேரத்திலே இலங்கை ஐனாதிபதி கதைக்கிறாருங்க...! உதய சீதம் வர்ற நேரத்திலே முன்னாள் பிரதமர் (அதே 'தாசா தான்!') உரையாற்றுறாருங்க! 'சங்கமம்' வர்ற நேரத்துலே திருமயவும் அவரே வந்து 'ஸ்பீக்' குறாருங்க! (நமம் ராஜா எவ்வளவுலோ பரவாலில் வைன்னு ஆபீடரார் போங்க!)

எத்த ஊருக்கோ, எதுவோ சர்க்கரை'ங் கிற கதைபா, தாங்க சிவோணைத் தாங்க விரும்பிப் பார்ப்போம். ரூபவாநிவிவியும் இப்படி அடிக்கடி 'கோப வாநிவி' யா யிட்டா, தாங்க எதைத் தாங்க பார்த்துத் 'தாஸைக்கிறது?

— கதா ராஜ்கோகுல், மன்னார்குடி.

சிவிமா தெய்வங்களின் தரிசனம்!

தேவையத்து ஓரிடப் பங்கன் ஒன்றன்
பின் ஒன்றாக வந்து நிற்கும். அவற்றிலி
ருந்து ஆத்திர சகோதர சகோதரிகள்
தூய்மை குட்டிகளுடன் 'திருநிழல்' என்று
இறங்கி பெருங்குச்சல் எழுப்பிக் கொண்டு
பெரிய பங்களாவின் மூத்திரிக்கும் ராட்சசை
பேட்டுக்கு முன் போய் நிற்பார்க்க. சிலர்
கம்பவுலுக்கு வலி உயர்த்துக்கு 'எம்பி
எம்பி'க் கூறிப்பார்க்க. சிலர் 'கே. இருக்கு
வழியாகத் தங்கன் இது தெய்வத்தின் முக
தரிசனத்தைக் காணத் துடிப்பார்கள்

இவர்களைவரும், இருப்பதில்
ஸ்ரீ வேங்கடாசலபதியைத் தரிசித்துக்
கொண்டு, பிரார்த்தனை செலுத்திய தலை
யோடு தேரே மாம்பலத்துக்குப் பறந்து வரு
பவர்கள்! குவதெய்வத்தைப் பார்த்த கண்
மனோடு, சிவிமாத் தெய்வங்களைக் கண்
டாய்தான் அவர்களுக்குத் தரக்கூட வரும்!

ஆத்திர ஓரிடப் பங் ஓட்டுநர்கள், இவர்
களைத் தெரு முனையில் இறக்கி விட்டு
விட்டு, அக்கம்பக்கத்திலுள்ள நட்சத்திரங்
களை உகந்தகால தரிசனம் செய்து
கொண்டு வரும்படி துரத்தி விடுவார்கள்.
'இந்த வீடு, அந்த வீடு' என்று கையைக்
காட்டிவிட்டு, அவர்கள் வயம் பிடியும்
தூய்க்கச் சென்று விடுவார்கள். அது யார்
வீடு என்று கூடத் தெரியாமல் அந்த அப்
பாவித் கூட்டம், கேட்டுக்கு வெளியே தல
மிருப்பதைக் கண்டு, சிரிப்பதா, பரிதாபப்
படுவதா என்று எவ்வுயர் புரியாது சில
சமயம் பங்களாவில் ஓர் கருவம் காட்டு
வளிக்கும் கடவுளே பிரதவட்சமாவி
விட்டது போல் பந்தர் கூட்டம் ஆனதற்
பரவசக் கூச்சல் எழுப்பி, ஆரவாரம் செய்
யும். அந்தக் 'கடவுள்' கையெத்தாலோ,
கைபெடுத்துக் கும்பிட்டு விட்டாலோ,
அவ்வளவுதான், கண்ணத்தில் போட்டுக்
கொன்னாத குறையாக கண்களில் வரப்
பட்டுக் கூறிப்பார்க்க. சில பங்களாக்களில்
வாட்சமேன் அதில் வளிக் கும் துக்கர் பெய
ரைச் சொல்லி, 'அவர் ஊரில் இங்கை' என்று
விரட்டி விடுவார். வரங்குகையே
கொண்டு போய், பெரும் ஏமாற்றத்துடன் பங்
லுக்குத் திரும்பி விடுவார்கள். அந்தச் சற்று
வாசியே தோவியிடுவது போன்று முகம்
வாடிவிடும், பாலும்.

நீங்கள் இருக்கும் தெருவைச் சுற்றி
நாளைத்து சிவிமா நட்சத்திரங்கள்
வலிப்பது எனக்குத் தெரியக் காரணமா
விரும்பலாகும் இந்த ஆத்திர பந்தர்கள்

தான்! என்னிடம் இவர்கள் சிவிமா நட்சத்திர
ங்களின் முகவரிவை விசாரிப்பார்கள்.
ஒரு முறை 'தெரியாது' என்று சொல்லி
விட்டு என் தடையைத் தொடர்த்திருக்கி
றேன் பின்னர் ஏழோ பெரிய அபகாரம்
செய்து விட்டது போல் தான் உணர்த்தினேன்.
இது தெய்வங்களைத் தேடிக் கொண்டு,
இத்தனை ஆர்வத்துடன் நம் பேட்டைக்கு
வந்துள்ள நம் சகோதரர்களுக்கு இந்த உதவி
கூடச் செய்யாமல் இருப்பது மகிபரவம்
என்று சொன்றியதாக, அந்த வட்டாரத்தின்
கண் சிவிமா நட்சத்திரங்களின் பங்க
ளாக்கன் இருக்கும் இடங்களை விசுவம்
அறிந்த வட்டாரத்திலிருந்து கேட்டுத்
தெரித்து வைத்துக் கொண்டுள்ளேன்!

இப்போதெல்லாம், 'மோகன் பாபு கரு
இவ்வூ எக்கட உத்தி' 'திருஞ்ஞராத் இவ்வூ
எதி' ராதிகா அம்மகாகு எக்கட உன்
னாகு? 'கதாசு இவ்வூ மீக்கு தெய்வா?'
என்று யார் கேட்டாலும் சற்றும் தயங்காமல்
'டக்டக' என்று போல்ட்டிமேன் மாறி விழி
காட்டுகிறேன்.

ஒரு நாள் சிற்பகளில் வள்ளுவர் கோட்
டம் பக்கமாக ஒரு தண்டனைச் சத்திக்கப்
போயிருந்த போது ஆத்திர பந்தர்களுக்குத்
தயிர்நாடு பந்தர்கள் அப்படி ஒன்று
குறைத்து போய் விட்டவிகவை என்பதும்
தெரிய வந்தது. ஓரிடப் பங்கன் விட்டு
இறங்கியதும் வள்ளுவர் கோட்டத்தை
மறந்து விட்டு, பாக்கிராது வீடு நோக்கித்
நிபுறியென்று அத்தனை பேரும் குடியது
கண்டொன்றாக காட்டி!

சிவிமாவில் பார்த்த முகங்களை, தெரிய
பார்க்க வேண்டும் என்று மக்கள் துடி
யாய்த் துடிப்பதற்கான காரணத்தை மனோ
தத்துவப் பேராசிரியர்களிடம் கேட்டதரிய
வேண்டும் என்று சொல்ப தாக்கனாக ஓர்
ஆசை அநிலும், 'சிவிமா நடிக்கணைத்
தெய்வ புருஷர்களைக் கொண்டு போன்ற ஜன்ம
சாபம்யம் அண்டிய நினைக்கும் கிராம மக்க
ளின் தனியாத ஆர்வப் பெருக்கு, மனோ
தத்துவத்தில் பி.எச்டி. ஆராய்ச்சிக்கூறிய சப்
ஜெக். 14 தான் கருவியிறேன்

— மெர்னா

வேண்டுகோள்

உடைமார்பாணையம் சமஸ்தானம் ஆகிய பரம்பரை பரதீயனைதவச் சேர்ந்த ஸ்ரீ பவநஸீஸ்வர ஸ்வாமி ஆலயம், ஸ்ரீ காஞ்சி பரமச்சார்வான் அருள் ஆலயம் படி ஸ்ரீ காஞ்சி பீடாதிபதி ஸ்ரீ ஜெயேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகளாக 24.10.88 - இம் திருப்பணி துவக்கி வைக்கப்பட்டு ஸ்ரீ ஜெயேந்திர பிபாஸ்விதாச் சமிட்டியினரால் திருப்பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டுக் கும்பாபிஷேகம் தடைபெற இருப்பதால் ஆஸ்திக அன்பர்கள், திருப்பணி பூர்த்தியாகிக் கும்பாபிஷேகம் நிறைபுற தடைபெறும் பொருட்டு தங்களால் இயன்ற பொருள் உதவியை அடியில் கண்ட முகவரிக்கு அளித்துத் திருவருள் குகை அருள் பெற வேண்டுகிறேன்.

இங்ஙனம்

ஸ்ரீமத் K. E. பெரியகுழந்தை ராஜா,
ஜயீந்தர் & ஆகிய பரம்பரை ஷரஸ்வதி,
ஸ்ரீ பவநஸீஸ்வர ஸ்வாமி ஆலயம்,
உடைமார்பாணையம், திருச்சி மாவட்டம்.

தங்கொடை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

திரு. C. R. குஞ்சிறையாணம் (அட்வகேட்),
33, மகாதான் தெரு, மலையாடுதுறை - 6005 001.

திரு. S. குருமூர்த்தி,
16, புரமேத்தி சாலை, பிளாக் தெ. E, நெய்வேலி - 607 801.

காணக்கிடைக்காத அரிய
புகைப்படங்களுடன்!

முதிய பெண்களோடு வரலாற்று!

தூய்

ஆயிரியா. கோலந்திரன்

**கறுப்பு
ரத்தம்!**

ராஜேஷ் குமார்

**அந்த நிமிட
சொர்க்கம்!!**

**பட்டுக்கோட்டை
பிரபாகர்**

ஜூலை 22-ம் தேதி கடைகளில் கிடைக்கும்.

ஏஜென்டுகள் இல்லாத கண்களுக்கு ஏஜென்டுகள் விண்ணப்பிக்கவும்

இலவசம்!!

பக்தி புத்தகங்கள்

இலவச பக்திப் புத்தகங்கள்
எங்களிடம் ஒரே தடவை-
யில் ரூ. 100-க்கு மேற்ப்
பட்ட ஸ்லீட், காரம் வாங்கு
பவர்களுக்கு வாங்கும்
தொகையை அனுசரித்து
பக்திப் புத்தகங்கள்
இலவசமாக வழங்கப்படும்.

கல்யாண வைபவங்களுக்கு: சீர் முறுக்கு, சீர் முள்ளுத்
தேன் குழல், தேன் குழல், அதிரசம், திரட்டுப்பால்,
அப்பம், பருப்புத் தேங்காய் வகைகள் முதலியவை
செய்துத் தரப்படும்.

தி கிராண்ட் ஸ்லீட்ஸ் & ஸ்டாக்கஸ்

24, 2-வது மெயின் ரோடு,
காந்தி நகர், அடையாறு,
சென்னை-600 020.
பேன்: 412557

சொன்னது சொன்னபடி...

00 சில வயலரக நாடுகளின் தூதர்கள், 'அக்னி' ஏவுகணை செலுத்தப்பட்டால் இத்தியா மீது கடும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று எச்சரித்தார்கள். நான் அவர்களிடம் தெளிவாகச் சொன்னேன்: 'நாங்கள் ஏவுகணையைச் செலுத்தத்தான் போகிறோம். எந்த அச்சுறுத்தலுக்கும் பயந்து எங்கள் முடிவை மாற்றிக் கொள்ள மாட்டோம்!'

— பிரதமர் ராஜீவ்.

00 எஸ். கே. அத்வானி மத்திய செய்தி-ஒளிபரப்புத் துறை அமைச்சராக இருந்த போது, வரலில் கமிட்டி தயாரித்த வானொலி - தொலைக் காட்சிகளின் கவாட்சி அறிக்கையை வாங்கிக் கிடப்பில் போட்டு விட்டார். உண்மையில் வானொலியும் தொலைக்காட்சியும் இப்படி ஏகபோகமாகச் செயல்படக் காரணகர்த்தாவே இந்த அத்வானிதான். இப்போதைய எதிர்க்கட்சிகள் எதுவும் ஆட்சிக்கு வந்தாய்கூட, இந்த இரு அமைப்புகளுக்கும் கவாட்சி அதிகாரம் வழங்க மாட்டார்கள்!

—மினு மசானி.

00 இயற்கை வளங்களின் தயவு தமிழ் நாட்டுக்குக் குறைச்சல்தான். அதனால் அனுமின் நிலைவங்களை விட்டால் தமிழ் நாட்டுக்கு வேறு வழியே கிடையாது. மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டில் 3000 மெகாவட் அனுமின் நிலையம் நிறுவ இருப்பது மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது.

— குடியரசுத் தலைவர் ஆர். வெங்கட் ராமன்.

00 ஐந்தாவது சம்பள கமிஷன் பரிந்துரையின்படி 363 கோடி ரூபாய்தான் செலவாகும். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஊழியர்களின் நலனையும், திருப்தியையும் மனத்தில் கொண்டு கருணையுடன், கடுதலாகவே அதிகச் செலவினங்களுக்கு ஒப்புக் கொண்டு விட்டார்.

— ஆர்க்காடு வீராசாமி.

00 ஜான் 3-ஆம் தேதி, மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையாக, முதல்வர் சம்பள உயர்வு அறிவித்த போது ஏற்பட்ட எதிர்பார்ப்புகள், இப்போது ஏமாற்றத்தை அளித்து விட்டன. குறிப்பாகப் பத்து முதல் பதினைந்து வருடங்களாகப் பணியாற்றும் கிட்டத்தட்ட தொண்ணூறு சதவிகித ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரை, சம்பளத்தில் அதிகப்பட்ச உயர்வு இப்பது ரூபாய்தான்!

— தமிழ்நாடு அரசு ஊழியர் சங்கத் தலைவர் கே. கங்காதரன், பொதுச் செயலாளர் எம். ஆர். அப்பன்.

00 பிரெஞ்சு ஓபன் டென்னிசில் பதினேழு வயது அமெக்கேல் சாங் வெற்றி பெற்றது. இப்படி சின்னப் பையன்கள் எங்களைப் போன்ற அறுபவசாலிகளைத் தோற்கடிக்கிறார்களே என்ற மன வருத்தத்தை உண்டாக்கியது. சாங் மட்டும் கிம்யிச்டன் இறுதியை எட்டியிருந்தால், நான் நடு மைதானத்தில் என் நிஜரைக் கழற்றிப் போட்டு விட்டுப் போவிருப்பேன்.

— மெக்கன்ரோ.

00 நல்லவேளை, மெக்கன்ரோவுக்கு அந்த நிலை உண்டாகாமல் காப்பாற்றி விட்டேன். ரசிகர்களும் அந்தக் காட்சியைப் பார்த்தாமல் தப்பித்தார்கள்.

— சாங்கைத் தோற்கடித்த டிம்.

தொகுப்பு: சித்தார்த்

ஜார்ஜ்ஸ் உருவியம்; ஜோர்ஜ்! ஜோர்ஜ்!!

* மாணவர் சிறப்பிதழ் மூலம், என் பங்கு மாணவ அனுபவம் - சந்தோஷம் இவர்களை நினைத்து நித்தேன். சிறப்பிதழை வெறு சிறப்பாகக் கொடுத்த கமிட்டி என் மாணவர்த் பாராட்டுக்கள்.

மதுரை - 3, சிறப்பாகப் பிசியம்.

* 'கங்கி: மாநகரில் பெருமதா? சிறந்தகில் சிறப்பதா? என்ற மாணவ - மாணவியரின் உணர்வுகள் மிக நன்றாக இருக்கிறது. சென்னை - 23, அனல்புரம் விவாதிப்பாடி.

* உடந்த ஓராண்டில் கமிட்டியில் பிரச்சாரம் சிறக்கத்தக்கதில், "தொழிலாள உழைமை", "சமத்துவம் உழைமை", "சாதனைப்பது", "என்ன இருந்தாலும்" ஆகிய நுல்வொரு கதைகளையும் படித்தபொது "மாநகரத் தலைநகர்" எனக் கொடுத்த நோம் திறப்பு. மாணவர் சிறப் தேதியில் மாணவ சான்றிதழில் தயாரிதழை அறிமுகம் படுத்தியமைக்கு நன்றி. கொடை, 24, மணிவண்டம்.

* உதவமைப் புகழ்கொணத்தில் பார்த்த - பார்த்தமைத்த தலைநகர் இரு எனது பாராட்டுக்கள். ரும்புகொணம், கோ.ஆர். பவானி.

* மாணவ பற்றும் வசகர்களில் அனுபவங்கள், கெண்ட், உன் அமைத்தும், விதவிதமான கமிட்டி வகையறாக்களைச் சேர்ப்பிட்டி திருப்பினம் அறித்தன. திருச்சி, என். இக்கிர பூபதி.

* தம்பிக்கை, தன்மைபிக்கை, விடாமுயற்சி, தைக்கத்தம், கற்பனை, இளை, உதவ இன்னும் பல விதக்கலையகை உணர்ச்சிகளில் மூழ்கி, இளைப்பொருள் புகழ்மைச்சிறொருள் சிறந்த செய்தது மாணவர் சிறப்பிதழ்! அட்டை வண்ணப்படுத்த எடுத்த புனைப்படக் கையாறுக்கு எனது வாழ்த்துக்கள். புதுக்கோட்டை, என். தூர்.

* உன் உட்டுப்பாடு இவ்வாத நாய் மனிதன் எப்படிச் சேதிநிறை எப்படித் தாக்கவிரிக்குது மேலும் கொஞ்ச தாக்கத்துக்கு உண்மைக் கதைமில் மூலம் தெரி

வாக உணர்த்திவிட்டார்கள். திருச்சி - 2, கஜாநா சம்பத்.

* மாணவர் சிறப்பிதழில் வெளிவர உண்மைக்கதைகள் இன்னும் அங்காற்பட்டு முடிவொருப் பங்குகளையும், பெருமைப் பொருள் கருத்து அடிமைவாச வர்க்களையும் திச்சைத் திருத்தச் செய்துத் துண்டிவாக் வைதமை. தென்மேல் - 3, ப. உத்தமன், ராமன்.

* எதற்கும் துறாமை இருக்கை, உங்கல் காரியாவதத்தில் எப்போது வேண்டுகோலாகுதும் மாணவ சஞ்சாரம் துறையாகுதும் மாணவர் சிறப்பிதழ் கந்த நல்ல கொதுக்காக உங்களை அலகக் காகத் துக்கிக் கொண்டு வர்வமைக் காரமாக: உஷர் உஷர்! உஷர் சென்னை என் உடமை! மதுரை - 2, ஆர். வேலுமணி.

* 'கவுதமியின் பேட்டி ரூப்பர், "திறமைவிருத்ததும் நடிப்பில் ஆர்வம் காட்டாமல் முறையில் படிப்பில் ஆர்வம் காட்டுகை" என்ற அளரின் அறிவுரை இன்று நுல்வொரு மாணவ - மாணவியருள் திணைமில் கொண் வேண்டிய பொன்மொழி. கொடம்பூர், மு. திருநாவுக்கரசு.

* மாணவர் சிறப்பிதழிலும் சிவிர நடிக்கலில் பேட்டிகளை துறைத்து விட்ட சாமர்த்தியம் பரிமாறப்படியும் எம்.பி.சு முறத் தெரிநுவல் என்ற கவுதமியின் கையவாச பேட்டிகளைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். சென்னை - 22, த. சந்திர தாராமணம்.

* இவ்வாசக் கமிட்டியில் என் விதக் கட்டுரைகளும் இல்லையென் நாளும், கட்டுரை இல்லையென் பதே தெரிமையக் சிவிரமில் நடக்

கும் மாணவர் சான்றிதழைப் பற்றி இப்பே இருமாணவர்களைப் பேட்டி கையாறுப்பது பாராட்டுக்குரியது.

தக்கோணம், அ. முல்லை.

* 'விருதமையிலும் தன்மைத் தனி நடு நடு கொள்கைகளைக் கவனிட்டு வேண்டும' என்று கமிட்டியில் தலைவக்கம் வெளிவந்திருக்கிற சேரத்தில், விருதமைப் புகி அமை, தன்மைத் கொள்கைகளைக் கவனிப்புகுப்பது ஒரு தல்ல ஆரம் பானப்பெறேனென்றுவிரு. இதைத் தக்க முறையில் பயன்படுத்தி, இவ்வகை அமைவிரு. இவ்வ - இவ்வகைத் தலைவர்க்கம் முறை வேண்டுமென் என் த கமிட்டியில் என்மை எப்பெருக்கும். இராணிப்பேட்டை, பேரப்பக்கர்த்தி.

* தலைவக்கம் கண்டென். இவ்வகைப் பிரச்சனை இன்னும் ஒரு சிறந்த தலை வரிவாகவே உண்டது. இரு. அரகங்குமல் இதை ஒரு நாட்டுப் பிரச்சனையாகக் கருதாமல் கொள்கைப் பிரச்சனையாகக் கருதுகின்றன எப்பது தான் கொடுமை. அது எரி, இவ்வகைத் தானாக எரிமில் பூண்டி மாக இருந்த இவ்வகை அரக்க விருதமைப் புகி கருள் எப்பது திசர் என்று தாவிவாசர்க்கம்? இருவருமே ஏதோமோர் உன் தொக்குடன் தான் இதைச் சென் சிறார்க்கம். இவ்வகை கரி பூர நினைப்பது இந்திய அரசாங்கத்தின் முகத்தில் மட்டுமல்ல, இவ்வகைத் தாவிச்சென் முகத்திலும் தான். திருச்சி - 2, கி. சமைய்.

* "தொய்வி திணை வெண் நினைத்ததாய் மதுமுகம் மாற்றமை நினைக்காமல்" இந்த பாடல் வரிக்க என்ரு கமிட்டியில் பிடித்த வரிக்க. இந்தத் தலைப்பில் உண்மைக் கையாறுப்பது படித்த பொது, "படிக்கததும் பாலாவிருதும் முகமென்தான் ககவே..." ஆனால் அது மட்டுமே கையாறு இல்லைய, உன் சிவம்க் விட திணைக்கு முகமென்தான்" என்ற வாக்கியக்களை ஒரு தாசாவிய நாய் கண்டிருடன் தான் படிக்க முடிக்கது! தென்பாக்கம், கு. காவதி குசேமை.

பாடந் அக்ககத்திற் அச்சிடுபவர் வி. முரளி. பாடந் பட்டிமேகைம்க் பிணரவேட் கிமிட்டெட் சார்பாக வெளிச்சிடுபவர் கி. கைத்திணைநகம். ஆசிரியர் கி. சாடுத்திணை. முகமில்: தென்மேல்ம்க் சாமல், கிணறு, வெண்மை - 880 073. பேரம்: திரிவாகக் காரியாவதம்: 4 2124 2, 4 24 137; ஆசிரியர் குழு அனுமையம்: 4 24 148. ஆன்ருச் சந்தா - உன்நாடு: ரூ. 104/-; வெளிநாடு: கப்பல் தயார் ரூ. 280/-; விமானத் தயார் ரூ. 280/-; ஆதி காத் சந்தா - உன்நாடு: ரூ. 82/-; வெளிநாடு: கப்பல் தயார் ரூ. 140/-; விமானத் தயார் ரூ. 240/-

Là-Florâle

டி ஸ ன ி ஜ ி க ன்

பலகக் கண்ணாடித் தொற்றலும் உடையாத் தன்மையும் தனிச் சிறப்புடன் கலந்தது.

PEARLPET®

இந்தியாவின் மிக அதிகமாக விற்பனையாகும் சமையலறை வாசுகள் மற்றும் பாட்டில்கள் வங்க

பரஸ் பாரிசென்ஸ் லீட்., திண்டி, போன் : 3317033, 3317250; பம்பாய், போன் : 4375620;

சென்னை : போன் 8670891; கங்குத்தூர், போன் : 445056; பெங்களூர், போன் : 353126

